

JAARVERSLAG

VAN DE

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

VOOR HET JAAR **2009**

BEKNOPTTE TEKST

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het vijfenveertigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken – hieronder SWT) wordt het aan het Parlement overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

In 2009 werd de samenstelling van de VCT vernieuwd. Dit gebeurde bij koninklijk besluit van 26 april 2009 (BS van 18 mei 2009). Het mandaat van de nieuwe leden en de voorzitters van de afdelingen nam een aanvang op 18 mei 2009.

Tot op die datum was de samenstelling van de Commissie, zoals samengesteld bij koninklijk besluit van 5 december 2004 (gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 3 februari 2005, 14 maart 2006, 14 december 2006, 8 juni 2008 en 12 juni 2008) als volgt.

Nederlandse afdeling

Vaste leden

mevrouwen
H. DE BAETS
T. DEKENS

de heren
E. VANDENBOSSCHE
Voorzitter van de Nederlandse afdeling
S. UTSI

P. VANDENBUSSCHE

Plaatsvervangende leden

de heren
M. BOES
R. RAMAKERS

mevrouwen
A. LUKOWIAK

A. BUGGENHOUT
de heer
D. HOEBEEK

Franse afdeling

Vaste leden

mevrouw
N. SOUGNE
de heren
J. LURQUIN
Voorzitter van de Franse afdeling
C. VERBIST

P. VAN YPERSELE de STRIHOU
mevrouw
J. LUDMER

Plaatsvervangende leden

mevrouw
L. LEE
de heer
S. VAN OMMESLAEGHE
mevrouw
Chr. VAN ESPEN
de heer
L. JAUNIAUX

-

Duitstalig lid

Vast lid

de heer
H. KEUTGENS

Plaatsvervangend lid

mevrouw
I. PAULUS-KEUTGEN

Vanaf 18 mei 2009 was de Commissie, op basis van het koninklijk besluit van 26 april 2009 (BS van 18 mei 2009), als volgt samengesteld.

Nederlandse afdeling

Vaste leden

mevrouwen
H. DE BAETS

T. DEKENS
de heren
E. VANDENBOSSCHE

S. UTSI

P. VANDENBUSSCHE

Plaatsvervangende leden

de heer
F. JUDO
mevrouw
E. NEIRINCK
de heer
C. CLOOTS
mevrouw
A. BUGGENHOUT
de heer
J.M. VAN EXEM

Franse afdeling

Vaste leden

de heren
S. VAN OMMESLAEGHE
C. VERBIST
mevrouw
C. HERMANUS
de heer
P. VERWILGHEN
mevrouw
M. LAZZARI

Plaatsvervangende leden

de heren
T. MERCKEN
C. T'SAS
mevrouw
D. GUSTIN
de heer
Q. HAYOIS
mevrouw
V. DUMOULIN

Duitstalig lid

Vast lid

de heer
M. HENN

Plaatsvervangend lid

mevrouw
U. COOLS

Bij voormeld koninklijk besluit van 26 april 2009 werden tevens de heren E. VANDENBOSSCHE en C. VERBIST benoemd tot voorzitter van, respectievelijk, de Nederlandse en de Franse afdeling van de VCT.

Zoals de vorige jaren werd het voorzitterschap van de Commissie waargenomen door mevrouw A. VAN CAUWELAERT – DE WYELS.

De Commissie hecht eraan hulde te brengen aan de leden van wie het mandaat als vast of plaatsvervangend lid niet meer werd vernieuwd. Inzonderheid betreurt de Commissie het vertrek van de heer J. LURQUIN, de voorzitter van de Franse afdeling en ondervoorzitter van de Commissie, prof. dr. M. BOES, de gewezen voorzitter van de Nederlandse afdeling en ondervoorzitter van de Commissie, en de heer H. KEUTGENS, het Duitstalig lid, wier mandaat omwille van de leeftijdsgrens niet meer kon worden vernieuwd. De Commissie wenst uiting te geven aan haar achting en erkentelijkheid voor de wijze waarop zij tijdens de duur van hun mandaat hun opdracht hebben vervuld.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

De directie van de administratieve dienst bestond uit de heer J.-M. BUSINE, adviseur-generaal van de Franse taalrol, de heer Th. VAN SANTEN, de tweetalige adjunct van de voornoemde, de heer R. VANDEN NEST, adviseur, en de heer L. RENDERS, adviseur.

De heren J.-M. BUSINE en Th. VAN SANTEN namen, zoals voorheen, het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT. Als verslaggevers fungeerden, om beurten, de heren L. RENDERS en R. COLSON.

De heren Th. VAN SANTEN en R. COLSON namen het ambt van secretaris waar, respectievelijk van de Nederlandse en van de Franse afdeling.

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 2009 hebben de verenigde vergaderingen zesentwintig zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel één van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie van dit verslag behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de definitieve adviezen die door de VCT werden uitgebracht in de loop van 2009. In dit jaarverslag werden uiteraard niet opgenomen de tussentijdse verslagen van de besprekingen die de VCT heeft gewijd aan een aantal belangrijke dossiers – besprekingen die soms over een langere periode zijn gespreid – zolang deze niet met een definitief advies werden afgerond.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	-	-	3*	3
F	23	76	-	99
N	12	67	-	79
D	-	1	-	1
Totaal	35	144	3	182
* Eén van de onderzoeken betreft de jaarlijkse controle van de VCT op de naleving van de taalkaders				
<i>Uitgebrachte adviezen</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	-	-	-	-
F	26*	109	-	135
N	11	90	-	101
D	-	2	-	2
Totaal	37	201**	-	238
* 2 vragen om advies met een gelijkaardig voorwerp werden behandeld in 1 advies				
** 26 klachten (12 N en 14 F) met gelijkaardig voorwerp werden in elf adviezen behandeld				

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	7	14	1*	21
Behand. zaken	5	15	-	20
* Dit onderzoek betreft de erkenning als toeristisch centrum				

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	-	-	-
Behand. zaken	-	-	-	-

RECHTSPRAAK

De hieronder samengevatte adviezen werden voor het merendeel goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt (bij het adviesnummer) alleen daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

***[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;
[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.***

DEEL EEN

VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

- **Accor Services:**
Nederlandstalig antwoord op een Franstalige aanvraag.

Accor Services is met betrekking tot de dienstencheques een dienst in de zin van artikel 1, §2, 2°, van de SWT.

Artikel 41, §1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten, voor hun betrekkingen met particulieren, die van de drie talen – het Nederlands, het Frans of het Duits – gebruiken waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De maatschappij Accor Services dient in het Frans te antwoorden op een Franstalige vraag van een particulier.

(Advies 38.069 van 6 februari 2009)

- **Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting:**
eentelig Nederlandse brieven aan een Franstalige inwoner van Drogenbos.

Voor genoemde maatschappij is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT. Zij is onderworpen aan de SWT behalve wat de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten betreft. Zij is onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied bestrijkt.

Artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 bepaalt dat op deze diensten, waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde gebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing is die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 brachten beide afdelingen hun respectieve meningen uit.

Mening van de Franse Afdeling

De Franse Afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse Afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse Regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse Afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse Regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, pagina 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, Overzicht van het Belgisch administratief recht, 1989, pagina 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse Afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse Afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse Afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

De taalaanhorigheid van de klager was de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting bekend. Dit betekent dat de brieven onmiddellijk in het Frans aan de klager gestuurd hadden moeten worden.

Mening van de Nederlandse Afdeling

De Nederlandse Afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State, *in casu* de arresten van 23 december 2004, welke bevestigd werden door het arrest van 19 juni 2008, moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: vermelde arresten hebben voor recht verklaard dat de strekking van de desbetreffende omzendbrieven van de Vlaamse Regering geen inbreuk vormen op de SWT. In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004, bevestigd door het arrest van 19 juni 2008, stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomenende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuursstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken".

Conform deze uitspraken van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van de uitzondering op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. De Nederlandse Afdeling oordeelt dat de klacht ongegrond is.

(Advies 40.120 van 6 februari 2009)

- **Restaurant van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis: de bediening en de rekening waren eentalig Frans terwijl betrokkene zich in het Nederlands uitdrukte; informatie die ter beschikking van de gebruikers werd gesteld, was niet of slechts gedeeltelijk beschikbaar in het Nederlands.**

Artikel 1, §1, 2°, van de SWT, bepaalt dat deze laatste toepasselijk zijn op de natuurlijke rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Als concessiehouder van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis is de NV *Restauration Nouvelle* onderworpen aan de SWT.

De bediening en het aangeklaagde kassaticket zijn beide betrekkingen tussen een centrale dienst en een particulier.

In navolging van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klager had in het Nederlands bediend moeten worden en het kassaticket had in de taal van de klant, *in casu* het Nederlands, gesteld moeten zijn.

De klacht is op deze twee punten gegrond.

De informatie bestemd voor de klanten zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in navolging van artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

Volgens de uitbater van het restaurant is dit het geval. De klacht is op dit punt ongegrond.

De Engelstalige folder kadert niet in de opdracht die de NV *Restauration Nouvelle* vervult voor de Musea voor Kunst en Geschiedenis. Het gaat hier om een folder van het bedrijf zelf waarop de SWT niet van toepassing zijn.

(Advies 41.023 van 8 mei 2009)

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. **SWT NIET VAN TOEPASSING**

- **Forem:**
op zijn website komen wervingsberichten met eentalig Nederlandse vermeldingen voor.

Deze werkaanbiedingen vielen onder toepassing van de bepalingen waarin wordt voorzien door het samenwerkingsakkoord van 24 februari 2005 betreffende de interregionale mobiliteit, dat bekrachtigd werd door het decreet van 11 mei 2006, houdende instemming van voornoemd akkoord.

Overeenkomstig artikel 2, §1, 4°, van dit samenwerkingsakkoord, zijn alle partners het eens over de praktische (taal, etc.) en technische modaliteiten inzake gegevensoverdracht. De VCT stelt vast dat de SWT niet van toepassing zijn op de aankondigingen en acht zich terzake onbevoegd.

(Advies 39.215 van 6 februari 2009)

- **Noord-Atlantische Verdragsorganisatie:**
publicatie van een eentalig Franse wervingsadvertentie in de weekendkrant bij een Vlaams dagblad.

Ofschoon de klacht met taal te maken heeft, ressorteert zij niet onder de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Aangezien de NAVO niet bedoeld wordt door de §§1 en 2 van artikel 1 van de SWT, vallen haar activiteiten niet onder toepassing van die wetten.

De VCT is derhalve niet bevoegd om zich terzake uit te spreken.

(Advies 39.264 van 20 februari 2009)

- **Koninklijk Circus:**
sommige van zijn personeelsleden spreken geen Nederlands en zijn Nederlandstalige webstek is deels in het Frans gesteld.

Uit de concessieovereenkomst tussen de Stad Brussel en de VZW *Le Botanique* betreffende de exploitatie van de gebouwen van het Koninklijk Circus kan niet worden afgeleid dat de VZW *Le Botanique* in deze concessiehouder is van een openbare dienst of belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, §1, 2°, van de SWT).

Geen enkele wetsbepaling verbiedt de Stad Brussel een gedeelte van haar infrastructuur in concessie te geven aan een instelling die aan één van beide taalgemeenschappen behoort, doch de aanvragen die uitgaan van de culturele instellingen van beide gemeenschappen moeten op een evenwaardige manier behandeld worden (advies 31.119).

Bij het gebruik van het Koninklijk Circus door de KMS of de Stad Brussel, zoals bepaald in de concessieovereenkomst, moet er over worden gewaakt dat de informatie die eventueel door de exploitant-concessiehouder betreffende deze manifestaties wordt verstrekt aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans gebeurt. Hetzelfde geldt overigens voor het onthaal van het publiek.

(Advies 40.084 van 20 november 2009)

- **Gemeente Anderlecht:**
toepassing van de SWT op het gemeentepersoneel dat ter beschikking wordt gesteld van VZW's die actief zijn op gemeentelijk vlak.

Het ter beschikking stellen van gemeentelijk personeel aan derden, de voorwaarden waaronder zulks kan gebeuren en de procedure die daarbij moet worden gevolgd, zijn geen aangelegenheden die geregeld worden door de SWT.

De VCT is onbevoegd.

(Advies 40.095 van 12 februari 2009)

- **Eurostar:**
enkel in het Nederlands en het Engels gesteld reclamebord.

Eurostar is een privé-maatschappij. De rol van de NMBS beperkt zich tot de exploitatie van het net op het Belgische grondgebied, een vlak waarbinnen de maatschappij ertoe gehouden is de SWT toe te passen.

De reclame, van haar kant, die tot het commerciële vlak en tot dat van de communicatie behoort, is dus enkel een bevoegdheid van de *Eurostar Group Ltd.*

De bewuste affiche is een reclameboodschap, meer bepaald een commerciële mededeling van een private maatschappij aan haar klanten, waarop de SWT niet van toepassing zijn.

De VCT is terzake onbevoegd.

(Advies 40.121 van 29 mei 2009)

- **Belgacom:**
levering, aan een Franstalige klant, van een antwoordapparaat waarvan de optie "Frans" in onjuist Frans was verwoord.

Het gaat hier om een probleem dat verband houdt met de kwaliteit van de taal en bijgevolg met de luister ervan.

De VCT heeft tot taak te waken over de toepassing van de SWT. Die opdracht strekt zich niet uit tot de luister van de taal. Deze laatste behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen die, desgevallend, daartoe geëigende adviesorganen hebben opgericht.

De VCT is niet bevoegd om terzake uitspraak te doen.

(Advies 40.180 van 25 september 2009)

- **Unie Vrijzinnige Verenigingen:**
een dagblad bevatte de tweetalig Nederlands/Franse programmabrochure van het "Festival des Libertés / Vrijheidsfestival" dat door de Unie was georganiseerd.

De Unie Vrijzinnige Verenigingen is niet belast met een taak die haar door de overheden werd toevertrouwd. Zij is niet onderworpen aan de SWT (cf. adviezen van de Nederlandse afdeling: 1.548 van 26 april 1966 en 2.155 van 26 maart 1968).

(Advies [\leftrightarrow 1N] 40.186-40.187 van 18 september 2009)

- **Electrabel:**
verspreiden van eentalige reclame.

De NV Electrabel is een privaatrechtelijk rechtspersoon die enkel onder toepassing valt van artikel 52 van de SWT.

Artikel 52, §1, van de SWT, bepaalt dat de private nijverheids-, handels- en financiebedrijven, voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en

reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, de taal gebruiken van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn. Correspondentie tussen het bedrijf en zijn klanten (verkoopsvoorwaarden, prijslijst, reclame en dergelijke) valt niet onder toepassing van dit artikel.
(Advies 40.213/2 van 13 maart 2009)

- **Tentoonstelling *That's Opera* in de gebouwen van Tour & Taxis te Brussel:**
de uitleg bij de tentoongestelde voorwerpen was enkel in het Frans en het Engels.

Het betreft hier een privé initiatief waarop de SWT niet van toepassing zijn. De VCT is terzake onbevoegd.
(Advies 41.007 van 15 mei 2009)

- **Koninklijk Belgisch Filmarchief:**
nieuwe benaming "Cinematek".

Uit de statuten van het Koninklijk Belgisch Filmarchief (een instelling van openbaar nut) blijkt dat het een rechtspersoon van privaatsrecht betreft die als doel heeft, zonder enig winstoogmerk, op algemene wijze, de cultuur, de kennis en de evolutie van de cinema en de televisie te bevorderen door de organisatie van projecties, cursussen, studiedagen, stages, conferenties en tentoonstellingen, alsook door de uitgave en verspreiding van werkstukken, tijdschriften, catalogi en films met betrekking tot zijn activiteiten [...].
De instelling valt niet onder toepassing van artikel 1, §2, 2°, van de SWT.
Het enige wat haar bindt aan de openbare machten, is de toekenning van subsidies.
Deze steun is echter geen voldoende element om bovengenoemde gesubsidieerde vereniging onder toepassing van de SWT te laten vallen.
De SWT zijn niet van toepassing
(Advies [\leftrightarrow 1F,1N] 41.040 van 18 december 2009)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
hoofdzakelijk Franstalige reclamepanelen in voertuigen en gebouwen.

Het aanbrengen van private reclame betreft geen eigenlijke concessie van een openbare dienst doch een louter ter beschikking stellen van een gedeelte van het openbaar domein tot uitoefening van een activiteit van private aard, wat een concessie van het openbaar domein is (zie adviezen 30.073 van 27 mei 1999 en 32.345-32.382 van 21 december 2000 betreffende reclameboodschappen op de bussen van De Lijn en 30.209 van 24 september 1998 betreffende reclameboodschappen in de Brusselse metro en bushaltes).

Het plaatsen van reclameboodschappen in de voertuigen en gebouwen van de MIVB betreft een louter commerciële activiteit waarop de SWT niet van toepassing zijn.
(Advies 41.063 van 23 oktober 2009)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- **Parket van de Procureur des Konings:**
Franstalige brief i.v.m. verkeersboete.

De brief van het Parket van de Procureur des Konings houdt een voorstel tot onmiddellijke inning in.

Het voorstel tot onmiddellijke inning is een gerechtelijke handeling.
De proceshandelingen worden, wat het taalgebruik betreft, beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.
De VCT is in deze niet bevoegd. De klager kan zich richten tot de minister van Justitie.
(Advies 38.236 van 23 januari 2009)

- **Diensten van de politiezone Brussel-Hoofdstad - Elsene:**
Nederlandstalig verzoek tot betaling van een boete en dito herinneringsbrief, gestuurd in het raam van een voorstel tot onmiddellijke inning, aan een Franstalige gevestigd in een gemeente van Brussel-Hoofdstad.

De onmiddellijke inning is een gerechtelijke handeling is (Cassatie 17 april 1950 – verslag Saint-Rémy, Doc. Kamer, 331-1961-62, nr. 7). Ze valt onder toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken (cf. adviezen 37.199 van 2 januari 2006 en 38.036 van 11 mei 2006).

Bijgevolg acht de VCT zich onbevoegd.
(Advies 38.270/38.278 van 23 januari 2009)

- **Parket van de Procureur des Konings te Brussel en FOD Justitie:**
Nederlandstalige particulieren ontvingen brieven in Franstalige enveloppen.

Wat de klacht tegen het parket van de Procureur des Konings betreft, werden de brieven verstuurd in het kader van een gerechtelijke procedure en vallen zij bijgevolg onder toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken. De VCT is terzake onbevoegd.

Wat de klacht tegen de FOD Justitie betreft, gebruikt een centrale dienst in zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen die door deze laatste wordt gebruikt. Enveloppen worden beschouwd als integrerend deel uitmakend van de briefwisseling. De envelop moet in dezelfde taal worden gedrukt als de briefwisseling zelf. Deze klacht is gegrond.
(Advies 40.167 van 8 mei 2009)

- **Federale politie:**
Nederlandstalig proces-verbaal en dito antwoordformulier gestuurd aan een Franstalige.

Een proces-verbaal valt niet onder toepassing van de SWT, maar wel onder die van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.
De VCT is terzake niet bevoegd.
(Advies 41.204 van 18 december 2009)

C. TAALGEBRUIK BIJ HET LEGER

- **Militair hospitaal te Neder-over-Heembeek:**
taalgebruik.

De SWT zijn toepasselijk op de gecentraliseerde en de gedecentraliseerde diensten van de Staat, van de provinciën, van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten en van

de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet (artikel 1, §1, 1° van de SWT).

De klacht houdt evenwel verband met het taalgebruik in het leger, dat geregeld wordt door de wet van 30 juli 1938 (gewijzigd bij die van 30 juli 1955).

Bijgevolg acht de VCT zich niet bevoegd.
(Advies 41.066 van 18 september 2009)

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS

- **Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen:
vacantverklaring en in competitiestelling van drie betrekkingen
voorgesteld aan drie personen van het Nederlandse taalkader.**

De klager wijst op de overtreding van artikel 43, §3 van de SWT, alsook van de omzendbrief nr. 438 van 29 juli 1996 betreffende de verdeling van de betrekkingen die met bepaalde weddeschalen bezoldigd zijn, aangezien alle drie bevorderde personeelsleden tot de Nederlandse taalrol behoren en, volgens hem, ten minste één personeelslid van de Franse taalrol bevorderd had moeten worden.

Hij wijst eveneens op het feit dat artikel 1 van het ministeriële besluit van 8 april 2003 tot vaststelling van het personeelsplan van het FAVV geen onderscheid maakt tussen de centrale diensten en de uitvoeringsdiensten.

Anderdeels vraagt hij de nietigheid van de voornoemde bevorderingen vast te stellen overeenkomstig artikel 61, §4, van de SWT.

De VCT stelt vast dat, zolang het aantal betrekkingen van het personeelsplan niet tussen de centrale diensten en de buitendiensten is verdeeld, het onmogelijk is om op algemene wijze een betrekking vacant te verklaren. Deze situatie zet de benoemingen inderdaad op de tocht.

Voorafgaandelijk aan iedere vacantverklaring dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de betrekkingen van de centrale diensten en die van de buitendiensten.

De klacht is gegrond.
(Advies 38.271 van 6 februari 2009)

Algemeenheden

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 2009 hebben de verenigde afdelingen van de VCT zeven adviezen aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende diensten.

- Nationale Loterij (advies 41.019 van 20 februari 2009);
- Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (advies 41.002 van 3 april 2009);
- Instituut voor Volksgezondheid (advies 41.113 van 10 juli 2009);
- Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (advies 41.114 van 10 juli 2009);
- Nationale Plantentuin van België (advies 41.117 van 10 juli 2009);
- Wetenschappelijke Instellingen die afhangen van de POD Wetenschapsbeleid (advies 41.119 van 10 juli 2009);
- Veiligheid van de Staat (advies 41.102 van 18 september 2009).

Over dezelfde periode bracht ze veertien adviezen aangaande ontwerpen van taalkaders uit. Ze betroffen de volgende besturen:

- Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën (advies 41.015 van 13 februari 2009);
- Nationale Loterij (advies 41.019 van 20 februari 2009);
- Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (advies 41.021 van 20 februari 2009);
- Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (advies 41.002 van 3 april 2009);
- FOD Sociale Zekerheid (advies 41.071 van 26 juni 2009);
- Dienst van het Belgisch Interventie en Restitutie Bureau (advies 41.103 van 22 juni 2009);
- Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden (advies 41.101 van 24 juni 2009);
- Douane en Accijnzen (advies 41.104 van 10 juli 2009);
- Wetenschappelijk Instituut voor de Volksgezondheid (advies 41.113 van 10 juli 2009);
- Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (advies 41.155 van 25 september 2009);
- Nationale Loterij (advies 41.196 van 20 november 2009);
- Veiligheid van de Staat (advies 41.201 van 18 december 2009);
- Nationaal Orkest van België (advies 41.202 van 27 november 2009);
- Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden (advies 41.209 van 18 december 2009).

2. TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE TAALKADERS

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2009.

De volgende besturen zijn rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek.

1. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden
2. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
3. Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen
4. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
5. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
6. Fonds voor Arbeidsongevallen
7. Raad van State
8. Nationale Delcrederedienst
9. Arbitragehof (Eerste minister)
10. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Net Brussel
11. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
12. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
13. Fonds voor Beroepsziekten
14. -
15. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
16. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
17. Nationaal Geografisch Instituut
18. FOD Binnenlandse Zaken
19. FOD Personeel en Organisatie
20. FOD Financiën
21. FOD Tewerkstelling, Arbeid en Sociaal Overleg
22. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
23. Centrum voor Informatica voor het Brusselse Gewest
24. -

25. FOD Justitie
26. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
27. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
28. Nationale Loterij
29. -
30. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
31. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
32. Rijksdienst voor Pensioenen
33. Belgisch Instituut voor Normalisatie
34. Centrale Dienst voor sociale en culturele Actie
35. Haven van Brussel
36. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
37. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
38. Penitentiair Onderzoeks- en Klinisch Observatiecentrum
39. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke Overheidsdiensten
40. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
41. FOD Kancelarij van de Eerste minister
42. Hoge Raad voor de Middenstand en KMO's
43. Federaal Planbureau
44. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
45. Nationale Arbeidsraad
46. Brusselse gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
47. Binnenlandse Zaken - Centrale diensten van de federale politie en Algemene inspectie van de federale politie en de lokale politie
48. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
49. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden
50. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
51. Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid
52. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
53. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
54. -
55. FOD Sociale Zekerheid
56. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
57. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
58. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
59. POD Wetenschapsbeleid
60. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
61. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
62. Algemeen Rijksarchief
63. Koninklijke Bibliotheek van België
64. Koninklijk Meteorologisch Instituut
65. Regie der Gebouwen
66. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
67. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
68. FOD Mobiliteit en Vervoer
69. Controledienst voor de Ziekenfondsen
70. Rijksdienst voor jaarlijkse Vakantie
71. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
72. Koninklijk Observatorium van België
73. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
74. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
75. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
76. FOD Budget en Beheerscontrole
77. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
78. FOD Informatie- en communicatietechnologie
79. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen
80. Buitendiensten van het Bestuur Strafinrichtingen (gevangnissen van Vorst en Sint-Gillis)
81. Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid

- 82. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
- 83. Ministerie van Landsverdediging
- 84. POD Duurzame Ontwikkeling
- 85. POD Maatschappelijke Integratie
- 86. Economische en sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- 87. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
- 88. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
- 89. Agentschap voor Buitenlandse Handel

Alle diensten hebben gereageerd door het meedelen van de gevraagde tabel.

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 APRIL 2009

Voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtsverstoringen vermelden die werden geconstateerd, is onmogelijk; enkel de meest significante evenwichtsverstoringen worden hieronder aangestipt.

Toestand in de FOD's

1. FOD Economie

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (3 F – 5 N) alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (66 F – 74 N).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 46,83% F – 53,17% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (371 F – 383 N, zegge een verhouding 49,20% F – 50,80% N). Voorts zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (245 F – 297 N, zegge een verhouding 45,20% F – 54,80% N), alsook op de 5^e trap (259 F – 288 N, zegge een verhouding 47,34% F – 52,66% N).

2. FOD Personeel en Organisatie

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (3 F – 5 N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (37 F – 43 N).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 48,59% F – 51,41% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (134 F – 123 N, zegge een verhouding 52,14% F – 47,86% N), op de 4^e trap (61 F – 70 N, zegge een verhouding 46,56% F – 53,44% N) en tevens een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (40 F – 35 N, zegge een verhouding 53,33% F – 46,67% N).

3. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (50 F – 52 N).

Voorts zijn er evenwichtsverstoringen op het niveau van de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N), op de 3^e trap (205 F – 178 N, zegge een verhouding 53,52% F – 46,48% N), op de 4^e trap (138 F – 153 N, zegge een verhouding 47,42% F – 52,58% N), alsook op de 5^e trap (134 F – 170 N, zegge een verhouding 44,07% F – 55,93% N).

4. FOD Binnenlandse Zaken

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (5 N – 3 F) alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (47 N – 41 F).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 52,90% N – 47,10% F), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (541 N – 551 F, zegge een verhouding 49,5% N – 50,5% F), alsook een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (221 N – 204 F, zegge een verhouding 52% N – 48% F).

5. FOD Financiën

a) Directiebetrekkingen

Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 1^e trap van de hiërarchie (8 F – 11 N) alsook op de 2^e trap (121 F – 114 N).

b) Belastingen en Invordering – Douane en Accijnzen

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 36,30% F – 63,70% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap van de hiërarchie (15 F – 37 N, zegge een verhouding 28,84% F – 71,16% N), alsook op de 5^e trap (17 F – 42 N, zegge een verhouding 28,81% F – 71,19% N).

c) Belastingen en Invordering – Andere

Wat de lagere trappen betreft, verhouding 48,80% F – 51,20% N, is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (16 F – 40 N, zegge een verhouding 28,57% F – 71,43% N).

d) Synthese Belastingen en Invordering

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 45,10% F – 54,90% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (65 F – 90 N, zegge een verhouding 41,93% F – 58,07% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (33 F – 82 N, zegge een verhouding 28,69% F – 71,31% N).

e) Stafdienst Patrimoniumdocumentatie

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 48,10% F – 51,90% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap van de hiërarchie (8 F – 13 N, zegge een verhouding 38,09% F – 61,91% N), alsook op de 5^e trap (3 F – 12 N, zegge een verhouding 20% F – 80% N).

f) Thesaurie

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 49,10% F – 50,90% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (138 F – 136 N, zegge een verhouding 52,27% F – 47,33% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (41 F – 51 N, zegge een verhouding 44,56% F – 55,44% N).

g) Stafdienst Personeel en Organisatie

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 44,50% F – 55,50% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap van de hiërarchie (76 F – 84 N, zegge een verhouding 47,50% F – 52,50% N), alsook op de 4^e trap van de hiërarchie (30 F – 40 N, zegge een verhouding 43,33% F – 56,67% N).

h) Stafdienst Secretariaat en Logistiek

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 44,90% F – 55,10% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap van de hiërarchie (45 F – 43 N, zegge een verhouding 51,13% F – 48,87% N), op de 4^e trap van de hiërarchie (23 F – 18 N, zegge een verhouding

56,09% F – 43,91% N), alsook op de 5^e trap van de hiërarchie (95 F – 89 N, zegge een verhouding 51,63% F – 48,37% N).

i) Andere stafdiensten

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap van de hiërarchie (278 F – 232 N, zegge een verhouding 54,50% F – 45,50% N), op de 4^e trap van de hiërarchie (23 F – 38 N, zegge een verhouding 37,70% F – 62,30% N), alsook op de 5^e trap van de hiërarchie (27 F – 36 N, zegge een verhouding 42,85% F – 57,15% N).

6. FOD Budget en Beheerscontrole

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 48% F – 52% N, zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap van de hiërarchie (2 F – 8 N, zegge een verhouding 20% F – 80% N), alsook op de 5^e trap van de hiërarchie (8 F – 4 N, zegge een verhouding 66,66% F – 33,34% N).

7. FOD Kanselarij van de Eerste minister

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 49% F – 51% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (34 F – 32 N, zegge een verhouding 51,51% F – 48,49% N), op de 4^e trap (13 F – 18 N, zegge een verhouding 41,93% F – 58,07% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e (33 F – 16 N, zegge een verhouding 67,34% F – 32,66% N).

8. FOD Justitie – Centrale Diensten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (48 F – 43 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50,29% F – 49,71% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (258 F – 209 N, zegge een verhouding 55,24% F – 44,76% N).

9. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een aanhoudende evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 4 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 47% F – 53% N, is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (241 F – 242 N, zegge een verhouding 49,89% F – 50,11% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (73 F – 105 N, zegge een verhouding 41,01% F – 58,99% N). Verder is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (83 F – 99 N, zegge een verhouding 45,60% F – 54,40% N).

10. FOD Mobiliteit en Vervoer

a) FOD Mobiliteit en Vervoer

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (4 F – 7 N).

Op de lagere trappen (verhouding 41,97% F – 58,03% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (184 F – 214 N, zegge een verhouding 46,23% F – 53,77% N), op de 4^e trap (132

F – 204 N, zegge een verhouding 39,28% F – 60,72% N), evenals op de 5^e trap (126 F – 151 N, zegge een verhouding 45,48% F – 54,52% N).

b) DG Maritiem Vervoer

Geen opmerking.

11. Fedict

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (4 F – 9 N). Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (0 F – 2 N).

12. FOD Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (5 F – 3 N), evenals op de 2^e trap (23 F – 28 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 45,73% F – 54,27% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen (138 F – 119 N, zegge een verhouding 53,69% F – 46,31% N), evenals op de 4^e trap (174 F – 179 N, zegge een verhouding 49,29% F – 50,71% N).

13. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (verhouding 50% F – 50% N, zegge 34 F – 43 N of een verhouding 44,15% F – 55,85% N).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 45,98% F – 54,02% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (123 F – 128 N, zegge een verhouding 49% F – 51% N). Tevens is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (89 F – 82 N, zegge een verhouding 52,04% F – 47,96% N).

Toestand in de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid

1. Fonds voor Arbeidsongevallen

a) Centrale diensten

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 47% F – 53% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (33 F – 41 N, zegge een verhouding 44,59% F – 55,41% N). Tevens is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap van de hiërarchie (22 F – 23 N, zegge een verhouding 48,88% F – 51,12% N).

b) Dienst Zeevisserij Oostende

Geen opmerking.

c) Dienst Koopvaardijvloot Antwerpen

Geen opmerking.

2. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (1 F – 2 N – 0 F twt. – 0 N twt.) en er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (22 F – 31 N – 3 F twt. – 3 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 46,16% F – 53,84% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (158 F – 160 N, zegge een verhouding 49,68% F – 50,32% N). Ook is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap van de hiërarchie (160 F – 194 N, zegge een verhouding 45,19% F – 54,81% N).

3. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden

Geen opmerking.

4. Rijksdienst voor Pensioenen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 3 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 46,41% F – 53,49% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (362 F – 440 N, verhouding 45,13% F – 54,87% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (133 F – 132 N, verhouding 50,18% F – 49,82% N).

5. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke Overheidsdiensten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (0 F – 1 N – 0 F twt. – 0 N twt.), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (6 F – 7 N – 0 F twt. – 2 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 52,57% F – 47,43% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (45 F – 35 N, zegge een verhouding 56,25% F – 43,75% N); op de 4^e trap (96 F – 94 N, zegge een verhouding 50,52% F – 49,48% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (20 F – 25 N, zegge een verhouding 44,44% F – 55,56% N).

6. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (3 F – 2 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 55% F – 45% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap van de hiërarchie (28 F – 17 N, zegge een verhouding 62,22% F – 37,78% N), evenals op de 5^e trap (7 F – 7 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

7. Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 1 N twt.), evenals op de 2^e trap (2 F – 4 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 47,50% F – 52,50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (4 F – 7 N, zegge een verhouding 36,36% F – 63,64% N).

8. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (19 F – 20 N – 2 F twt. – 3 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 45,80% F – 54,20% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (146 F – 224 N, zegge een verhouding 39,45% F – 60,55% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (147 F – 104 N, zegge een verhouding 58,56% F – 41,44% N).

9. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 48,74% F – 51,26% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (17 F – 23 N, zegge een verhouding 42,50% F – 57,50% N), op de 4^e trap (27 F – 32 N, zegge een verhouding 45,76% F – 54,24% N), evenals op de 5^e trap (10 F – 12 N, zegge een verhouding 45,45% F – 54,55% N).

10. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

Geen opmerking.

11. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (7 F – 6 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 53,92% F – 46,08% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (91 F – 99 N, zegge een verhouding 47,89% F – 52,11% N), evenals op de 5^e trap (18 F – 31 N, zegge een verhouding 36,73% F – 63,27% N).

12. Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 60,18% F – 39,82% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (15 F – 11 N, zegge een verhouding 57,69% F – 42,31% N).

13. Fonds voor Beroepsziekten

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 52,58% F – 47,42% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (48 N – 46 F, zegge een verhouding 51,06% N – 48,94% F), evenals op de 5^e trap (21 N – 34 F, zegge een verhouding 38,18% N – 61,82% F).

14. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 3 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 43,28% F – 56,72% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (39 F – 36 N, zegge een verhouding 52% F – 48% N).

15. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (12 F – 20 N – 3 F twt. – 3 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 46% F – 54% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (75 F – 82 N, zegge een verhouding 47,77% F – 52,23% N); tevens is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (87 F – 82 N, zegge een verhouding 51,47% F – 48,53% N).

Toestand in de andere federale centrale diensten

1. Commissie voor Bank-, Financie- en Assurantiewezen

Verhouding van het kader: 46,75% F – 53,25% N. Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (106 F – 112 N, zegge een verhouding 48,62% F – 51,38% N), alsook op de 4^e trap van de hiërarchie (28 F – 35 N, zegge een verhouding 44,44% F – 55,56% N).

Tevens zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 5^e trap van de hiërarchie (14 F – 20 N, zegge een verhouding 41,17% F – 58,83% N), alsook op de 6^e trap (10 F – 2 N, zegge een verhouding 83,33% F – 16,67% N).

2. Nationaal Geografisch Instituut

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (3 F – 3 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 50% F – 50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (69 F – 66 N, zegge een verhouding 51,11% F – 48,89% N), op de 4^e trap van de hiërarchie (22 F – 25 N, zegge een verhouding 46,80% F – 53,20% N), alsook op de 5^e trap (26 F – 23 N, zegge een verhouding 53,06% F – 46,94% N).

3. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (2 F – 3 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 47,86% F – 52,14% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (13 F – 11 N, zegge een verhouding 54,16% F – 45,84% N), alsook op de 4^e trap (21 F – 29 N, zegge een verhouding 42% F – 58% N).

4. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (4 F – 2 N, zegge een verhouding 66,66% F – 33,34% N), alsook op de 5^e trap (12 F – 10 N, zegge een verhouding 54,54% F – 45,46% N).

5. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (2 F – 2 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 62,50% F – 37,50% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (15 F – 6 N, zegge een verhouding 71,42% F – 28,58% N), alsook een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (15 F – 11 N, zegge een verhouding 57,69% F – 42,31% N).

6. Ministerie van Landsverdediging

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie (2 F – 1 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 47% F – 53% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (27 F – 27 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (12 F – 17 N, zegge een verhouding 41,37% F – 58,63% N).

7. Nationale Delcrederedienst

Er zijn evenwichtsverstoringen op de 1^e trap van de hiërarchie (3 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.), alsook op de 2^e trap van de hiërarchie (4 F – 6 N – 2 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 47% F – 53% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap van de hiërarchie (18 F – 16 N, zegge een verhouding 52,94% F – 47,06% N).

8. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

Geen opmerking.

9. Grondwettelijk Hof

Geen opmerking.

10. Nationale Loterij

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (4 F – 4 N – 0 F twt. – 2 N twt.).

11. Dienst Pensioenen van de Openbare Sector

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N) evenals op de 2^e trap (8 F – 10 N – 2 F twt. – 2 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 45,56% F – 54,44% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (107 F – 102 N, zegge een verhouding 51,19% F – 48,81% N).

12. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (4 F – 3 N – 0 F twt. – 0 N twt.) evenals op de 2^e trap (16 F – 17 N – 1 F twt. – 3 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 42% F – 58% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (94 F – 114 N, zegge een verhouding 45,19% F – 54,81% N); op de 4^e trap van de hiërarchie (40 F – 61 N, zegge een verhouding 39,60% F – 60,40% N), en er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (44 F – 42 N, zegge een verhouding 51,16% F – 48,84% N).

13. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N) evenals op de 2^e trap (2 F – 3 N).

14. Agentschap voor Buitenlandse Handel

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (12 F – 8 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N), evenals op de 4^e trap (8 F – 10 N, zegge een verhouding 44,44% F – 55,56% N).

15. Fedasil

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (7 F – 11 N – 1 F twt. – 1 N twt.)

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 48,25% F – 51,75% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (49 F – 43 N, zegge een verhouding 53,26% F – 46,74% N), op de 4^e trap (21 F – 19 N, zegge een verhouding 52,50% F – 47,50% N), evenals op de 5^e trap (4 F – 6 N, zegge een verhouding 40% F – 60% N).

16. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (20 F – 18 N – 0 F twt. – 2 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 48,63% F – 51,37% N), is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (12 F – 15 N, zegge een verhouding 44,44% F – 55,56% N).

17. Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie

a) Centrale diensten - Ukkel

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (3 F – 2 N) alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (1 F – 5 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 35,75% F – 64,25% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (9 F – 7 N, verhouding 56,25% F – 43,75% N), op de 4^e trap (16 F – 8 N, verhouding 66,66% F – 33,34% N), op de 5^e trap (9 F – 6 N, verhouding 60% F – 40% N, evenals op de 6^e trap (5 F – 4 N, verhouding 55,55% F – 44,45% N).

b) Tervuren en Machelen

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 34,98% F – 65,02% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 5^e trap (6 F – 2 N, zegge een verhouding 75% F – 25% N), evenals op de 6^e trap (2 F – 10 N, zegge een verhouding 16,66% F – 83,34% N).

18. Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid Louis Pasteur

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N) alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (7 F – 2 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 47% F – 53% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (38 F – 38 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (22 F – 12 N, zegge een verhouding 64,70% F – 35,30% N), alsook een evenwichtsverstoring op de 6^e trap (38 F – 38 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

19. Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie

Geen opmerking.

20. Regie der Gebouwen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (10 F – 13 N – 1 F twt. – 2 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 48,13% F – 51,87% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4e trap (51 F – 51 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), evenals op de 5e trap (58 F – 69 N, zegge een verhouding 45,66% F – 54,34% N).

21. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek

Geen opmerking.

22. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Spleitstoffen

Geen opmerking.

23. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën

Geen opmerking.

24. Administratief Personeel van de Raad van State

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% N – 50% F), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (40 N – 28 F, zegge een verhouding 58,82% N – 41,18% F).

Tevens is er een evenwichtsverstoring op de 6^e trap (18 N – 15 F, zegge een verhouding 54,54% N – 45,46% F), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 7^e trap (25 N – 31 F, zegge een verhouding 44,64% N – 55,36% F).

25. Controledienst voor de Ziekenfondsen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

26. Planbureau

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.) en op de 2^e trap (16 F – 18 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

27. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (2 F – 1 N – 0 F twt. – 0 N twt.) evenals op de 2^e trap (17 F – 15 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

28. Federale Politie en Algemene Inspectie van de Federale en Lokale Politie

a) Centrale diensten van de Federale Politie (inclusief personeel DAR Bis)

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (3 N – 2 F).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 52,94% N – 47,06% F), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (104 N – 81 F, zegge een verhouding 56,20% N – 43,80% F), op de 4^e trap (410 N – 413 F, zegge een verhouding 49,80% N – 50,20% F), op de 5^e trap (617 N – 637 F, zegge een verhouding 49,20% N – 50,80% F), evenals op de 6^e trap (1231 N – 1306 F, zegge een verhouding 48,50% N – 51,50% F).

b) Centrale diensten van de Algemene Inspectie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 N – 2 F).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 52,40% N – 47,60% F), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (7 N – 8 F, zegge een verhouding 46,70% N – 53,30% F), op de 4^e trap (18 N – 11 F, zegge een verhouding 62,10% N – 37,90% F), op de 5^e trap (8 N – 9 F, zegge een verhouding 47,10% N – 52,90% F), evenals op de 6^e trap (5 N – 3 F, zegge een verhouding 62,50% N – 37,50% F).

29. Personeel van de strafinrichtingen van Vorst en Sint-Gillis

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 76% F – 24% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (76 F – 33 N, zegge een verhouding 69,72% F – 30,28% N), op de 4^e trap (60 F – 66 N, zegge een verhouding 47,62% F – 52,38% N) evenals op de 5^e trap (464 F – 281 N, zegge een verhouding 62,28% F – 37,72% N).

30. Nationale Arbeidsraad

Geen opmerkingen.

31. POD Maatschappelijke Integratie

Ten aanzien van de verhoudingen van de taalkaders, met name 50% F – 50% N, is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (4 F – 2 N).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding van het kader 50,50% F – 49,50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (24 F – 30 N).

32. Belgisch Interventie- en Restitutie Bureau

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 40% F – 60% N), is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap van de hiërarchie (28 F – 23 N, zegge een verhouding 54,90% F – 45,10% N).

33. Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Geen opmerkingen.

34. Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO

Geen opmerkingen.

35. POD Duurzame Ontwikkeling

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (7 F – 4 N).

Toestand in de POD Wetenschapsbeleid en in sommige wetenschappelijke instellingen

Opmerking vooraf

De taalkaders van de POD Wetenschapsbeleid en van de wetenschappelijke instellingen zijn niet meer geldig. Er dienen nieuwe taalkaders geactualiseerd te worden, rekening houdend met de hervorming van de wetenschappelijke loopbanen.

1. POD Wetenschapsbeleid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (23 F – 17 N – 0 F twt. – 0 N twt., zegge een verhouding 57,50% F – 42,50% N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (77 F – 73 N, zegge een verhouding 51,33% F – 48,67% N); verder zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (31 F – 22 N, zegge een verhouding 58,49% F – 41,51% N), evenals op de 5^e trap (22 F – 11 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

2. Algemeen Rijksarchief te Brussel

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (22 F – 19 N, zegge een verhouding 53,66% F – 46,34% N), evenals op de 5^e trap (15 F – 12 N, zegge een verhouding 55,56% F – 44,44% N).

3. Koninklijke Bibliotheek van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 0 N – 1 F twt. – 0 N twt.), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (3 F – 6 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (55 F – 52 N, zegge een verhouding 51,40% F – 48,60% N); verder is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (46 F – 38 N, zegge een verhouding 54,76% F – 45,24% N).

4. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (9 F – 12 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (110 F – 93 N, zegge een verhouding 54,19% F – 45,81% N), op de 4^e trap (41 F – 49 N, zegge een verhouding 45,56% F – 54,44% N), evenals op de 5^e trap (43 F – 34 N, zegge een verhouding 55,84% F – 44,16% N).

5. Koninklijk Meteorologisch Instituut van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N – 0 F twt. – 0 N twt.), evenals op de 2^e trap (6 F – 4 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (58 F – 52 N, zegge een verhouding 52,73% F –

47,27% N), op de 4^e trap (20 F – 17 N, zegge een verhouding 54,05% F – 45,95% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (10 F – 7 N, zegge een verhouding 58,82% F – 41,18% N).

6. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N – 0 F twt. – 0 N twt.), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 8 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N voor de 3^e trap), is er een belangrijke evenwichtsverstoring (81 F – 63 N, zegge een verhouding 56,25% F – 43,75% N).

Op de 5^e trap, verhouding 40% F – 60% N, is er een belangrijke evenwichtsverstoring (19 F – 45 N, zegge een verhouding 29,69% F – 70,31% N).

7. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N – 0 F twt. – 0 N twt.) alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (3 F – 7 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (67 F – 34 N, zegge een verhouding 66,34% F – 33,66% N), evenals op de 4^e trap (1 F – 4 N, zegge een verhouding 20% F – 80% N).

8. Sterrenwacht van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N – 0 F twt. – 0 N twt.), evenals op de 2^e trap (4 F – 3 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (62 F – 37 N, zegge een verhouding 62,63% F – 37,37% N).

9. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (6 F – 2 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (44 F – 22 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N), evenals op de 5^e trap (75 F – 57 N, zegge een verhouding 56,82% F – 43,18% N).

10. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.) evenals op de 2^e trap (2 F – 4 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (41 F – 29 N, zegge een verhouding 58,57% F – 41,43% N), op de 4^e trap (26 F – 40 N, zegge een verhouding 39,39% F – 60,61% N), evenals op de 5^e trap (64 F – 50 N, zegge een verhouding 56,14% F – 43,86% N).

11. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium

Op het niveau van de directiebetrekkingen (verhouding 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.), zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.), evenals op de 2^e trap (1 F – 3 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 50% F – 50% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (40 F – 36 N), zegge een verhouding 52,63% F – 47,37% N), evenals op de 4^e trap (17 F – 24 N, zegge een verhouding (41,46% F – 58,54% N).

Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

1. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Brussel-Net

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap van de hiërarchie (1 N – 2 F – 0 N twt. – 0 F twt.), op de 2^e trap (1 N – 3 F – 0 N twt. – 0 F twt.), alsook op de 3^e trap (4 N – 3 F – 0 N twt. – 0 F twt.).

Op het tweetalige kader is er geen enkele betrekking begeven.

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 70,28% F – 29,72% N), is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (5 N – 30 F, zegge een verhouding 14,28% N – 85,72% F).

Er is tevens een belangrijke evenwichtsverstoring op de 6^e trap (1 N – 6 F, zegge een verhouding 14,28% N – 85,72% F).

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 7^e trap (24 N – 101 F, zegge een verhouding 19,20% N – 80,80% F), en op de 8^e trap (3 N – 4 F, zegge een verhouding 45,85% N – 57,15% F).

Voorts is er een evenwichtsverstoring op de 10^e trap (28 N – 190 F, zegge een verhouding 12,84% N – 87,16% F) en op de 11^e trap (2 N – 9 F, zegge een verhouding 18,18% N – 81,82% F).

Op de 12^e trap (verhouding 84,65% F – 15,35% N), is er een belangrijke evenwichtsverstoring (105 N – 1757 F, zegge een verhouding 5,64% N – 94,36% F).

2. Brussels Instituut voor Milieubeheer

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 71,46% F – 28,54% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (18 F – 5 N, zegge een verhouding 78,26% F – 21,24% N), op de 5^e trap (167,1 F – 52,9 N, zegge een verhouding 75,95% F – 24,05% N).

Verder zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 6^e trap (5 F – 1,5 N, zegge een verhouding 76,92% F – 23,08% N), op de 7^e trap (47 F – 12 N, zegge een verhouding 79,66% F – 20,34% N), op de 11^e trap (66 F – 15 N, zegge een verhouding 81,48% F – 18,52% N), alsook op de 13^e trap (179 F – 32 N, zegge een verhouding 84,83% F – 15,17% N).

3. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

1) De taalkaders van het ministerie werden door de Raad van State vernietigd (arrest 183.473 van 27 mei 2008). Er zijn geen geldige taalkaders meer.

2) Ten aanzien van de vroegere taalkaders zijn er op het niveau van de directiebetrekkingen belangrijke evenwichtsverstoringen op de 1^e trap van de hiërarchie (3 F – 1 N – 1 F twt. – 1 N twt.) alsook op de 3^e trap van de hiërarchie (25 F – 13 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Aangaande de lagere trappen (verhouding 72% F – 28% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (44 F – 20 N, zegge een verhouding 68,75% F – 31,25% N), op de 7^e trap (212 F – 76 N, zegge een verhouding 73,61% F – 26,39% N), op de 10^e trap (5 F – 5 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook op de 12^e trap (1 F – 2 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N).

4. ACTIRIS

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.), evenals op de 2^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 71,90% F – 28,10% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (14 F – 4 N, zegge een verhouding 77,77% F – 22,23% N). Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 5^e trap (147,5 F – 47 N, zegge een verhouding 75,83% F – 24,17% N) en op de 7^e trap (190 F – 63,5 N, zegge een verhouding 74,95% F – 25,05% N).

Tevens zijn er evenwichtsverstoringen op de 8^e trap (7 F – 2 N, verhouding 77,77% F – 22,23% N), op de 9^e trap (135,3 F – 48 N, verhouding 73,81% F – 26,19% N), evenals op de 11^e trap (52 F – 16,5 N, verhouding 75,91% F – 24,09% N).

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 13^e trap (24 F – 1 N, verhouding 96% F – 4% N).

5. Gewestelijke Maatschappij van de Haven van Brussel

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N), evenals op de 3^e trap (2 F – 1 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 71,994% F – 28,006% N), is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (0 F – 2 N), op de 7^e trap (12 F – 3 N, zegge een verhouding 80% F – 20% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 9^e trap (12 F – 11 N, zegge een verhouding 52,17% F – 47,83% N). Er is een evenwichtsverstoring op de 10^e trap (5 F – 1 N, zegge een verhouding 83,33% F – 16,67% N), evenals op de 13^e trap (3 F – 4 N, zegge een verhouding 42,85% F – 57,15% N).

6. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (4 F – 3 N – 1 F twt. – 1 N twt.) alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (6 F – 0 N).

Wat de lagere betrekkingen betreft (verhouding 73,68% F – 26,32% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 6^e trap (17 F – 2 N, verhouding 89,47% F – 10,53% N), op de 7^e trap (5 F – 3 N, verhouding 62,50% F – 37,50% N), op de 8^e trap (15 F – 10 N, verhouding 60% F – 40% N), evenals op de 10^e trap (12 F – 7 N, verhouding 63,15% F – 36,85% N).

7. Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp

1) De taalkaders van de DBDMH van Brussel-Hoofdstad werden vernietigd door een arrest van de Raad van State van 21 november 2008. Er zijn geen geldige taalkaders meer.

2) De N/F bestanden op 1 maart 2009 werden meegedeeld; er werd vergeleken met de vroegere taalkaders die vernietigd werden, met een verhouding 70,50% F – 29,50% N.

Ten aanzien van deze vroegere verhoudingen is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (19 F – 11 N, zegge een verhouding 63,33% F – 36,67% N). Voorts is er een evenwichtsverstoring op de 6^e trap (11 F – 11 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N); op de 9^e trap (283 F – 153 N, zegge een verhouding 64,90% F – 35,10% N).

Ten slotte is er een evenwichtsverstoring op de 10^e trap (280 F – 82 N, verhouding 77,34% F – 22,66% N).

8. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie

Geen opmerkingen.

9. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij

Op het niveau van de directiebetrekkingen is de verhouding van het kader 40% F – 40% N – 10% F twt. – 10% N twt.; er is een evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (4 F – 2 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Wat de lagere trappen betreft (verhouding 73,22% F – 26,78% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (6 F – 1 N, zegge een verhouding 85,71% F – 14,29% N); op de 5^e trap (26 F – 8 N, zegge een verhouding 76,47% F – 23,53% N); op de 6^e trap (10 F – 5 N, zegge een verhouding 66,66% F – 33,34% N, alsook op de 7^e trap (12 F – 2 N, zegge een verhouding 85,71% F – 14,29% N).

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 9^e trap (9 F – 7 N, zegge een verhouding 56,25% F – 43,75% N).

10. Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest

Geen opmerking.

11. Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Ten aanzien van de verhoudingen van de taalkaders, met name 78% F – 22% N, is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap van de hiërarchie (2 F – 2 N), alsook op de 4^e trap (3 F – 0 N).

3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Het onderzoek betrof eveneens de centrale administraties die niet, of die sinds lange tijd niet meer over taalkaders beschikken, hetzij vanaf het begin, hetzij ingevolge herstructureringen. Het betreft de volgende besturen:

- De volgende autonome overheidsbedrijven: De Post, Belgacom, De Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;
- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel;
- Studiecentrum voor Kernenergie te Mol;
- Koninklijke Muntschouwburg;
- Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding;
- Belgische Technische Coöperatie;
- Nationale Plantentuin;
- Bureau voor Normalisatie;
- Belgocontrol;
- Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie;
- Paleis voor Schone Kunsten.

Wat de autonome overheidsbedrijven (De Post, Belgacom, NMBS) betreft, is de toestand niet geëvolueerd ten aanzien van 2008, en dit ondanks het feit dat de Eerste minister en de gedelegeerde bestuurders van de onderscheiden overheidsbedrijven in kwestie aan het dossier herinnerd werden.

Voor dit probleem wordt verwezen naar het jaarverslag 2008.

Verscheidene diensten die in 2008 niet over taalkaders beschikten, losten dit probleem op in 2009:

De Pool van de Zeelieden ter Koopvaardij werd geïntegreerd in de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden.

Het Nationaal Orkest van België diende een taalkaderdossier en een dossier tot vaststelling van trappen van de hiërarchie in.

De Administratie van de Veiligheid van de Staat is in orde met de problematiek van de trappen van de hiërarchie en van de taalkaders. Hetzelfde geldt voor de Nationale Loterij. De Nationale Bank van België diende eind 2009 een taalkaderdossier in. Ten slotte vonden er contacten plaats tussen de administratie van de VCT en het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie, alsook met het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Aangaande deze laatste twee administraties zouden binnenkort taalkaderdossiers ingediend moeten worden. We kregen nog steeds geen reactie van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel, van het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol, van de Koninklijke Muntchouwborg en van de Belgische Technische Coöperatie. Voor de Nationale Plantentuin werd een besluit met betrekking tot de trappen ingediend, maar geen taalkaderdossier. Er werden nog steeds geen dossiers ingediend voor het Bureau voor Normalisatie, Belgocontrol en het Paleis voor Schone Kunsten.

CONCLUSIES

In 2010 zal de VCT druk blijven uitoefenen op de diensten die nog steeds niet over taalkaders beschikken.

Net zoals in 2008 kan worden gesteld dat de balans, wat de naleving van de taalkaders betreft, vrij negatief is.

De rechtvaardigingen die door de verschillende administraties aangevoerd worden, zijn van dezelfde orde als die welke in 2008 gebruikt werden.

Het gaat voornamelijk om de onderstaande.

- a) Een toestand van tijdelijke evenwichtsverstoringen die het gevolg zijn van vacante betrekkingen waarvoor incompetentiestellingen aan de gang zijn;
- b) Het invoeren van een lopende herstructurering, statutaire hervormingen;
- c) Het invoeren van een stopzetting van de aanwervingen wat de betrekkingen van niveau D betreft, en het niet vervangen van natuurlijke afvloeiingen omwille van budgettaire redenen. In 2009 werd de budgettaire situatie nog vaker ingeroepen dan in 2008. De evolutie van de N/F bestanden hangt derhalve enkel af van de natuurlijke afvloeiingen op bepaalde trappen van de hiërarchie.
- d) Het invoeren van historische redenen (moeilijk recht te trekken toestand uit het verleden).
- e) Het invoeren van moeilijkheden om aan te werven voor sommige betrekkingen, welke te wijten zijn aan de arbeidsmarkt (bijvoorbeeld de moeilijkheid om arbeiderspersoneel, bepaalde experts, ..., te vinden).
- f) De logheid en het gebrek aan efficiëntie van het Selor-beleid.
- g) Wat de wetenschappelijk instellingen betreft die afhangen van de POD Wetenschapsbeleid, wordt het taalkaderdossier momenteel geblokkeerd omwille van de meningsverschillen tussen de VCT en Ambtenarenzaken enerzijds, en Wetenschapsbeleid anderzijds. Het gaat om de toepassing van artikel 43 op deze instellingen overeenkomstig de rechtspraak van de VCT, Ambtenarenzaken en de Raad van State.
- h) Verder zijn er moeilijkheden om aan te werven op het niveau van het tweetalig kader (het ontbreken van houders van een tweetaligheidbrevet).

Rechtspraak

ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

- **Nationale Plantentuin:**
ontstentenis van taalkaders.

De Nationale Plantentuin beschikt niet over taalkaders, wat strijdig is met artikel 46, §1, van de SWT, dat verwijst naar artikel 43, §3, van die wetten: "De Koning bepaalt, voor een duur van ten hoogste zes jaar, die kan worden verlengd zo geen wijziging optreedt, voor iedere centrale dienst, het percentage betrekkingen dat aan het Nederlands en aan het Frans kader dient toegewezen met inachtneming, op alle trappen van de hiërarchie, van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen".

De klacht is gegrond.

(Advies 39.133 van 13 maart 2009)

B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **FOD Financiën – Administratie der Douanen en Accijnzen:**
bij de werving voor de functie van douaneattaché, voegde de Administratie er in de loop van de procedure en nadat de kandidaturen waren ingediend, een bijkomende vereiste aan toe, meer bepaald het slagen voor een taaltest bij Selor.

Wat de van de kandidaten vereiste taalvaardigheid betreft.

Artikel 47, §5, lid 2, van de SWT, bepaalt: "De betrekkingen die voor de gezamenlijke buitenlandse diensten aangewezen zijn, worden op alle trappen van de hiërarchie, in gelijke mate verdeeld over de Nederlandse en Franse taalrollen. De titularissen van die betrekkingen moeten voor een examencommissie, samengesteld door de Vaste Wervingssecretaris, het bewijs leveren dat zij een aan hun functie aangepaste kennis van de tweede taal – het Frans of het Nederlands – bezitten."

Selor organiseert de taalexamen in uitvoering van artikel 17, lid 1, van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de SWT.

Het kunnen voorleggen van een door Selor uitgereikt bewijs van kennis van de tweede taal is dus een eis die strookt met de bepalingen van de SWT.

De klacht is ongegrond op dit punt.

Wat de procedureregels betreft en de praktische formaliteiten die ermee verband houden.

De procedure werd gewijzigd teneinde te voldoen aan de voorschriften van de SWT.

De klacht is eveneens op dit punt ongegrond.

(Advies 40.103 van 13 maart 2009)

C. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN

- **Federale Politie:**
eentalig Franse richtlijnen bij een manifestatie.

Omdat zij de gegrondheid van de aangeklaagde feiten onmogelijk kan nagaan, kan de VCT zich niet uitspreken over het feit dat bij een manifestatie in Brussel in het Frans richtlijnen zouden zijn gegeven aan Nederlandstaligen.

(Advies [><2N] 39.205 van 20 februari 2009)

D. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering:**
eentalig Franse debatten tijdens vergaderingen met tweetalige samenstelling.

Het RIZIV is een centrale dienst die onderworpen is aan de bepalingen van hoofdstuk V van de SWT.

Het mondelinge taalgebruik tijdens vergaderingen met tweetalige samenstelling die geen particulierendossiers betreffen, wordt echter niet door de SWT geregeld. Tijdens zulke vergaderingen heeft iedere ambtenaar het recht zich uit te drukken in de taal zijner keuze.

In haar vaste rechtspraak stelt de VCT dat het de verantwoordelijke overheid toekomt de nodige – en aan het belang van de vergadering aangepaste – maatregelen te nemen opdat alle deelnemers ten volle kunnen deelnemen aan de besprekingen.

In voorliggend dossier hadden de diensten de nodige maatregelen genomen opdat de mondelinge interventies door eenieder begrepen konden worden.

(Advies [2009] 39.289 van 23 januari 2009)

- **FOD Mobiliteit en Vervoer:**
samenstelling van directiecomité in een tuchtprocedure.

Artikel 43ter van de SWT betreft niet de eventuele, paritaire samenstelling in elk van de vergaderingen van het directiecomité. Voor zover de klacht gemotiveerd wordt door de effectieve samenstelling van het directiecomité is ze ongegrond.

De rechtspraak van de Raad van State komt erop neer dat aan de rechten van de verdediging wordt voldaan wanneer op de vergadering van de directieraad die bijeengekomen is om een personeelslid te horen tegen wie een tuchtstraf wordt voorgesteld, minstens één lid van de taalgroep van het betrokken personeelslid aanwezig is en wanneer de raad bovendien een beroep kan doen op een taaladjunct of op één van zijn leden die tweetalig is om de strekking van een ondervraging of interventie van het personeelslid aan alle leden van de raad getrouw weer te geven.

Uit het tuchtdossier blijkt dat het directiecomité bij het verhoor van de Franstalige ambtenaar was samengesteld uit drie ambtenaren van de Franse taalrol, waarvan één wettelijk tweetalig, en uit vijf ambtenaren van de Nederlandse taalrol, waarvan één wettelijk tweetalig. Het directiecomité dat het voorstel van definitieve tuchtstraf formuleerde, was samengesteld uit één ambtenaar van de Franse taalrol (twee ambtenaren van de Franse taalrol bleven afwezig om een mogelijke schijn van partijdigheid te vermijden) en vijf ambtenaren van de Nederlandse taalrol, waarvan één wettelijk tweetalig.

De klacht is dan ook ongegrond.

(Advies 40.172 van 30 januari 2009)

- **Interdepartementale Stagecommissie:**
samenstelling.

De SWT impliceert dat de Interdepartementale Stagecommissie zo moet zijn samengesteld dat zij in staat is ieder personeelslid in zijn eigen taal te ondervragen en te horen, en kennis te nemen van alle stukken betreffende dat personeelslid die in diens taal zijn geredigeerd. Naar analogie met de rechtspraak van de Raad van State in verband met de samenstelling van het directiecomité wordt aan de rechten van het personeelslid voldaan wanneer op de vergadering van de Interdepartementale Stagecommissie die bijeengekomen is om hem te horen, minstens één lid van de taalgroep van het betrokken personeelslid aanwezig is en wanneer de commissie een beroep kan doen op een taaladjunct of op één van zijn leden die tweetalig is om de strekking van een

ondervraging of van een tussenkomst van het personeelslid naar alle leden van de commissie trouw weer te geven.

Uit de toelichting verstrekt door de diensten van de Interdepartementale Stagecommissie en uit haar beslissingen blijkt dat telkens één wettelijk tweetalige ambtenaar aanwezig was.

Klacht ongegrond.

(Advies 41.057 van 15 mei 2009)

– **Interdepartementale Stagecommissie:**
samenstelling.

Naar aanleiding van het advies 41.057 van 15 mei 2009 van de VCT werd een nieuwe klacht ingediend.

Het niet-permanent aanwezig zijn van een wettelijke tweetalige tijdens de beraadslaging over de al of niet verlenging van de stage berokkende de klager geen nadeel: de beslissing van de Stagecommissie was in zijn voordeel.

De VCT heeft zich niet in te laten met een hangend beroep bij de Raad van State tegen een beslissing van de Interdepartementale Stagecommissie.

De aanwezigheid van een wettelijk tweetalige bij de volgende beslissingen van de Interdepartementale Stagecommissie (verwijzing van het voorstel tot afdanking naar een tweede zitting, voorstel tot afdanking) wordt gestaafd met het vereiste bewijs van taalkennis.

De klacht is ongegrond.

(Advies 41.153 van 18 december 2009)

E. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– **Accor Services:**
Nederlandstalig antwoord op een Franstalige aanvraag.

Accor Services is met betrekking tot de dienstencheques een dienst in de zin van artikel 1, §2, 2° van de SWT.

Artikel 41, §1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten, zoals de RVA, voor hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen – het Nederlands, het Frans of het Duits – gebruiken waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De maatschappij Accor Services dient in het Frans te antwoorden op een Franstalige vraag van een particulier.

(Advies 38.069 van 6 februari 2009)

– **Maatschappij City-Parking:**
overhandigen, aan een Franstalige particulier, van twee betalingsberichten wegens overtredingen van de wegcode, waarop eentalig Nederlandse vermeldingen voorkomen.

De taal waarin een voertuig bij de Dienst Inschrijving Voertuigen werd geregistreerd, is bepalend voor het opstellen van het betalingsbericht.

De VCT kan zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht, aangezien zij niet over voldoende elementen beschikt om een eventuele overtreding van de SWT vast te stellen.

(Advies [<>1F] 38.071 van 23 januari 2009)

- **Customer Service van Belgacom:**
bij een telefonische oproep kreeg een Franstalige correspondent uit Brussel geen recht op een gesprekspartner die een andere taal sprak dan Engels of Nederlands.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond.
(Advies 39.108 van 15 mei 2009)

- **FOD Financiën – Dienst Belastingen Auto's:**
de naam van de dienst kwam enkel in het Nederlands voor op informatieberichten die Franstalige inwoners van Brussel van hun bankinstellingen ontvangen hadden.

De betreffende dienst is een dienst waarvan de werkring het ganze land bestrijkt en die, overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen dient te gebruiken waarvan de particulier zich heeft bediend voor de inschrijving van zijn voertuig bij de Dienst Inschrijvingen Voertuigen.

Uit een telefonisch contact met de dienst van de Administratie van de Fiscale Zaken van de FOD Financiën bleek dat de voertuigen van de klagers wel degelijk in het Frans bij de DIV ingeschreven werden en dat er derhalve een vergissing werd begaan, hetzij bij de overdracht van de gegevens door de Dienst Belastingen Auto's aan de bankinstellingen, hetzij door de bankinstellingen zelf, die privé-instellingen zijn waarop de taalwetten *in casu* niet van toepassing zijn.

In de mate dat er een vergissing werd begaan bij de overdracht van gegevens door de Dienst Belastingen Auto's, zijn de klachten gegrond.
(Advies 39.161-39.246 van 13 maart 2009)

- **Federale Politie:**
eentalig Franse richtlijnen bij een manifestatie.

Omdat zij de gegrondheid van de aangeklaagde feiten onmogelijk kan nagaan, kan de VCT zich niet uitspreken over het feit dat bij een manifestatie in Brussel in het Frans richtlijnen zouden zijn gegeven aan Nederlandstaligen
(Advies [><2N] 39.205 van 20 februari 2009)

- **Administratie der Directe Belastingen – Dienst Inschrijving Voertuigen:**
Nederlandstalige betalingsuitnodiging betreffende de verkeersbelasting, gestuurd aan een in Brussel gevestigd bedrijf dat staat ingeschreven in het Frans.

De Administratie der Directe Belastingen – Dienst Inschrijving Voertuigen is een dienst waarvan de werkring het hele land bestrijkt.

Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, is die dienst ertoe gehouden, voor zijn betrekkingen met een particulier, gebruik te maken van die van de drie talen (Nederlands, Frans, Duits) waarvan de betrokkene zich heeft bediend bij de inschrijving van zijn voertuig bij de Dienst Inschrijving Voertuigen.

De klacht tegen de Dienst Inschrijving Voertuigen is gegrond voor zover het voertuig werd ingeschreven in het Frans.

(Advies 39.212 van 12 juni 2009)

– **NV Accor:**

sturen van een document aangaande dienstencheques met eentalig Nederlandse vermeldingen aan een Franstalige inwoner van Brussel.

De voornoemde maatschappij is, meer bepaald met betrekking tot de dienstencheques, een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2° van de SWT.

Artikel 41, §1, van de SWT, bepaalt dat centrale diensten als de RVA, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Het document dat aan de klaagster werd gestuurd diende volledig in het Frans te zijn gesteld.

Gelet op het feit dat de VCT niet beschikt over concrete gegevens waaruit zij een eventuele overtreding van de SWT kan opmaken, kan zij niet oordelen over de gegrondheid van de klacht.

(Advies 39.217 van 13 maart 2009)

– **Belgacom:**

eentalig Nederlandse folder bij een factuur voor een Franstalige inwoner van Brussel.

Het sturen, door Belgacom, van een factuur en een reclamefolder aan een klant, is in de zin van de SWT, een betrekking met een particulier.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen (Nederlands, Frans, Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Voor zover de factuur van de vaste telefoonlijn in het Frans was gesteld, was de taalaanhorigheid van de geadresseerde de diensten van Belgacom bekend en had de bijgevoegde folder eveneens in het Frans gesteld moeten zijn.

(Advies 40.059 van 11 september 2009)

– **De Post – Taxipost:**

afleveren van een eentalig Nederlands bericht aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Taxipost bestaat niet langer als naamloze vennootschap, maar werd per 1 mei 2008 volledig in De Post geïntegreerd als volwaardige dienst.

Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, maakt De Post als centrale dienst, in haar betrekkingen met particulieren, gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkene zich hebben bediend.

In de mate dat de taalaanhorigheid van de geadresseerde bekend was, had die een in het Frans gesteld document moeten ontvangen.

In de mate dat de taalaanhorigheid van de klager, als particuliere inwoner van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, onzeker was, had hij een document moeten ontvangen dat, conform de vaste rechtspraak van de VCT, in beide talen (Frans-Nederlands) was gesteld.
(Advies 40.108 van 20 maart 2009)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
in het Nederlands gesteld reservatieticket afgeleverd aan een cliënte die haar aanvraag in het Frans deed.**

De reservatie van het document gebeurde bij het *CallCenter*. Dit laatste is een centrale dienst die, conform artikel 41, §1, van de SWT, in zijn betrekkingen met particulieren, die van de drie talen gebruikt waarvan deze laatsten zich hebben bediend.

In de mate dat de klaagster de reservatie in het Frans aanvroeg, had zij eveneens een in het Frans gesteld vervoerbewijs moeten ontvangen.
(Advies 40.112 van 20 maart 2009)

- **Koninklijke Bibliotheek:
Nederlandstalige brief aan een Franstalige inwoner van Brussel.**

De Koninklijke Bibliotheek is een centrale dienst die is gevestigd in Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 41, §1, van de SWT, maken dergelijke diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond maar achterhaald aangezien de klager in een mail heeft gemeld dat de Koninklijke Bibliotheek zich had verontschuldigd en hem een andere brief in het Frans had gestuurd.

(Advies 40.119/40.235 van 19 juni 2009)

- **De Post:
sturen, aan een Franstalige inwoner van Brussel, van een brief waarop zijn gegevens in het Nederlands vermeld staan.**

De brief gaat uit van de dienst "Mail Volmachten" in het Muntcentrum, een centrale dienst van De Post.

Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, maakt De Post als centrale dienst, in haar betrekkingen met particulieren, gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkene zich hebben bediend.

Op de brief waarvan sprake, die in het Frans was gesteld, hadden de gegevens van de geadresseerde eveneens in het Frans moeten vermeld staan.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.162 van 20 maart 2009)

- **Parket van de Procureur des Konings te Brussel en FOD Justitie:
Nederlandstalige particulieren ontvingen brieven in Franstalige enveloppen.**

Wat de klacht tegen het parket van de Procureur des Konings betreft, werden de brieven verstuurd in het kader van een gerechtelijke procedure en vallen zij bijgevolg onder toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken. De VCT is terzake onbevoegd.

Wat de klacht tegen de FOD Justitie betreft, gebruikt een centrale dienst in zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen die door deze laatste wordt gebruikt.

Enveloppen worden beschouwd als integrerend deel uitmakend van de briefwisseling. De envelop moet in dezelfde taal worden gedrukt als de briefwisseling zelf. Deze klacht is gegrond.
(Advies 40.167 van 8 mei 2009)

- **Rijksdienst voor Pensioenen:**
Franstalige ontvangt een eentalig Nederlands document waarop haar gegevens in het Frans gesteld zijn, terwijl haar taalaanhörigheid de dienst bekend was.

Het sturen van een document is een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier. Conform artikel 41, §1, van de SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend voor zover die talen het Nederlands, het Frans of het Duits zijn. Aangezien het adres van betrokkene in het Frans was gesteld, was haar taalaanhörigheid de dienst bekend. De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling zijn evenwel van oordeel dat, conform artikel 41, §1, van de SWT, de centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen gebruiken waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, voor zover die talen het Nederlands, het Frans of het Duits zijn. Aangezien de taalaanhörigheid van de klagster de RVP niet met zekerheid bekend was, verstuurde deze dienst overeenkomstig het principe *juris tantum* de beslissing tot toekenning van een pensioen terecht in het Nederlands. De klagster woont immers in Sint-Genesius-Rode.
(Advies [$><2N$] 40.203 van 18 december 2009)

- **Belgacom:**
sturen van een Nederlandsonkundige technicus naar een Nederlandstalige inwonster van Brussel.

De interventie van een technicus van Belgacom met het oog op het installeren of herstellen van een Belgacomproduct bij een klant, is een betrekking met een particulier in de betekenis van de SWT.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen – het Nederlands, het Frans of het Duits – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de klagster *in casu* haar verzoek in het Nederlands had gericht, had Belgacom haar de diensten moeten aanbieden van een technicus die in staat was zich in het Nederlands te uiten.

De klacht is gegrond.
(Advies 40.213/1 van 29 mei 2009)

- **Pensioendienst voor de Overheidssector:**
aan de telefoon was de ambtenaar die het dossier behandelde niet in staat zich in het Nederlands uit te drukken.

De PDOS is een centrale dienst. Artikel 41, §1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen (het Nederlands, het Frans of het Duits) waarvan betrokkenen zich hebben bediend.

Ofschoon de personeelsleden van de centrale diensten niet tweetalig, laat staan drietalig moeten zijn (artikel 43, §2, van de SWT), moeten die diensten toch zo worden georganiseerd dat de particulieren er te woord gestaan kunnen worden in hun taal.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.229 van 12 juni 2009)

- **De Post:**
een Franstalige inwoner van Nijvel raadpleegde de e-mailbus van De Post om informatie op te zoeken over composteertoestellen, en kreeg het Nederlandstalige antwoord "Contactformulier succesvol verzonden".

Een antwoord dat verstrekt wordt via een automatische webpagina is een betrekking met een particulier.

De centrale diensten gebruiken voor hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.236 van 13 maart 2009)

- **De Post:**
Franstalige brief aan een Nederlandstalige inwoner van Beersel.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

In navolging van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de taalaanhorigheid van de betrokkene bekend was, diende de brief die De Post aan de klager stuurde in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 41.006 van 13 maart 2009)

- **De Post:**
Nederlandstalige brief aan een Franstalige particulier.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

In navolging van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de taalaanhorigheid van de betrokkene bekend was, diende de brief in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 41.029 van 15 mei 2009)

- **Restaurant van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis:**
de bediening en de rekening waren eentalig Frans terwijl betrokkene zich in het Nederlands uitdrukte;
informatie die ter beschikking van de gebruikers werd gesteld, was niet of slechts gedeeltelijk beschikbaar in het Nederlands.

Artikel 1, §1, 2°, van de SWT, bepaalt dat deze laatste toepasselijk zijn op de natuurlijke rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Als concessiehouder van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis is de naamloze vennootschap *Restauration Nouvelle* onderworpen aan de SWT.

Zowel de bediening als het aangeklaagde kassaticket zijn betrekkingen tussen een centrale dienst en een particulier.

In navolging van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klager had in het Nederlands bediend moeten worden en het kassaticket had in de taal van de klant, *in casu* het Nederlands, gesteld moeten zijn.
De klacht is op deze twee punten gegrond.

De informatie bestemd voor de klanten zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in navolging van artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.
Volgens de uitbater van het restaurant is dit het geval. De klacht is op dit punt ongegrond.

De Engelstalige folder kadert niet in de opdracht die de NV *Restauration Nouvelle* vervult voor de Musea voor Kunst en Geschiedenis. Het gaat hier om een folder van het bedrijf zelf waarop de SWT niet van toepassing zijn.

(Advies 41.023 van 8 mei 2009)

- **Muziekinstrumentenmuseum:**
voornamelijk in het Engels gestelde uitnodiging voor een tentoonstelling, uitgaande van de VZW Artonaut.

Het MIM is een departement van het Museum voor Kunst en Geschiedenis, welke een dienst is waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

Het sturen van een uitnodiging is een betrekking met een particulier.

Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Volgens Artonaut ging het om een privé-uitnodiging. Op de uitnodiging kwam evenwel de naam van het MIM en van het Brussels Gewest voor.

Het gebruik van deze logo's door Artonaut wekte de indruk dat het ging om een uitnodiging van het MIM, ook al gebeurde alles buiten zijn weten.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.042 van 15 mei 2009)

- **FOD Financiën – Centrale Diensten Automatisering van de CD's:**
sturen, aan een belastingplichtige, van een in het Nederlands gestelde brief aangaande de belastingaangifte waarop de gegevens van de dienst in het Frans voorkomen.

De brief in kwestie is een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier in de zin van de SWT, die, conform artikel 41, §1, van de SWT, in die van de drie talen moest gesteld zijn waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Alle vermeldingen op de brief moesten in dezelfde taal voorkomen als de tekst zelf.
(Advies 41.073 van 20 november 2009)

– **Belgacom:**
Franstalige inwonster van Brussel ontvangt eentalig Nederlandse documenten bij haar factuur van januari/februari 2009.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf dat, conform artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de SWT.

Het sturen van de betwiste documenten is een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klager Belgacom bekend was, hadden de bijlagen in dezelfde taal als de factuur verstuurd moeten worden.

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond.
(Advies 41.079 van 9 oktober 2009)

– **Belgacom:**
bij een oproep van een Franstalige correspondent te Nijvel, kreeg een Franstalige inwonster van Brussel het Belgacom *Ring Back*-bericht in het Nederlands te horen.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf dat, naar luid van artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en van hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de SWT.

De Belgacomdienst *Ring-Back* is een betrekking met de particulieren aangezien hij geïnstalleerd wordt in de door de klant gekozen taal en deze laatste de taal kan wijzigen door het nummer 1930 (Frans) of 1920 (Nederlands) te vormen.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond.
(Advies 41.081 van 9 oktober 2009)

– **Rijksdienst voor Pensioenen:**
sturen, in antwoord op de brief van een Franstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad, van een ontvangstmelding in het Frans, van een tweede ontvangstmelding in het Nederlands, en van een berekening van zijn pensioenrechten in het Nederlands.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken centrale diensten als de Rijksdienst voor Pensioenen, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De betrokken dienst had de taalaanhorigheid van de belanghebbende moeten kennen en hem volledig in het Frans moeten aanschrijven.

(Advies 41.095 van 18 december 2009)

- **Belgacom:**
in het Nederlands gesteld commercieel document als bijlage bij een factuur, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, moest die brief worden gesteld in die van de drie talen waarvan de betrokkene zich had bediend – *in casu* dus in het Frans.

De factuur was wel degelijk in het Frans gesteld. Het handelsdocument dat integrerend deel uitmaakte van de brief, had ook in het Frans moeten gesteld zijn.

(Advies 41.128 van 20 november 2009)

- **FOD Binnenlandse Zaken:**
Nederlandstalige uitnodiging in Franstalige envelop i.v.m. 21 juli 2009.

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De FOD Binnenlandse Zaken gebruikte op de envelop (voor de Franstalige straatvermelding) de voor haar bekende taal van de particulier. De envelop had echter een uitnodiging in dezelfde taal moeten bevatten, wat niet het geval was.

De klacht is gegrond.

(Advies [<>2N] 41.136 van 11 september 2009)

- **Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen:**
eentalig Nederlands document gestuurd aan een Franstalige particulier.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Indien de dienst de taal van de particulier niet kent, dan geldt voor de eentalige gebieden het vermoeden *juris tantum* dat de taal van het gebied ook de taal van de particulier is.

Het document diende dan ook in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 41.141 van 25 september 2009)

- **Fluxys:**
Franstalige brieven gestuurd aan inwoners van het homogeen Nederlandse taalgebied.

Fluxys is een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2^e, van de SWT.

Hij moet worden beschouwd als een centrale dienst. Voor hun betrekkingen met particulieren gebruiken de centrale diensten die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkene zich hebben bediend.

Het sturen van een brief met bijhorende documentatie is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. Aan een Nederlandstalige particulier moet derhalve een in het Nederlands gestelde brief met bijlagen worden gestuurd (artikel 41, §1, van de SWT).

(Advies 41.214 van 18 december 2009)

F. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Federale Regering:

de campagne "Internet voor iedereen" werd gevoerd door middel van een tweetalige brief die zowel in Brussel als in de randgemeenten zodanig geplooid was dat er via het omslagvenster alleen maar een Franstalige mededeling zichtbaar was, met name *Lettre du gouvernement fédéral*.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die centrale diensten rechtstreeks richten tot het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

De toepassing van het principe van artikel 40, lid 2, van de SWT, werd evenwel genuanceerd door de rechtspraak van de VCT. In haar advies 1980 van 28 september 1967 oordeelde de Commissie namelijk dat, met het oog op de vrijwaring van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden – één van de doelstellingen van de wetgever –, de eentaligheid de regel moest zijn voor de berichten en mededelingen die door de centrale en daarmee gelijkgestelde diensten rechtstreeks worden gericht aan het publiek van de taalhomogene gemeenten, en de tweetaligheid de regel m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten (cf. ook het advies 28.263/B van 28 februari 1997).

De brieven die in de gemeenten van Brussel-Hoofdstad en in de randgemeenten verspreid werden, dienden volledig in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.
(Advies 38.115 van 6 februari 2009)

– FOD Financiën:

enkel Nederlandstalige boodschap op het antwoordapparaat van de controledienst der belastingen "Vreemdelingen".

Een bericht op een antwoordapparaat is een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT. De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, dienen, overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld te zijn.

De klacht is gegrond maar achterhaald doordat het nummer ondertussen niet meer in gebruik is.
(Advies 38.137 van 30 januari 2009)

– Belgacom:

tweetalige gidsen in Vlaanderen en Franstalige berichten aan de openbare telefoocellen in Vlaanderen.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf dat krachtens artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, alsmede van hun dochterondernemingen die zij betrekken bij hun taken van openbare dienst, en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de SWT.

De mededelingen die voorkomen in het officiële gedeelte van de telefoongids en waarvoor alleen het centrale bestuur bevoegd is, moeten, overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld worden (adviezen 12.324 van 4 juni 1981 en 27.184/A van 25 april 1996.)

Voor de overige vermeldingen in de telefoongidsen en voor de berichten die aangebracht worden aan de telefoocellen verwijst de VCT naar haar vaste rechtspraak waarin de toepassing van het principe van artikel 40, lid 2, van de SWT, werd genuanceerd. In haar advies 1.980 van 28 september 1967 oordeelde de Commissie namelijk dat, met het oog op de vrijwaring van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden – één van de doelstellingen van de wetgever –, de

eentaligheid de regel moest zijn voor de berichten en mededelingen die door de centrale en daarmee gelijkgestelde diensten rechtstreeks worden gericht aan het publiek van de taalhomogene gemeenten, en de tweetaligheid de regel m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten (cf. ook het advies 28.263/B van 28 februari 1997).

(Advies 38.289 van 6 februari 2009)

– **FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu – website:**

- 1. geen versie in het Duits;**
- 2. onthaalpagina verwijst in het Engels naar een Engelstalige versie;**
- 3. rechtstreekse adressen zijn Engelstalige afkortingen.**

De betreffende FOD is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT dient er echter over gewaakt te worden dat berichten en mededelingen die de Duitstalige bevolking aanbelangen eveneens in het Duits worden verspreid. Het komt de FOD derhalve toe na te gaan welke informatie, verstrekt via zijn website, als officiële documentatie moet worden beschouwd en dienvolgens eventueel zijn informatieaanbod aan te passen.

De VCT constateert wat volgt.

1. Er bestaat een Duitstalige versie van de website. De klacht is ongegrond.
2. Op de onthaalpagina wordt de toegang tot de website eerst in de drie landstalen aangegeven en daarna in het Engels. Aangezien vele buitenlanders de internetpagina's raadplegen, is het aanvaardbaar dat berichten en mededelingen die voor hen bestemd zijn, gesteld worden in andere dan de in België gebruikte talen. De klacht is ongegrond.
3. Wat de Engelstalige afkortingen in het adres betreft, is de klacht gegrond.

De VCT merkt op dat het gebruik van het Engels in de elektronische communicatie geen gemakkelijheidoplossing mag zijn, en dat er, eveneens in het domein van de elektronische communicatie, voldoende middelen bestaan om de SWT op een correcte manier na te leven.

(Advies 39.006 van 13 maart 2009)

– **Koninklijke Bibliotheek:**
uithangborden zouden voorrang verlenen aan het Nederlands.

De uithangborden in kwestie zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Naar luid van artikel 40, §2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die een centrale dienst (zoals de Koninklijke Bibliotheek) rechtstreeks richt aan het publiek, in het Nederlands en het Frans gesteld.

De zinsnede "in het Nederlands en het Frans" dient geïnterpreteerd te worden in die zin dat alle teksten van deze berichten en mededelingen gelijktijdig, integraal, en op voet van strikte gelijkheid in beide talen opgenomen moeten worden.

Aangezien de VCT niet over voldoende concrete gegevens beschikt om een eventuele overtreding van de SWT, vast te stellen, kan zij zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht.

(Advies 39.122 van 20 februari 2009)

– **Nationale Plantentuin:**
op de internetsite zijn de werkaanbiedingen systematisch in het Nederlands gesteld.

De Nationale Plantentuin is een uitvoeringsdienst waarvan de zetel buiten Brussel-Hoofdstad gevestigd is. Conform artikel 46, §1, onverminderd de voorschriften die het voorwerp uitmaken van

§2 tot 6, zijn de bepalingen van afdeling 1, met uitzondering van artikel 43, §6, van toepassing op de uitvoeringsdiensten waarvan de zetel buiten Brussel-Hoofdstad gevestigd is en waarvan de werkring het ganse land bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Klacht gegrond is in de mate dat op het moment van de klacht eentalig Nederlandse werkaanbiedingen op de site geplaatst werden.

(Advies 39.126 van 19 juni 2009)

– **Infrabel, Vlaamse Gewest en gemeente Linkebeek:**
bepaalde tweetaligheid van het openbaar onderzoek dat georganiseerd werd door Linkebeek in het kader van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, ingediend door Infrabel met betrekking tot het GEN-project op lijn 124 Brussel-Charleroi

De voorgelegde plannen waren tweetalig, maar de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport waren enkel in het Nederlands beschikbaar. Enkel een zeer korte samenvatting werd ter beschikking van de Franstalige inwoners gesteld.

Artikel 24 van de SWT bepaalt dat, in de randgemeenten, de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, in het Frans en in het Nederlands worden gesteld.

Ten aanzien van Linkebeek is de klacht gegrond:

- m.b.t. het dossier aangaande de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport, moeten alle teksten die onontbeerlijk zijn om, enerzijds, het opzet te begrijpen en, anderzijds, volwaardig te kunnen deelnemen aan de procedure terzake, eveneens in het Frans beschikbaar zijn voor de inwoners van de gemeente Linkebeek die dit wensen;
- m.b.t. de bindteksten die de milieuproblematiek algemeen bespreken, volstaat het om een Franstalige samenvatting ter beschikking te stellen van de inwoners van de gemeente Linkebeek die dit wensen;
- gelet op het feit dat het ontwerpplan ter inzage ligt op het gemeentehuis, dient de gemeente Linkebeek ervoor te zorgen dat de particulieren van die gemeente alle inlichtingen of uitleg kunnen krijgen in hun taal.

Twee leden van de Nederlandse afdeling zijn van oordeel dat de klacht op alle vlakken ongegrond is.

De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport in het Linkebeekse gemeentehuis mogen uitsluitend in het Nederlands ter inzage liggen. Beide documenten richten zich tot de gewestelijke overheid. Het gaat dus ook in deze gevallen om beleids- en/of binnendienstdocumenten.

Teksten die aan het publiek zijn gericht om de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport beter te doen begrijpen, kunnen in een Franstalige versie ter beschikking worden gesteld van inwoners van Linkebeek die zulks vragen. Immers, in haar advies 32.005 van 10 oktober 1998 beklemtoonde de VCT dat het stelsel van de taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een veralgemeende tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst.

(Advies [><2N] 39.232 van 20 februari 2009)

– **FOD Mobiliteit en Vervoer:**
verspreiden van een tweetalig bericht aan het publiek waarvan het bijgevoegde plan eentalig Nederlandse vermeldingen bevat.

Het bericht en het bijgevoegde plan dienen beschouwd te worden als berichten of mededelingen aan het publiek in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, uitgaande van een centrale dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden ze in het Nederlands en het Frans gesteld.

De zinsnede "in het Nederlands en het Frans" dient zo geïnterpreteerd te worden dat de teksten gelijktijdig, integraal en op voet van strikte gelijkheid in elk van de talen ter kennis van het publiek moeten worden gebracht.

(Advies 39.244 van 6 februari 2009)

- **FOD Financiën – Administratie van het Kadaster te 1030 Brussel:
geen antwoord bij een telefooncontact in dienstverband, maar wel een eentalig Franse boodschap op een antwoordmachine.**

De AAPD beschikt over twee ambtenaren. De ene is Nederlandstalig en gespecialiseerd in de registratie; de andere is Franstalig en gespecialiseerd in kadastrale aangelegenheden.

Dat beide ambtenaren niet tot dezelfde taalrol behoren, lost het probleem niet op, aangezien zij in verschillende materies zijn gespecialiseerd en de particulieren – zowel de Nederlandstalige als de Franstalige – met beide ambtenaren in voeling moeten kunnen treden.

De FOD Financiën is een centrale dienst.

Dit soort telefonische boodschappen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Conform artikel 40 van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten aan het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.096 van 12 juni 2009)

- **Site www.belgium.be:
de onthaalpagina van de site zou eentalig Nederlands zijn.**

De onthaalpagina van de site is opgemaakt in vier talen:

Portaal ***belgium.be***

Informatie en diensten van de overheid

Portail ***belgium.be***

Informations et services officiels

Portal ***belgium.be***

Offizielle Informationen und Dienste

Portal ***belgium.be***

Official information and services

De eentaligheid van de site werd dus niet vastgesteld.

De klacht is ongegrond.

(Advies 40.135 van 6 februari 2009)

- **De Post:
afleveren van een eentalig Nederlands huis-aan-huisbericht aan een Franstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.**

Artikel 40 van de SWT bepaalt dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, onderworpen zijn aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij, op dezelfde wijze, ter beschikking stellen van het publiek.

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dienen deze berichten of mededelingen, overeenkomstig artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en het Frans onder het publiek verspreid te worden.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.143 van 15 mei 2009)

– **Ombudsdienst voor Telecommunicatie:**
uitsluitend in het Frans vermeld in de Gouden Gids, zone Brussel.

De dienst wordt, naast de tweetalige vermelding in de infogids, in de rubriek 6980 en in de abc-lijst vooraan in de gids, uitsluitend in het Frans vermeld.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in een telefoongids, zelfs al betreft het een kosteloze vermelding aangeboden door de uitgever van de gids, overeenkomstig de taalwetgeving gebeurt, temeer daar wordt voorzien in de mogelijkheid van een bijkomende vermelding door de uitgever, *in casu* ITT Promedia, (zie adviezen VCT 28.016-28.172-29.118-29.210).

Een vermelding van een openbare dienst in de Gouden Gids is een bericht en mededeling aan het publiek.

Naar luid van artikel 40, lid 2, van de SWT, dient de Ombudsdienst voor Telecommunicatie zowel in het Nederlands als in het Frans in de Gouden Gids te worden vermeld.

Aangezien de dienst, naast de tweetalige vermelding in de infogids, op twee andere plaatsen uitsluitend in het Frans vermeld wordt, acht de VCT de klacht gegrond.

(Advies 40.141 van 20 maart 2009)

– **FOD Justitie:**
Franstalige folders in de wachtzaal van een deurwaarder in Dendermonde.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die centrale diensten rechtstreeks richten tot het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

De toepassing van het principe van artikel 40, lid 2, van de SWT, werd evenwel genuanceerd door de rechtspraak van de VCT. In haar advies 1.980 van 28 september 1967 oordeelde de Commissie namelijk dat, met het oog op de vrijwaring van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden – één van de doelstellingen van de wetgever –, de eentaligheid de regel moest zijn voor de berichten en mededelingen die door de centrale en daarmee gelijkgestelde diensten rechtstreeks worden gericht aan het publiek van de taalhomogene gemeenten, en de tweetaligheid de regel m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten (cf. ook het advies 28.263/B van 28 februari 1997).

De brochures die ter beschikking worden gesteld van de deurwaarders van het homogene Nederlandse taalgebied dienen eentalig Nederlands te zijn.

(Advies 40.151 van 3 april 2009)

– **Luchthaven Brussel-Nationaal:**
het bord met de vertragingen en landingen is weliswaar viertalig, maar de informatie zou een dertigtal seconden zichtbaar blijven in het Nederlands tegen slechts enkele seconden in de overige drie talen (Frans, Engels, Duits).

BIAC is een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT.

Het aankondigingbord met de vertragingen en landingen is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

In haar vaste rechtspraak (adviezen 27.069 van 30 mei 1996 en 30.063 van 3 september 1998) was de VCT anderdeels van oordeel dat het, gezien het internationale karakter van de luchthaven en de talrijke aanwezigheid van buitenlandse reizigers, niet strijdig is met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanduidingen in de drie landstalen alsook in het Engels te formuleren.

De VCT stelt vast dat de informatieverstrekking op de aankondigingborden op de luchthaven te Zaventem zo is geprogrammeerd dat de mededelingen op een gelijke wijze worden weergegeven in achtereenvolgens het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels, conform de SWT.

De klacht is ongegrond.

(Advies 40.178 van 20 maart 2009)

– **FOD Financiën:**

op nummer 02/788 51 56 verzocht een antwoordapparaat toets 1 in te drukken voor een Nederlandstalig en toets 2 voor een Franstalig onthaal; na het indrukken van toets 2 werd – enkel in het Nederlands – meegedeeld dat de dienst gesloten was.

De boodschap op het antwoordapparaat moet worden beschouwd als een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten aan het publiek, worden conform artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Klacht gegrond maar achterhaald aangezien het probleem ondertussen werd opgelost.

(Advies 40.179 van 13 maart 2009)

– **Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen:**
website niet beschikbaar in het Duits.

De CBFA is een centrale dienst.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld. Die berichten en mededelingen worden in het Duits ter beschikking gesteld van het Duitssprekende publiek. De klacht is gegrond.

(Advies 40.190 van 19 juni 2009)

– **Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen:**
op zijn internetsite zouden de Nederlandstalige en Duitstalige pagina's aangaande de aangiften naar een eentalig Frans aangifteformulier verwijzen.

Op de betwiste pagina's van de site van het FAVV verwijzen de toetsen "Elektronisch invullen" of "*Elektronisch ausfüllen*" wel degelijk naar respectievelijk Nederlandstalige en Duitstalige formulieren.

Aangezien de Franse eentaligheid van deze internetpagina's niet werd vastgesteld, is de klacht ongegrond

(Advies 41.013 van 13 maart 2009)

– **FOD Buitenlandse Zaken - website www.diplomatie.be/fr:**
bij het aanklikken van *passports belges* en van, achtereenvolgens, *délai de délivrance* en *commune*, verschijnt een Nederlandstalige pagina van een andere website (*Belgium.be*) waarop staat dat die pagina niet meer bestaat.

Een website is een bericht of mededeling aan het publiek.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, stellen de centrale diensten de berichten en mededelingen die ze rechtstreeks richten aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans. De klacht is gegrond.

(Advies 41.028 van 20 maart 2009)

- **Infrabel / Nationale maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
openbaar onderzoek in het kader van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning Vierhoekproject / *Quadrilatère* en van een milieueffectenrapport.

Het dossier betreffende de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport dat voor onderzoek aan het publiek werd voorgelegd, waren grotendeels in het Frans. Enkel een beknopte samenvatting van het milieueffectenrapport was in het Nederlands beschikbaar. Procentueel vertegenwoordigde het Nederlandstalige luik nog geen 7% van het volledige dossier.

In de beknopte Nederlandstalige samenvatting werd overigens ook uitdrukkelijk vermeld dat wie zich een gedetailleerd beeld wilde vormen van de argumentatie in de effectenstudie best het eindrapport (uitsluitend in het Frans) kon raadpleegde.

In haar advies 28.211 van 19 maart 1997, over een gelijkaardig dossier, oordeelde de VCT dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, conform artikel 40, lid 1, van de SWT, onderworpen zijn aan de taalregeling die terzake aan de genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten worden opgelegd.

Artikel 18, lid 1, bepaalt dat de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, stellen in het Nederlands en in het Frans. De bewoordingen “in het Nederlands en in het Frans” moeten worden geïnterpreteerd in die zin dat al de teksten gelijktijdig en integraal in de beide talen op voet van strikte gelijkheid moeten voorkomen.

In de lijn van vermeld advies hadden de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning Vierhoekproject / *Quadrilatère* en het milieueffectenrapport in het gemeentehuis van Schaarbeek ook in het Nederlands beschikbaar moeten zijn. Enkel een beknopte samenvatting in het Nederlands van het milieueffectenrapport ter beschikking stellen van het publiek is niet voldoende. De klacht is gegrond.

(Advies 41.044 van 10 juli 2009)

- **De Post:**
tweetalige brief met Franstalige adressering.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

De aangeklaagde brief is een bericht en mededeling aan het publiek aangezien hij niet op naam verstuurd werd.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten tot het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

De adressering van de brief diende eveneens in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 41.069 van 10 juli 2009)

- **FOD Financiën:**
website waarvan de benaming voornamelijk uit Nederlandstalige termen bestaat: "fiscus.fgov.interfainvfr/Vragen.Betalingen.htm".

De inlichtingen die op de voornoemde website worden verstrekt, zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Er werd geen Franstalige benaming van de website gevonden.
(Advies 41.084 van 18 september 2009)

– **FOD Financiën - Gemeente Sint-Agatha-Berchem:**
drietaling bericht aan de inwoners i.v.m. hulp bij het invullen van de belastingaangifte.

Het verspreide bericht was drietaling met dien verstande dat het Nederlands en het Frans in gelijke mate werden gebruikt aan de ene zijde (waarbij, naast het logo van de FOD Financiën, de Dienst Communicatie van de FOD Financiën als verantwoordelijke uitgever wordt vermeld) en het Arabisch de volledige andere zijde in nam met enkele bijkomende vermeldingen eentalig in het Frans (naam van de gemeente en adresgegevens) en andere in het Nederlands en het Frans (logo en vermelding van de FOD Financiën en de vermelding om voor meer informatie de VZW Voem te contacteren). De kwetsieuze *flyers* zijn berichten en mededelingen voor het publiek uitgaande van een centrale dienst. Zij dienen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waartoe de gemeente Sint-Agatha-Berchem behoort, in het Nederlands en het Frans te worden verspreid, wat *in casu* ook is gebeurd.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.

De SWT moeten restrictief worden geïnterpreteerd. De VCT kan de SWT alleen interpreteren zo die wetten zelf niet duidelijk zijn. Dit is *in casu* niet het geval (cf. artikel 40). De SWT bevatten geen bepalingen die zouden toelaten van die regel af te wijken omwille van criteria, als "het verminderen van het percentage van niet-indieners van de belastingaangifte".

(Advies [><2N] 41.093 van 11 september 2009)

– **Belgacom NV – Belgacomverkooppunten:**
berichten en mededelingen aan het publiek via aanraakschermen.

In de Belgacomverkooppunten zijn aanraakschermen geïnstalleerd waarop de klanten, overal in België, informatie kunnen verkrijgen in het Frans en in het Nederlands. De klant beslist zelf welke taal hij kiest en kan de gekozen taal op elk moment wijzigen.

Deze praktijk komt neer op een soort veralgemeende tweetaligheid en is in tegenstrijd met het basisprincipe van de SWT, namelijk de taalhomogeniteit van de taalgebieden. Het Nederlandse en het Franse taalgebied zijn, met uitzondering van de gemeenten met een specifiek taalstatuut, eentalig. Brussel-Hoofdstad is tweetalig.

De berichten en mededelingen aan het publiek die de Belgacomverkooppunten via aanraakschermen aanbieden, moeten eentalig zijn in de taalhomogene gemeenten van het Nederlandse en het Franse taalgebied, tweetalig (met voorrang voor de streektaal) in de gemeenten met een specifiek taalstatuut (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) en in de negentien gemeenten van Brussel-Hoofdstad. Zij moeten ook in het Duits ter beschikking worden gesteld van het Duitssprekende publiek in het Duitse taalgebied.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.

De taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied dient te worden gerespecteerd en wel om de volgende reden. De berichten en mededelingen die aan het publiek worden gericht via aanraakschermen zijn bestemd voor het ruime publiek, dus niet enkel de inwoners van een bepaalde gemeente. Wat de taalfaciliteitengemeenten betreft, betekent zulks derhalve dat Belgacom zich, middels zijn verkooppunten in het Nederlandse taalgebied, richt tot de inwoners van dat taalgebied en niet enkel tot de inwoners van de faciliteitengemeenten waarin een verkooppunt zou zijn gelegen. Aangezien het bedoelde ruime publiek geen aanspraak kan maken op taalfaciliteiten, mogen de berichten en mededelingen verspreid via de aanraakschermen van Belgacomverkooppunten gelegen in het Nederlandse taalgebied dan ook enkel in het Nederlands zijn gesteld.

(Advies [><2N] 41.097 van 10 juli 2009)

- **FOD Financiën:**
Franstalige figuren en grafieken in een Nederlandstalig document van de webstek.

De webstek van de FOD Financiën is een bericht en mededeling aan het publiek, uitgaande van een centrale dienst. De figuren en grafieken van het Nederlandstalige document van de webstek moeten ook in het Nederlands gesteld zijn.

(Advies 41.109 van 18 september 2009)

- **Magrittemuseum:**
de papieren zakken met de beeltenis van het Magrittemuseum, die verspreid worden in het winkeltje van het nieuwe museum, dragen het dubbele eentalig Nederlandse opschrift (aan weerszijden van de zakken) "Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België".

Het Magrittemuseum is een departement van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten, met name een dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 40 van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans gesteld. De naam "Koninklijke Musea voor Schone kunsten" moet derhalve zowel in het Nederlands als in het Frans vermeld worden op de papieren zakken die in het winkeltje van het Magrittemuseum verkocht worden. De klacht is gegrond.

(Advies 41.122 van 25 september 2009)

- **De Post:**
verspreiding van eentalig Nederlandse huis-aan-huisfolders in Brussel-Hoofdstad.

De klacht wordt niet ondersteund door enig bewijselement als het aangeklaagde bericht of een kopie daarvan.

Gelet op het feit dat de VCT niet beschikt over concrete gegevens waardoor een eventuele overtreding van de SWT kan worden vastgesteld, is zij van oordeel dat zij geen uitspraak kan doen over de gegrondheid van de klacht.

(Advies 41.126 van 30 oktober 2009)

- **Fonds voor Arbeidsongevallen:**
Franstalige vermeldingen op het Nederlandstalige elektronische invulformulier.

De webstek van het Fonds is een bericht en mededeling van een centrale dienst aan het publiek. Conform artikel 40 van de SWT moet hij in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn.

Het Nederlandstalige elektronische invulformulier diende volledig in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 41.132 van 18 september 2009)

- **FOD Binnenlandse Zaken - Franstalige webpagina's:**
verwijzing naar een reportage van het VRT-journaal over de *Kids-ID* met de vermelding *En néerlandais uniquement*.

Informatiegegevens op websites zijn berichten en mededelingen voor het publiek. Zij moeten door de centrale diensten, zoals de FOD Binnenlandse Zaken, in het Nederlands en het Frans worden verspreid.

Zij worden in het Duits ter beschikking gesteld van het Duitssprekende publiek (artikel 40, lid 2, van de SWT). Op de Nederlandstalige, Franstalige, Duitstalige webpagina's wordt respectievelijk uitsluitend Nederlandstalige, Franstalige en Duitstalige informatie opgenomen.

In casu werd de Nederlandstalige reportage van het VRT-journaal per vergissing ook opgenomen op de Franstalige webpagina's.

De klacht is gegrond. De reportage werd inmiddels van de Franstalige webpagina's verwijderd.

(Advies 41.165 van 9 oktober 2009)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– Ministerie van het Waalse Gewest – Directie Eupen:

1. tweetalige (Duits-Franse) betekening van een beslissing aan een Duitstalige;

2. Duitse taalkennis van de ambtenaren.

1. De betekening, aan een Duitstalige, van een beslissing tot stopzetting van ontbossingwerken moet in het Duits gesteld zijn als ze uitgaat van een gewestelijke dienst van het Waalse Gewest waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten van het Duitse taalgebied bestrijkt.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikte voornoemde dienst inderdaad de taal die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, §1, b, lid 1, van de SWT).

2. Niemand kan hier worden benoemd of bevorderd indien hij de taal van het gebied (Duits) niet kent en de dienst moet derwijze worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite te woord kan worden gestaan in de talen die de wet voor het ambtsgebied erkent (artikel 38, §§1 en 3, van de SWT).

In voorliggende klachten waren alle voorwaarden vervuld.

(Advies 40.220 van 29 mei 2009)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

– Brussels Instituut voor Milieubeheer:

Nederlandstalige personeelsleden ontvangen regelmatig eentalig Franse documenten.

Uit artikel 32, §1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en uit Hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, blijkt dat voor het personeel van de ministeries van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het principe van de eentaligheid van de ambtenaren en de tweetaligheid van de dienst geldt (zie advies 35.159-35.172 van 8 april 2004).

Artikel 39, §3, van de SWT, bepaalt dat de onderrichtingen aan het personeel en de formulieren en drukwerken voor de binnendienst, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Alle individuele documenten moeten in de taal van de ambtenaar zijn gesteld en alle niet-individuele documenten zowel in het Nederlands als in het Frans.

De verslagen van sectievergaderingen en interne nota's van de eenheid Parkbewaking binnen de afdeling Groene Ruimten, zijn niet altijd in het Nederlands en in het Frans gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 41.099 van 23 oktober 2009)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening:**
Nederlandstalige brieven betreffende een goed gelegen in Herne (eentalig Nederlandse taalgebied), gestuurd aan een particulier gevestigd in een gemeente van Brussel-Hoofdstad.

De VCT meldt dat haar taak erin bestaat de SWT toe te passen. Zij bevestigt derhalve haar vroegere adviezen van 4 oktober 2007, 21 februari en 21 november 2008, en is van oordeel dat de klacht ongegrond is.
(Advies 39.129 van 20 maart 2009)

- **Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting:**
eentalig Nederlandse brieven aan een Franstalige inwoner van Drogenbos.

Voor genoemde maatschappij is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT. Zij is onderworpen aan de SWT behalve wat de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten betreft. Zij is onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring niet het gehele ambtsgebied bestrijkt.

Artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 bepaalt dat op deze diensten, waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde gebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing is die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 brachten beide afdelingen hun respectieve meningen uit.

Mening van de Franse Afdeling

De Franse Afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse Afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden gevelde door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse Regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse Afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse Regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, pagina 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, pagina 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse Afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse Afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse Afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

De taalaanhorigheid van de klager was de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting bekend.

Dit betekent dat de brieven onmiddellijk in het Frans aan de klager gestuurd hadden moeten worden.

Mening van de Nederlandse Afdeling

De Nederlandse Afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State, *in casu* de arresten van 23 december 2004, welke bevestigd werden door het arrest van 19 juni 2008, moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: vermelde arresten hebben voor recht verklaard dat de strekking van de desbetreffende omzendbrieven van de Vlaamse Regering geen inbreuk vormen op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principieel eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004, bevestigd door het arrest van 19 juni 2008, stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te

dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken".

Conform deze uitspraken van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van de uitzondering op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. De Nederlandse Afdeling oordeelt dat de klacht ongegrond is.

(Advies 40.120 van 6 februari 2009)

– **Ministerie van het Waalse Gewest – Directie Eupen:**

1. tweetalige (Duits-Franse) betekening van een beslissing aan een Duitstalige;

2. Duitse taalkennis van de ambtenaren.

1. De betekening, aan een Duitstalige, van een beslissing tot stopzetting van ontbossingwerken moet in het Duits gesteld zijn als ze uitgaat van een gewestelijke dienst van het Waalse Gewest waarvan de werkring uitsluitend gemeenten van het Duitse taalgebied bestrijkt.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikte voornoemde dienst inderdaad de taal die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, §1, b, lid 1, van de SWT).

2. Niemand kan hier worden benoemd of bevorderd indien hij de taal van het gebied (Duits) niet kent en de dienst moet derwijze worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite te woord kan worden gestaan in de talen die de wet voor het ambtsgebied erkent (artikel 38, §§1 en 3, van de SWT).

In voorliggende klachten waren alle voorwaarden vervuld.

(Advies 40.220 van 29 mei 2009)

– **Vlaamse Belastingdienst:**

in het Nederlands gesteld verzoek tot betaling van de onroerende voorheffing, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Kraainem.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is op de diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit hetzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Conform artikel 25 van de SWT gebruiken dezelfde diensten, in de randgemeenten, de door betrokkene gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Nadat de klaagster de Vlaamse Belastingdienst een eerste uitdrukkelijke aanvraag had gestuurd, had zij het document in het Frans moeten ontvangen.

(Advies 40.237 van 21 november 2009)

– **Vlaamse Maatschappij Watervoorziening:**

- 1. sturen, na ingrijpen van de adjunct-arrondissementscommissaris van Voeren, van een tussentijdse factuur in het Frans, vergezeld van een in het Nederlands gesteld overschrijvingsformulier met aan de voorzijde vermeldingen die in het Frans vertaald hadden moeten worden; bovendien is informatie op de achterzijde enkel in het Nederlands beschikbaar;**
- 2. nieuwe interventie van de adjunct-arrondissementscommissaris om de tussentijdse factuur in het Frans te ontvangen, terwijl de VMW wel degelijk de taalaanhorigheid van de betrokkene zou kennen.**

1. In het Frans gesteld betalingsbericht met Nederlandse vermeldingen

Volgens de rechtspraak van de VCT dient het sturen van een factuur met overschrijvingsformulier beschouwd te worden als een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, dat verwijst naar artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wenden de diensten zich in de taalgrensgemeenten tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Het eerste deel van de klacht is gegrond.

2. Interventie van de adjunct-arrondissementscommissaris om de tussentijdse factuur in het Frans te ontvangen

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters. Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse Regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse Regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van

Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26125B van 22 september 1994).

Gelet op de vroegere klachten was de taalaanhorigheid van de klager de Vlaamse Maatschappij Watervoorziening derhalve met zekerheid bekend.

Dat betekent dat het betalingsbericht hem in het Frans gestuurd had moeten worden.

De klacht is derhalve gegrond.

Zij wijst er verder op dat betalingsbericht dat in het Frans door de Vlaamse Maatschappij Watervoorziening verstuurd wordt, als een origineel moet worden beschouwd.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomenende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken éentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurswet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is derhalve ongegrond.
(Advies 41.088 van 26 juni 2009)

– **Net Brussel:**
sturen van een in het Frans gestelde factuur aan een Nederlandstalige inwoner van Jette.

Net Brussel is een gecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Conform artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijk Regering onderworpen aan Hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT) met uitzondering van de bepalingen aangaande het gebruik van het Duits.

Een factuur is een betrekking met een particulier.

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, waarnaar artikel 32 van voornoemde wet van 16 juni 1989 verwijst, maken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van de taal, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De factuur in kwestie had bijgevolg in het Nederlands gesteld moeten zijn.

De klacht is gegrond.
(Advies 41.151 van 9 oktober 2009)

– **Gemeente Büllingen:**
taal van de betekening van een overtreding.

De betekening van een proces-verbaal van vaststelling van een overtreding door de burgemeester van Büllingen is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT en diende – terecht – in het Duits te zijn gesteld.

Wanneer door de regionale diensten van het Waalse Gewest een “bevestiging” wordt gestuurd van de bedoelde beslissing, moet deze, overeenkomstig artikel 34, §1, b, lid 4, van de SWT, ook in het Duits zijn gesteld. Deze bevestiging houdt evenwel niet de handeling of beslissing ten gronde in. Deze laatste was in het Duits gesteld en dus correct.

(Advies 41.152 van 20 november 2009)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Waalse Vervoermaatschappij TEC:**
eentalig Franse aankondigingen op de bussen, ook wanneer deze zich op het Nederlandse grondgebied en op het tweetalige gebied van Brussel-Hoofdstad bevinden.

De TEC-autobuslijnen zijn gedecentraliseerde diensten van de Waalse Regering waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van het gewest bestrijkt (artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen). Deze wet voorziet niet in een taalregeling voor de diensten van de Waalse Regering waarvan de werkring gemeenten uit het Nederlandse

taalgebied bestrijkt. Bij gebreke daaraan moet worden verwezen naar de SWT (cf. adviezen 23.265 van 9 december 1992 en 27.118 van 6 juli 1995).

De mededelingen verstrekt aan de reizigers in de bussen dienen, conform artikel 36, §1, van de SWT, dat verwijst naar artikel 34, §1, gesteld te zijn in de taal van de gemeenten die op de buslijn liggen, *in casu* dus in het Nederlands en in het Frans (cf. adviezen 27.188 van 6 juli 1995 en 29.258 van 4 juli 1998).

Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze wetten. De aankondigingen op de bussen van het traject Waver-Brussel, een lijn die verzekerd wordt door een verhuurbedrijf, dienen eveneens in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

De bestemmingsaanduidingen moeten ofwel in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn, ofwel in de taal die geldt voor het gebied waarop de bussen zich op dat ogenblik bevinden.

(Advies 38.002-38.003 van 23 januari 2009)

– **Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:**
tweetalige bestemmingsaanduidingen op de bussen van De Lijn in Vlaams-Brabant.

De bewuste buslijnen zijn gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, §1, van de SWT, die onder dezelfde taalregeling vallen als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. De bestemmingsaanduidingen op deze bussen zijn berichten en mededelingen aan het publiek die, overeenkomstig artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en het Frans moeten gesteld zijn.

In haar adviezen 37.134 en 37.193 van respectievelijk 17 november 2005 en 19 januari 2006, gaf de VCT, Nederlandse afdeling, De Lijn effectief de mogelijkheid om op de buslijnen die zowel gemeenten van het Nederlandse taalgebied als gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aandoen, de bestemming enkel in het Nederlands aan te geven wanneer deze bussen het homogene Nederlandse taalgebied doorkruisen, terwijl alternerende tweetalige bestemmingsaanduidingen gebruikt moeten worden wanneer de bussen zich op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevinden.

De klacht is gegrond in de mate dat de bestemmingsaanduidingen in de homogene gemeenten van het Vlaamse Gewest niet altijd uitsluitend in het Nederlands gesteld zijn.

(Advies 38.040 van 23 januari 2009)

– **Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:**
1. in het Brussels Gewest, waar de bussen van De Lijn eveneens halt houden, zou deze laatste maatschappij borden hebben laten aanbrengen waarop gemeenten van bestemming die in het Vlaamse Gewest zijn gelegen, enkel in het Nederlands staan vermeld;
2. op een lijn die volledig over het Brusselse Gewest loopt, draagt een halte de eentalig Nederlandse benaming "Klaver";
3. op de bussen die eveneens het Brusselse Gewest aandoen, zouden alle vermeldingen aangaande de tarieven en instructies eentalig Nederlands zijn.

1. In het Nederlandse taalgebied worden de namen van de Vlaamse bestemmingsgemeenten in bushaltes – namelijk Halle, Sint-Pieters-Leeuw en Dilbeek Stelplaats – enkel in het Nederlands weergegeven (artikel 11, §1, van de SWT).

Aan de bushaltes van deze lijnen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zijn, wordt deze informatie (namen van Vlaamse bestemmingsgemeenten) in het Nederlands en

in het Frans weergegeven (artikel 18 van de SWT), echter voor zover er van de namen van deze gemeenten ook een officiële vertaling bestaat.

In de mate dat de benamingen *Hal* en *Dépôt Dilbeek* weggelaten werden aan de bushaltes in Brussel-Hoofdstad is de klacht gegrond.

2. Aan de bushaltes van bus 190 van De Lijn, die allemaal in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zijn, dienen de berichten in het Nederlands en het Frans vermeld te zijn (artikel 18 van de SWT).

In de mate dat een van deze haltes de Nederlandse benaming "Klaver" draagt, zonder dat de Franse versie *Trèfle* eraan te pas komt, is de klacht gegrond.

3. Op 24 oktober 2008 bracht de VCT haar advies 38.191 uit over een gelijkaardige klacht. Uit de gevraagde inlichtingen, bleek het volgende:

- mededelingen over tarieven waren in het Nederlands, met Franstalige informatie beschikbaar bij de chauffeur voor de klanten die zulks wensen;
- mededelingen over omleidingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden in het Nederlands en in het Frans opgesteld; mededelingen over omleidingen in het Vlaamse Gewest enkel in het Nederlands.
- nooduitgangen, noodhamers,... werden met pictogrammen aangeduid;
- sommige autobussen dragen nog een bijkomende (Nederlandse) vermelding.

De VCT bevestigt dit advies waarin zij van oordeel was dat de klacht ongegrond was.

(Advies [<>1F] 38.149 van 20 februari 2009)

– Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:

1. op de lijnen Brussel-Grimbergen-Humbeek (lijnen 230 tot 233), Brussel-Wemmel (lijnen 240 tot 243) en Brussel-Londerzeel (lijnen 250 en 251) staat de bestemming van de bussen nog enkel in het Nederlands aangeven wanneer zij richting Brussel rijden;

2. op dezelfde lijnen worden aan boord van de bussen ook nog slechts eentalig Nederlandse uurroosters ter beschikking gesteld van de reizigers.

Als gecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering valt de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn onder de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

De bedoelde lijnen doen gemeenten van Brussel-Hoofdstad en van het Nederlandse taalgebied aan. De voornoemde wet heeft voor dit soort diensten, wat de berichten en mededelingen aan het publiek betreft, in geen enkel taalvoorschrift voorzien.

Bij gebrek daaraan dient artikel 35, §1, b, van de SWT, te worden toegepast. Zij zijn derhalve onderworpen aan dezelfde regeling als die van de in Brussel gevestigde plaatselijke diensten.

1. Bestemmingsaanduidingen

De bestemmingsaanduidingen op de bussen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Het aanbrengen van tweetalige alternerende panelen die de bestemming anders aangeven naar gelang van het feit of de bussen zich bevinden op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de randgemeenten of op dat van eentalige gemeenten van het eentalig Vlaams Gewest, strookt met de rechtspraak van de VCT.

De klacht is ongegrond.

Twee leden zijn nopens dit eerste luik van dit advies een andere mening toegedaan. Zij zijn van mening dat de bestemmingsaanduidingen in het homogeen Nederlandstalig gebied eentalig Nederlands moeten zijn. In de Vlaamse randgemeenten zijn de bestemmingsaanduidingen op bussen van De Lijn niet louter ter attentie van inwoners van die faciliteitengemeenten in de rand rond Brussel. Zij zijn bestemd voor inwoners en bezoekers van het homogeen Nederlandstalig gebied, met inbegrip van de Vlaamse randgemeenten. Op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dienen ze tweetalig Nederlands-Frans te zijn.

2. Eentalig Nederlandse uurroosters aan boord van de bussen

Uurroosters zijn berichten of mededelingen aan het publiek. Naar luid van artikel 18 van de SWT moeten die gesteld worden in het Nederlands en in het Frans (cf. advies 34.263 van 9 oktober 2003 dat verwijst naar advies 27.118 van 6 juli 1999).

De klacht is gegrond.

De VCT neemt akte van het feit dat op dergelijke lijnen alle andere mededelingen aan het publiek in het Nederlands zijn, met Franstalige informatie beschikbaar bij de chauffeur voor de klanten die zulks wensen.

(Advies [2009] 38.243 van 30 januari 2009)

– Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:

1. de opschriften aan boord van de voertuigen zijn eentalig Nederlands in de bussen die ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Franse taalgebied aandoen;

2. alle informatie op de website is in het Nederlands gesteld.

1. a) Bussen die eveneens het tweetalige Brussels Hoofdstedelijk Gewest aandoen.

Uit inlichtingen die werden ingewonnen naar aanleiding van een gelijkaardige klacht die het voorwerp was van advies 38.191 van 24 oktober 2008, bleek het volgende:

- de mededelingen over tarieven waren in het Nederlands; Franstalige informatie was beschikbaar bij de chauffeur voor de klanten die zulks wensden;
- de mededelingen over omleidingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden in het Nederlands en in het Frans opgesteld; de mededelingen over omleidingen in het Vlaamse Gewest enkel in het Nederlands.
- nooduitgangen, noodhamers, ... werden met pictogrammen aangeduid.

De VCT bevestigt dit advies waarin ze de klacht ongegrond verklaarde.

b) Bussen die tevens het Franse taalgebied aandoen

Op 23 januari 2009 bracht de VCT advies 38.002-38.003 uit ingevolge twee klachten tegen de Waalse Vervoermaatschappij *TEC*.

Uit de gevraagde inlichtingen bleek het volgende:

- in de bussen die eigendom zijn van de Waalse Vervoermaatschappij zelf waren de opschriften aangaande de tarieven, toeslagen en verplichtingen ter attentie van de reizigers in het Nederlands en het Frans gesteld (klacht ongegrond);
- voor de lijnen die verzekerd worden door verhuurbedrijven ("Conforto" en "E" van het traject Waver-Brussel), heeft de *TEC* Waals-Brabant herinnerd aan de verplichtingen terzake (klacht gegrond).

2. Website van De Lijn volledig in het Nederlands.

De centrale diensten van De Lijn betreffen een dienst waarvan de werkkring het volledige ambtsgebied van het Vlaamse gewest bestrijkt (artikel 35 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Overeenkomstig artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring het volledige ambtsgebied van het Vlaamse Gewest bestrijkt het Nederlands als bestuurstaal.

In haar advies 17.003 van 20 juni 1985 was zij het volgende van oordeel:

- documenten die uitgaan van de uitvoeringsdiensten van de gemeenschap en het gewest en die wettelijk gezien ter kennis van het publiek gesteld moeten worden, zijn berichten en mededelingen in de zin van de SWT; op basis van artikel 36, §2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dienen zij opgesteld te worden overeenkomstig de taalregeling die door de SWT wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten met speciale taalregeling van hun ambtsgebied (artikel 1);
- de documenten die uitgaan van de uitvoeringsdiensten van de gemeenschap en het gewest die wettelijk gezien niet ter kennis van het publiek gesteld moeten worden, dienen, conform artikel 36, §1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, door deze diensten in hun bestuurstaal gesteld te worden (artikel 2).

Overwegende dat het *in casu* om de verspreiding van informatie gaat die wettelijk gezien niet ter kennis van het publiek gesteld moet worden, dat de hoofdzetel van de centrale diensten van De Lijn in Mechelen gevestigd is, en dat de bestuurstaal het Nederlands is, is de VCT van oordeel dat de centrale diensten van De Lijn niet verplicht zijn de op de internetsite aangeboden informatie eveneens in het Frans aan te bieden.

De klacht is ongegrond.

(Advies [><1F (punt 1.a)], [><1F (punt 1.b)], [><2F (punt 2)] **39.012 van 20 februari 2009**)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
eentalig Franse opschriften op het monument van de Onbekende Soldaat.

Een opschrift op een monument is een bericht en mededeling aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 32, §1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat meer bepaald verwijst naar artikel 40 van de SWT, stellen de diensten van de Brussels Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans.

De teksten die voorkomen op het monument van de Onbekende Soldaat dienen in principe in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn. Gelet op het feit dat het gaat om een inscriptie die verwerkt is in het monument, kan de VCT echter aanvaarden dat deze omwille van haar historische waarde behouden blijft (cf. adviezen 29.217 van 22 oktober 1998, 32.459 van 10 mei 2001 en 38.284 van 10 april 2008).

Wanneer echter een nieuwe inscriptie zou worden aangebracht, dient erover gewaakt dat zij zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld is. De klacht is ongegrond.

(Advies **39.190 van 6 februari 2009**)

– **Infrabel, Vlaamse Gewest en gemeente Linkebeek:**
bepaalde tweetaligheid van het openbaar onderzoek dat georganiseerd werd door Linkebeek in het kader van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, ingediend door Infrabel met betrekking tot het GEN-project op lijn 124 Brussel-Charleroi

De voorgelegde plannen waren tweetalig, maar de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport waren enkel in het Nederlands beschikbaar. Enkel een zeer korte samenvatting werd ter beschikking van de Franstalige inwoners gesteld.

Artikel 24 van de SWT bepaalt dat, in de randgemeenten, de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, in het Frans en in het Nederlands worden gesteld.

Ten aanzien van Linkebeek is de klacht gegrond:

- m.b.t. het dossier aangaande de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport, moeten alle teksten die onontbeerlijk zijn om, enerzijds, het opzet te begrijpen en, anderzijds, volwaardig te kunnen deelnemen aan de procedure terzake, eveneens in het Frans beschikbaar zijn voor de inwoners van de gemeente Linkebeek die dit wensen;
- m.b.t. de bindteksten die de milieuproblematiek algemeen bespreken, volstaat het om een Franstalige samenvatting ter beschikking te stellen van de inwoners van de gemeente Linkebeek die dit wensen;
- gelet op het feit dat het ontwerpplan ter inzage ligt op het gemeentehuis, dient de gemeente Linkebeek ervoor te zorgen dat de particulieren van die gemeente alle inlichtingen of uitleg kunnen krijgen in hun taal.

Ten aanzien van Infrabel is de klacht ongegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling zijn van oordeel dat de klacht op alle vlakken ongegrond is.

De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport in het Linkebeekse gemeentehuis mogen uitsluitend in het Nederlands ter inzage liggen. Beide documenten richten zich tot de gewestelijke overheid. Het gaat dus ook in deze gevallen om beleids- en/of binnendienstdocumenten.

Teksten die aan het publiek zijn gericht om de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport beter te doen begrijpen, kunnen in een Franstalige versie ter beschikking worden gesteld van inwoners van Linkebeek die zulks vragen. Immers, in haar advies 32.005 van 10 oktober 1998 beklemtoonde de VCT dat het stelsel van de taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een veralgemeende tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst.

(Advies [2N] 39.232 van 20 februari 2009)

- **Waals Gewest – Wegen:**
aanwezigheid van borden waarop het Engelse pictogram "SMOG" voorkomt om de eventuele aanwezigheid van mist te signaleren.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Conform artikel 36, §1, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gebruiken de diensten van de Waalse Regering waarvan de werkkring het hele grondgebied van het gewest bestrijkt, het Frans als bestuurstaal.

Conform artikel 36, §2, van die wet, is op de gemeenten met een speciale taalregeling van hun ambtsgebied de taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, voor de berichten en mededelingen aan het publiek, is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Blijkens het woordenboek *Le Petit Robert* heeft het woord "smog" de volgende betekenis (vertaling): "dichte mist gevormd door roetdeeltjes en waterdruppels, in vochtige en industriële gebieden".

Bovendien is in het woordenboek Van Dale de volgende definitie van "smog" te vinden: "met rook en uitlaatgassen verontreinigde mist".

"Smog" kan derhalve, in voorliggend geval, zowel in het Frans als in het Nederlands worden gebruikt. De klacht is ongegrond.

(Advies 40.200 van 9 oktober 2009)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
in de trams 3000/4000 verlenen de zelfklevers met onderrichtingen / verbodsbepalingen ten behoeve van de reizigers systematisch voorrang aan het Nederlands; de Franse tekst, die in een andere kleur is gesteld, is minder leesbaar.

Een autobuslijn van de MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het hele grondgebied van het gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 35, b, en naar artikel 18 van de SWT, dient een dergelijke dienst zijn berichten en mededelingen aan het publiek te stellen in het Nederlands en in het Frans.

Die verplichte tweetaligheid geldt dus voor de onderrichtingen en hoffelijkheidregels die bestemd zijn voor de reizigers en worden aangeplakt in de voertuigen van het MIVB-netwerk.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de termen "in het Nederlands en in het Frans" zo te worden geïnterpreteerd dat alle teksten integraal en op voet van strikte gelijkheid worden aangebracht, waarbij dat laatste betekent dat hun karakters dezelfde zijn en hun presentatie identiek.

Anderdeels heeft de klacht het over het feit dat de Franse tekst minder leesbaar zou zijn dan de Nederlandse (ingevolge het gebruik van een andere kleur). Hier gaat het om een verschil inzake presentatie dat wel afbreuk doet aan de strikte gelijkheid van beide talen.
(Advies 40.204 van 18 september 2009)

- **Brussels Hoofdstedelijk Gewest – dienst collectieve nachttaxi's:**
op de site "collecto.org" zouden de straatnamen op de plattegrond enkel in het Nederlands zijn voorgekomen.

Conform artikel 32, §1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 40 van de SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering hun berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans (artikel 40, lid 2).

Er bestaat een Franstalige en een Nederlandstalige versie van de website. In de eerste versie worden de straatnamen op de plattegrond wel degelijk in het Frans vermeld.

De klacht is derhalve ongegrond.

(Advies 40.208 van 19 juni 2009)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de ticketverdelers van de MIVB vermelden de informatie steevast eerst in het Nederlands.

Metro- en busstations worden door de SWT gelijkgesteld met plaatselijke diensten.

De inlichtingen die verschijnen op de schermen van de automaten voor de verkoop van tickets, zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Naar luid van artikel 33, §1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, zijn de diensten opgericht binnen de in artikel 32 van deze wet bedoelde diensten, waarvan de werkkring niet het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is ongegrond.

(Advies 41.031 van 13 maart 2009)

- **Openbaar onderzoek aangaande GEN-project op de lijn Brussel-Charleroi:**
onmogelijkheid, voor een Franstalige inwoner van Linkebeek, om kennis te nemen van het (eentalig Nederlandse) antwoord van het Vlaamse Gewest op zijn bezwaren.

Omdat de klager in het kader van het openbaar onderzoek een schriftelijke bezwarenlijst betreffende dat project had ingediend, wenste hij kennis te nemen van de inhoud van de vergunning. Door de gemeentelijke overheid werd hem meegedeeld dat de documenten haar enkel in het Nederlands werden bezorgd.

De toekenning van een stedenbouwkundige vergunning van Infrabel, valt onder de administratieve procedure voorgeschreven door artikel 4.7.1. §1, 2^e, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, d.w.z. de bijzondere procedure voor handelingen van algemeen belang of voor aanvragen ingediend door publiekrechtelijke of semi-publieke rechtspersonen. Deze bijzondere procedure voorziet in artikel 4.7.26 van de Codex o.m. in de volgende regeling betreffende het openbaar onderzoek.

Op de beslissingen inzake stedenbouwkundige vergunningen zijn de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, van toepassing.

De motiveringsplicht slaat o.m. op de bespreking, de behandeling en desgevallend weerlegging van bezwaren die gedurende het openbaar onderzoek werden ingediend.

In de randgemeente Linkebeek kunnen de inwoners zich, conform artikel 25 van de SWT, in het Nederlands of het Frans richten tot het gemeentebestuur. De klager heeft zijn bezwaarschriften n.a.v. het openbaar onderzoek betreffende de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van Infrabel, bij het college van burgemeester en schepenen van Linkebeek ingediend in het Frans. De schriftelijke bezwaarschriften worden door het college bezorgd aan de vergunningverlenende overheid, het Vlaams Gewest.

Het komt het Vlaams Gewest toe de ingediende bezwaarschriften te bespreken, te behandelen en desgevallend te weerleggen.

Bij gebrek aan een rechtstreeks antwoord van de vergunningverlenende overheid aan de indiener van bezwaarschriften, moet de bespreking, behandeling en desgevallend weerlegging van de door de klager ingediende bezwaarschriften blijken uit de vergunningsbeslissing zelf; van deze laatste kan iedere belanghebbende zich een gewaarmerkt afschrift laten afleveren door de burgemeester van de gemeente.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1990 tot hervorming der instellingen, dat verwijst naar artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten van de Vlaamse Regering zich tot de inwoners van de randgemeenten in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Gelet op het feit dat zijn bezwaarschriften in het Frans werden ingediend, had de klager dan ook zowel van de eventuele weerlegging als van de beslissing van het Vlaams Gewest terzake, in het Frans op de hoogte moeten worden gebracht.

De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.

De klager diende bij het college van burgemeester en schepenen een bezwaarschrift in het Frans in. Hij heeft recht op een gewaarmerkt afschrift van de uiteindelijke vergunningsbeslissing die, bij ontstentenis van een rechtstreeks antwoord van de vergunningverlenende overheid aan de indiener van de bezwaarschriften, uitsluitend geeft over de bespreking, behandeling en eventuele van de ingediende bezwaarschriften.

Het door de burgemeester afleveren van een gewaarmerkt afschrift van een vergunningsbeslissing van de Vlaamse Regering is een betrekking met een particulier, waarop de Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied van toepassing is, de zgn. Omzendbrief Peeters. Alwaar de bedoelde omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten van het Nederlandse taalgebied in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt, moet dat *per analogiam* ook gelden voor de instellingen die weliswaar zelf geen plaatselijke dienst zijn, maar waarop wat de taalwetgeving betreft de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten worden toegepast.

In casu gaat het over de uitlegging van artikel 25 van de SWT. Die bepaling stelt: "In hun betrekkingen met een particulier gebruiken dezelfde diensten de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is." De Omzendbrief Peeters geeft voor het daarin bedoelde geval, met name de betrekkingen met particulieren door plaatselijke diensten van de randgemeenten, de volgende uitlegging: "Gebruik van Nederlands. Bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans."

Aangezien de klager niet uitdrukkelijk heeft verzocht in het Frans bescheid te krijgen wat zijn ingediende bezwaarschriften betreft, is de klacht ongegrond.

(Advies [><2N] 41.039 van 29 november 2009)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
eentalig Engelse folder in de voertuigen.

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Dat artikel 32 bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, uitgezonderd de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, op deze diensten van toepassing zijn.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Nederlands en in het Frans gesteld (zie artikel 40, lid 2, van de SWT).

De aangeklaagde folder is een bericht en mededeling aan het publiek en dient bijgevolg in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn. Gelet op het feit dat deze folders zich voornamelijk richten tot een internationaal publiek, kan de VCT ermee instemmen dat naast de Nederlandstalige en Franstalige tekst ook een Engelstalige versie van de tekst vermeld zou worden (zie adviezen 30.187 van 22 oktober 1998 en 33.373/33.374/330375 van 24 januari 2002). Een eentalig Engelse folder is echter niet in overeenstemming met de SWT.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.076 van 18 september 2009)

– **Mestbank – Vlaamse Landmaatschappij:**
sturen, aan een Franstalige inwoner van Voeren, van een boete en herinnering in het Nederlands in dito omslag.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters. Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse Regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse Regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, pagina 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, pagina 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager verstuurd brieven was de taalaanhorigheid van de klager de Mestbank met zekerheid bekend.

Dat betekent dat de boete, envelop en herinnering hem in het Frans toegestuurd hadden moeten worden.

De klacht is derhalve gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principieel eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomen partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het

bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurswet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is derhalve ongegrond.

(Advies 41.100-41.120 van 25 september 2009)

– **Waalse Vervoermaatschappij TEC:**
tweetalige (Nederlands-Franse) informatie op de haltepaal ONE in de Koninginnelaan te 3090 Overijse.

De TEC Vlaams-Brabant is een gedecentraliseerde dienst van de Waalse Regering waarvan de werkring niet het hele ambtsgebied van het gewest bestrijkt, als bedoeld door artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Bushaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. adviezen 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van het gebied.

De gemeente Overijse behoort tot het homogeen Nederlandse taalgebied en bijgevolg dient de informatie aan de autobushalte ONE er uitsluitend in het Nederlands te worden aangebracht.

Klacht gegrond.

(Advies 41.121 van 25 september 2009)

– **Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:**
in de bussen van de maatschappij die Brussel aandoen, zou geen enkel opschrift in het Frans gesteld zijn: geen reglement, noch tarieven, informatiebrochures of veiligheidsinstructies.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering valt de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn onder de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. In overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT dienen berichten en mededelingen van De Lijn te worden gesteld in de taal of talen van het ambtsgebied.

1. Bus van De Lijn doet enkel gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan.

Aangezien de voornoemde wet van 9 augustus 1980 niet in taalvoorschriften voorziet met betrekking tot interventies van gewestelijke diensten, *in casu* de Vlaamse Regering, buiten het Vlaamse Gewest, dient artikel 35, §1, a, van de SWT, toegepast te worden, en vallen die diensten onder hetzelfde taalstelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans.

2. Bus van De Lijn doorkruist twee taalgebieden: het homogeen Nederlandse taalgebied en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De plaatselijke diensten die in het Nederlandse taalgebied gevestigd zijn, stellen de berichten en mededelingen in het Nederlands (cf. artikel 11, §1, van de SWT).

De Lijn stipt aan dat alle mededelingen aan het publiek in principe in het Nederlands en het Frans gebeuren, conform de taalwetgeving.

Gelet op de algemeenheid van de klacht en bij gebrek aan concrete gegevens over tijdstip en omstandigheden van de aangeklaagde overtreding van de taalwetgeving, kan de VCT zich over de gegrondheid van de voorliggende klacht niet uitspreken.
(Advies 41.125 van 27 november 2010)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
eentalig Engelse affiches in de metrostations.**

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Dat artikel 32 bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, uitgezonderd de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, op deze diensten van toepassing zijn.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten worden in het Nederlands en in het Frans gesteld (zie artikel 40, lid 2, van de SWT).

De aangeklaagde affiches zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen bijgevolg in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn. Gelet op het feit dat deze affiches zich voornamelijk richten tot een internationaal publiek, kan de VCT ermee instemmen dat naast de Nederlandstalige en Franstalige tekst ook een Engelstalige versie van de tekst vermeld wordt (zie advies 30.187 van 22 oktober 1998 en 33.373/3.374/33.375 van 24 januari 2002). Een eentalig Engelse affiche is echter niet in overeenstemming met de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 41.133 van 20 november 2009)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
tijdelijke eentalig Nederlandse aankondiging – "Alle metro's rijden.
Gemiddelde wachttijd" – in de stations van de kleine ring.**

De metrostations zijn gedeconcentreerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het hele gewest bestrijkt. De bestemmingsaanduidingen in de metro's zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar hoofdstuk III, afdeling 3, en naar artikel 18 van de SWT, stelt een dergelijke dienst de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans. De klacht is derhalve gegrond in de mate dat de berichten niet in de twee talen werden aangekondigd.

(Advies 41.143 van 18 december 2009)

– **Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:
de spraakcomputers en aanplakkingen zijn enkel in het Nederlands in
de bussen van lijn 134.**

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering wordt de Vlaamse Vervoermaatschappij beheerst door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

In overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT dienen de berichten en mededelingen van De Lijn te worden gesteld in de taal of talen van het ambtsgebied (cf. adviezen 30.139 van 18 maart 1999, 38.149 van 23 januari 2009, 38.191 van 24 oktober 2008, 38.243 van 30 januari 2009 en 40.078 van 12 december 2008).

De bussen van lijn 134 doen enkel het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad aan. Derhalve gaat het hier om een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT. Een dergelijke dienst valt onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd (cf. advies 36.197 van 17 maart 2005).

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Gelet op de algemeenheid van de klacht en bij gebrek aan concrete gegevens over de omstandigheden en het tijdstip van de aangeklaagde schending van de taalwetgeving, kan de VCT zich over de gegrondheid van voorliggende klacht echter niet uitspreken.
(Advies 41.145 van 27 november 2009)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
tweetalige uurroosters aan sommige haltepalen van de bussen in Vilvoorde.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT. Bushaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. adviezen 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van het gebied.

De gemeente Vilvoorde behoort tot het homogeen Nederlandse taalgebied. Bijgevolg dient de informatie aan de bushaltes uitsluitend in het Nederlands te worden aangebracht.

(Advies 41.148 van 30 oktober 2009)

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **Gewestelijke ontvanger Voeren:**
taalkennis.

De gewestelijke ontvanger van Voeren oefent zijn bevoegdheid uit in verscheidene gemeenten van het Nederlandse taalgebied, waaronder Voeren. Hij is derhalve titularis van een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT.

Overeenkomstig artikel 38, §1, kan in een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, van de SWT, niemand tot een ambt of betrekking worden benoemd of bevorderd indien hij de taal van het gebied, *in casu* het Nederlands, niet kent. Overeenkomstig artikel 38, §3, van de SWT, worden de diensten als bedoeld in artikel 34, §1, zo georganiseerd dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan worden gestaan in de talen die de wet voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.

(Advies [<>1F] 41.118 van 25 september 2009)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

– **FOD Financiën – Dienst Inning Directe Belastingen Elsene 2:**

1. sturen van een tweetalig document en een eentalig Franse envelop aan een inwoner van Gent;
2. het dossier van de klager werd door een eentalig Franse ambtenaar behandeld.

1. Sturen van een tweetalig document en een eentalig Franse envelop

Het sturen van een brief aan de klager is een betrekking met een particulier.

De Dienst Inning Directe Belastingen – Ontvangsten Elsene 2 is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 35, §1, a, van de SWT, valt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad bestrijkt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Conform artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Derhalve hadden alle vermeldingen op de brief en de envelop in het Nederlands gesteld moeten zijn. Het eerste deel van de klacht is gegrond.

2. Dossier behandeld door een eentalig Franse ambtenaar

Conform artikel 35, §1, a, van de SWT, dat verwijst naar artikel 17, §1, A, van de SWT, dient de dienst Ontvangsten van Elsene 2 in zijn binnendienst het Frans of het Nederlands te gebruiken voor de gelokaliseerde of lokaliseerbare zaken. Aangezien de zaak gelokaliseerd is in het Nederlandse taalgebied, had het dossier in het Nederlands behandeld moeten worden (artikel 17, §1, A, 1°). Het tweede deel van de klacht is gegrond.

(Advies 41.146 van 25 september 2009)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit – BTW-controle – Brussel Rand:**
sturen van eentalig Nederlandse documenten aan een Franstalige particulier uit Sint-Genesius-Rode.

Het gaat om een dienst in de zin van artikel 35 van de SWT, waarop artikel 19 van die wetten van toepassing is, namelijk: "Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is."

De klager is een particulier (natuurlijke persoon met zelfstandig bijberoep die bovendien niet over personeel beschikt) op wie artikel 52 van de SWT niet van toepassing is. Zijn dossier dient in binnendienst in het Nederlands behandeld te worden (artikel 17 van de SWT). Voor de betrekkingen tussen deze particulier en de administratie zijn de artikelen 19 en 20 van de SWT van toepassing. De klacht is gegrond.

(Advies [<->2N] 38.193 van 23 januari 2009)

- **Provincie Vlaams-Brabant:**
in het Nederlands gestelde brief aan een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode.

De VCT kan zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht, aangezien ze niet over de nodige concrete elementen beschikt om een eventuele overtreding van de SWT vast te stellen.

(Advies 38.249 van 23 januari 2009)

- **FOD Financiën – Controledienst Belastingen Moeskroen 1:**
Franstalige vraag om inlichtingen gestuurd aan een Nederlandstalige inwoner van Moeskroen, ondanks de uitdrukkelijke verzoeken van de betrokkene om alle documenten in het Nederlands te ontvangen.

De Controledienst Belastingen van Moeskroen 1 is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT.

Overeenkomstig artikel 34, §1, b, 4°, van de SWT, gebruikt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied, in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

In de taalgrensgemeenten richten de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd. De klacht is gegrond.

(Advies 39.283 van 6 februari 2009)

– **FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg – Gewestelijke Directie Halle-Vilvoorde 2:**
sturen van een eentalig Nederlandse brief aan een Franstalige inwoner van Brussel-Hoofdstad.

De directie Halle-Vilvoorde 2 is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, lid 1, van de SWT (dienst waarvan de werkkring gemeenten van het Nederlandse taalgebied bestrijkt die onderworpen zijn aan een bijzondere taalregeling of aan verschillende taalregelingen en waarvan de zetel in hetzelfde gebied gevestigd is).

Conform artikel 34, lid 4, van de SWT, gebruikt een dergelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier; het gaat *in casu* om de gemeente waar de maatschappelijke zetel van de firma Adecco gevestigd is, met name Dilbeek, een gemeente van het homogene Nederlandse taalgebied die uitsluitend het Nederlands gebruikt in haar betrekkingen met de particulieren die tot haar ambtsgebied behoren (artikel 12, §1, van de SWT).

De directie Halle-Vilvoorde 2 handelde overeenkomstig de bepalingen van de SWT door het dossier dat haar voor nuttig gevolg werd overgemaakt door de algemene directie Toezicht op de Sociale Wetten, in het Nederlands te behandelen:

- de firma Adecco, het voorwerp van de klacht, is gevestigd te Dilbeek, een eentalig Nederlandse gemeente;
- de klaagster, een inwoner van Brussel-Hoofdstad, is niet gedomicilieerd in een faciliteitengemeente die onder de bevoegdheid van de directie Halle-Vilvoorde 2 valt, met name Bever en Wemmel.

De dienst heeft *in casu* geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid waarin wordt voorzien door artikel 12 van de SWT (de mogelijkheid die wordt gelaten aan iedere dienst die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, om aan de particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend) en waarop werd gezinspeeld in het antwoord van de voorzitter van het Directiecomité.

De klacht is ongegrond.

(Advies 40.142 van 11 september 2009)

– **Politiezone Mira:**
leden van de politiezone spreken tijdens een interventie te Spiere-Helkijn Nederlands tegen een Franstalige inwoner.

De meergemeentenzone PZ Mira (Anzegem, Avelgem, Spiere-Helkijn, Waregem, Zwevegem) is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling (zijnde de taalgrensgemeente Spiere-Helkijn) of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied (artikel 34, §1, van de SWT).

Concreet betekent dit voor de politiezone Mira, het volgende.

- Alle leden van de politiezone moeten de taal kennen van het gebied waar de dienst gevestigd is. *In casu* is die taal het Nederlands.
- De dienst moet bovendien zo worden georganiseerd dat het publiek (*in casu* bij politiedienstverlening in de taalgrensgemeente Spiere-Helkijn) zonder enige moeite te woord kan worden gestaan in de talen (Nederlands of Frans) die de wet voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent (artikel 38, §3, van de SWT). Dit wil niet zeggen dat alle leden van een interventieploeg of patrouille in Spiere-Helkijn het Frans moeten kennen, maar wel dat één of meerdere ervan een bepaalde kennis van het Frans moeten hebben om Franstalige burgers te woord te staan (cf. arrest 81.356 van de Raad van State).

De klacht is ongegrond in de mate dat zij ervan uitgaat dat alle leden van de politiezone Mira die in Spiere-Helkijn optreden het Frans zouden moeten kennen. Zij is evenwel gegrond in de mate dat de politiezone Mira niet zo was georganiseerd dat Franstalige inwoners van Spiere-Helkijn in hun taal te woord konden worden gestaan.

(Advies [\leq 2N] 40.218 van 30 januari 2009)

- **BTW-controle van de FOD Financiën:**
Franstalige zelfstandigen uit Wemmel kunnen hun driemaandelijkse BTW-aangiften enkel in het Nederlands indienen;
de hoofdinspectrice van de dienst weigerde om de boekhoudster van deze zelfstandigen in een ander taal dan het Nederlands te woord te staan.

De BTW-Controle in de Ieperlaan te Brussel is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, van de SWT, en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Voor de betrekkingen tussen de administratieve diensten en de privé-sector doelt het woord "particulier" zowel op de private bedrijven als op de particulieren in de strikte betekenis van het woord, behalve in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, waar, voor de private bedrijven, de wet uitdrukkelijk voorziet in een afwijking van de regel die op de particulieren toepasselijk is (zie advies 21.195 van 21 december 1989).

Het onderscheid tussen de private bedrijven en de particulieren geldt bijgevolg niet voor de private bedrijven die gevestigd zijn in de randgemeenten.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De private bedrijven die in Wemmel gevestigd zijn mogen hun BTW-aangiften in de taal naar keuze, het Nederlands of het Frans, indienen. In hun betrekkingen met de BTW-Controledienst mogen zij eveneens de taal gebruiken die zij verkiezen.

Uit het antwoord van de BTW-Controledienst Brussel-Omtrek blijkt dat de SWT in principe wordt toegepast en dat de dienst niet op de hoogte is van de aangeklaagde feiten. Bij gebrek aan concrete gegevens kan er dus geen overtreding van de SWT worden vastgesteld.

(Advies [\leq 1F] 40.123 van 20 november 2009)

- **Gemeente Zaventem – Brandweer:**
sturen van een in het Nederlands gestelde factuur aan een Franstalige inwoner van Kraainem.

De Brandweer van Zaventem is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, van de SWT. Voornoemde gewestelijke dienst gebruikt in zijn betrekkingen met particulieren de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Volgens artikel 25 van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten in de randgemeenten, zoals Kraainem, in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling hebben hun tegenstem als volgt verantwoord.
Met toepassing van de Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1992 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, dient artikel 25, lid 1, als volgt te worden uitgelegd dat in de betrekking van een randgemeente met particulieren in de eerste plaats het Nederlands wordt gebruikt. Bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans, wat niet het geval was. Het handelen op basis van een bekende taalaanhorigheid ondergraaft immers het principe van de taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied.

(Advies [><2N] 41.004 van 19 juni 2009)

- **FOD Financiën – Administratie Registratie Schaarbeek:**
sturen, aan een Franstalige inwoner van Eigenbrakel, van een devolutieattest waarop de gegevens van de moeder van de klager enkel in het Nederlands vermeld stonden.

De bewuste Administratie is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, van de SWT. Zij valt onder hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klacht is gegrond: de gegevens hadden in het Frans op het devolutieattest moeten vermeld staan.

(Advies 41.034 van 29 juni 2009)

- **FOD Financiën – Dienst Inning Directe Belastingen Elsene 2:**
1. sturen van een tweetalig document en een eentalig Franse envelop aan een inwoner van Gent;
2. het dossier van de klager werd door een eentalig Franse ambtenaar behandeld.

1. Sturen van een tweetalig document en een eentalig Franse envelop

Het sturen van een brief aan de klager is een betrekking met een particulier.

De Dienst Inning Directe Belastingen – Ontvangsten Elsene 2 is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt.

Overeenkomstig artikel 35, §1, a, van de SWT, valt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad bestrijkt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Conform artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Derhalve hadden alle vermeldingen op de brief en de envelop in het Nederlands gesteld moeten zijn.

Het eerste deel van de klacht is gegrond.

2. Dossier behandeld door een eentalig Franse ambtenaar

Conform artikel 35, §1, a, van de SWT, dat verwijst naar artikel 17, §1, A, van de SWT, dient de dienst Ontvangsten van Elsene 2 in zijn binnendienst het Frans of het Nederlands te gebruiken voor de gelokaliseerde of lokaliseerbare zaken. Aangezien de zaak gelokaliseerd is in het Nederlandse taalgebied, had het dossier in het Nederlands behandeld moeten worden (artikel 17, §1, A, 1°).

Het tweede deel van de klacht is gegrond.

(Advies 41.146 van 25 september 2009)

- **Patrimoniumdocumentatie:**
het registratiekantoor Ukkel 2 stuurde aan Nederlandstalige inwoners van Hoeilaart en Overijse een Franstalige brief met een onbestaand Franstalig adres.

Het registratiekantoor Ukkel 2 is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT, en valt onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, lid 1, van de SWT).

Indien de taalaanhorigheid niet bekend is, dient er te worden van uitgegaan dat de taal van het gebied van zijn woonplaats ook de taal van de particulier is.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.178 van 18 december 2009)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Communicatie- en Informatiecentrum Federale Politie Leuven:**
drietellige boodschappen op het antwoordapparaat.

Het CIC te Leuven is provinciaal gestructureerd.

Het is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT, met zetel te Leuven.

De boodschap op het antwoordapparaat is een bericht aan het publiek in de zin van de SWT, en moet in onderhavig geval uitsluitend in het Nederlands zijn.

(Advies [><1F] 38.013 van 20 februari 2009)

- **Provincie Vlaams-Brabant:**
huis-aan-huis verspreiding, in de gemeente Sint-Genesius-Rode, van het eentalig Nederlandse magazine, De Vlaamse Brabander.

De provincie Vlaams-Brabant is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT. Het gaat om een dienst waarvan de werkring gemeenten bestrijkt met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen in het Nederlandse taalgebied en waarvan de zetel is gevestigd in hetzelfde gebied (Leuven).

In de schoot van de VCT is geen enkele meerderheid tot stand gekomen.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 9 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de meningen van de beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Nederlandse afdeling.

De *in casu* bedoelde publicatie is een bericht of mededeling die de provincie Vlaams-Brabant rechtstreeks richt aan het publiek. Conform artikel 34, §1, b, lid 3, van de SWT, stelt de gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT, de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is.

De strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat de berichten en mededelingen die de provincie Vlaams-Brabant rechtstreeks richt aan het publiek, uitsluitend in het Nederlands zouden worden gesteld, zelfs voor het publiek uit gemeenten met een speciale regeling.

Daarom heeft de VCT in haar vaste rechtspraak geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet tot gevolg zou hebben dat de tweetaligheid van de berichten en mededelingen voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd, onmogelijk zou worden gemaakt, en dat zulke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet die:

- enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen;
- anderzijds, faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT (adviezen 1.868 van 5 oktober 1967, 3.261 van 18 november 1971, 17.003 van 20 juni 1985, 19.193 van 22 november 1990, 19.203 van 16 januari 1986, 22.125 van 28 maart 1991, 23.142 van 22 januari 1992, 24.134 van 3 maart 1993, 25.109 en 25.111 van 10 maart 1994, 26.053 van 9 februari 1995, 29.043/C van 9 december 1999 en 37.108 van 22 december 2005), blijkt dat een dienst bedoeld door artikel 34, §1, a, van de SWT, voor de berichten en mededelingen aan het publiek het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling;
- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

In het huidige geval is de publicatie die door de provincie Vlaams-Brabant verspreid werd:

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de faciliteitengemeenten;
- louter informatief en vrijblijvend.

Bijgevolg is de provincie Vlaams-Brabant *in casu* niet verplicht om het blad "De Vlaamse Brabander" in een andere taal dan het Nederlands te publiceren.

De klacht is derhalve ongegrond.

Op grond van de vroegere adviezen van de VCT, 27.204 van 8 februari 1996, 28.033/A van 6 maart 1997 en 34.253 van 22 mei 2003, is de Nederlandse afdeling van oordeel dat de provincie Vlaams-Brabant, in de randgemeenten en de gemeente Bever, in haar huis-aan-huis publicaties, sommige artikelen die betrekking hebben op een welbepaald domein (bv. volksgezondheid) en sommige artikelen die beide taalgemeenschappen kunnen aanbelangen, in het Nederlands en in het Frans kan stellen.

Het komt de provincie Vlaams-Brabant toe uit te maken op welke wijze sommige artikelen ter kennis worden gebracht van de inwoners in de faciliteitengemeenten.

Mening van de Franse afdeling.

De *in casu* bedoelde publicatie is een bericht of mededeling die de provincie Vlaams-Brabant rechtstreeks richt aan het publiek.

Conform artikel 34, §1, b, lid 3, van de SWT, stelt de gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT, de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is.

De strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat de berichten en mededelingen die de provincie Vlaams-Brabant rechtstreeks richt aan het publiek, uitsluitend in het Nederlands zouden worden gesteld, zelfs voor het publiek uit gemeenten met een speciale regeling.

Daarom heeft de VCT in haar vaste rechtspraak geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet tot gevolg zou hebben dat de tweetaligheid van de berichten en mededelingen voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd, onmogelijk zou worden gemaakt, en dat zulke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet die:

- enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen;
- anderzijds, faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT (adviezen 1.868 van 5 oktober 1967, 3.261 van 18 november 1971, 17.003 van 20 juni 1985, 19.193 van 22 november 1990, 19.203 van 16 januari 1986, 22.125 van 28 maart 1991, 23.142 van 22 januari 1992, 24.134 van 3 maart 1993, 25.109 en 25.111 van 10 maart 1994, 26.053 van 9 februari 1995, 29.043/C van 9 december 1999 en 37.108 van 22 december 2005), blijkt dat een dienst bedoeld door artikel 34, §1, a, van de SWT, voor de berichten en mededelingen aan het publiek het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling;
- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

In het huidige geval is de publicatie die door de provincie Vlaams-Brabant verspreid werd:

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de faciliteitengemeenten;
- louter informatief en vrijblijvend.

Niettemin heeft de VCT, krachtens advies 1.868 van 5 oktober 1967, geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet tot gevolg zou hebben dat de tweetaligheid van de berichten en mededelingen voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd, onmogelijk zou worden gemaakt, en dat zulke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet die, enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen en, anderzijds, in sommige gevallen, faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

In haar adviezen 27.204 van 8 februari 1996, 28.033/A van 6 maart 1997 en 34.253 van 22 mei 2003, heeft de VCT geoordeeld dat de mededelingen die huis-aan-huis worden verspreid, wat de artikelen betreft die beide gemeenschappen aanbelangen, in de faciliteitengemeenten in het Nederlands en in het Frans moeten worden verspreid.

Bijgevolg oordeelt de VCT dat de publicatie "De Vlaamse Brabander", met toepassing van artikel 24, lid 1, van de SWT, in het Frans vertaalde artikelen moest bevatten, voor zover die artikelen beide gemeenschappen aanbelangden.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.093 van 18 september 2009)

– **De Post:**
het sorteercentrum Gent X brengt de tweetalige vermelding "De Post – La Poste" aan op de briefwisseling.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Het sorteercentrum Gent X is een gewestelijke dienst. Overeenkomstig artikel 34, §1, a, lid 3, van de SWT, stelt deze zijn berichten, mededelingen en formulieren die hij rechtstreeks richt aan het publiek, in de taal of talen die terzake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel is gevestigd. De berichten, mededelingen en formulieren die aan het publiek worden verstrekt door bemiddeling van de plaatselijke diensten, worden gesteld in de taal of talen welke die de bewuste diensten voor soortgelijke bescheiden moeten gebruiken.

Het sorteercentrum Gent X dient dan ook enkel de Nederlandstalige vermelding "De Post" aan te brengen op de briefwisseling.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.077 van 18 december 2009)

IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD

*GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– Politiezone Montgomery: **Nederlandsonkundige onthaalbediende.**

De politiezone Montgomery (Etterbeek / St.-Pieters-Woluwe / Sint-Lambrechts-Woluwe) is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT, en valt, wat de taalregeling betreft, onder hetzelfde regime als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Met toepassing van artikel 21, §5, van de SWT, kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands is of het Frans.

De onthaalbediende moet derhalve tweetalig zijn.
(Advies 40.217 van 20 februari 2009)

– Politiezone 5.342: **personeelslid aan de telefoon spreekt geen Nederlands.**

De politiezone 5.342 is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT, en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Artikel 21, §5, van de SWT, bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Het betrokken personeelslid is niet geslaagd voor bovenvermeld examen en mag geen functie uitoefenen waarin hij omgang heeft met het publiek.

De klagster richtte zich in het Nederlands tot de beambte aan de telefoon en had in het Nederlands moeten geholpen worden.

(Advies 40.228 van 20 maart 2009)

– BTW-administratie van Schaarbeek: **bediende weigert Frans te spreken.**

De BTW-administratie Schaarbeek 1, 2&3 is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad. Artikel 19 SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wat de taalkennis van het personeel betreft, dient te worden verwezen naar artikel 21, §5, van de SWT, dat bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken, door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Aangezien het betrokken personeelslid de Franssprekende belastingplichtigen steeds doorverwijst naar haar Franssprekende collega's, kan verondersteld worden dat zij niet voldoet aan bovenvermelde vereisten en is de klacht gegrond.

(Advies 41.027 van 25 september 2009)

– **Iris Ziekenhuizen Zuid:**

1. sturen van Franstalige documenten aan een Nederlandstalige particulier;

2. niet alle personeelsleden zijn tweetalig.

1. De IZZ worden als ziekenhuisverenigingen van het Iris-netwerk beheerst door de wet van 8 juli 1976 aangaande de OCMW's en vallen derhalve onder toepassing van de SWT, meer bepaald onder de artikelen 17 tot 21.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De facturen die aan de klager gestuurd werden, dienden in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is op dit punt gegrond.

2. Wat de taalkennis van het personeel van de ziekenhuisverenigingen van het Irisnetwerk betreft, luidt de vaste rechtspraak van de VTC als volgt.

Artikel 21, §2, van de SWT, bepaalt dat voor alle kandidaten voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad "het toelatingsexamen voor iedere kandidaat een schriftelijk of computergestuurd gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal [bevat]. Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk of computergestuurd examen over dezelfde kennis onderworpen worden."

Het mondeling examen waarin voorzien wordt in artikel 21, §5, van de SWT, dient afgelegd te worden vóór elke benoeming of bevordering. Voornoemd artikel bepaalt inderdaad dat "niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal" (zie advies 36.010 van 15 maart 2007 aangaande het UVC-Brugmann en 37.170 van 14 juni 2007 aangaande het ziekenhuis Etterbeek-Elsene).

De klager werd aan de telefoon in eerste instantie te woord gestaan door een personeelslid dat niet voldeed aan bovenvermelde vereisten. De klacht is ook op dit punt gegrond.

(Advies 41.096 van 18 september 2009)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– **Koninklijke Vlaamse Schouwburg:**

1. volledig drietalige (Nederlands, Frans, Engels) seizoenskrant 2009-2010, geadresseerd aan klager;

2. programmabrochure KVS-Express van maart-april 2008, die in Nederlands, het Frans en ook deels in het Engels is gesteld, ter beschikking gesteld van het publiek in de Dendermondse audiovisuele en kinderbibliotheek.

De KVS is een instelling van openbaar nut. De Raad van Bestuur is samengesteld uit vijf leden benoemd door de Stad Brussel, vijf leden benoemd door de Vlaamse Regering en één lid benoemd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De KVS is als instelling van openbaar nut, onderworpen aan de SWT en moet beschouwd worden als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad (cf. advies 34.076 van 10 oktober 2006). Artikel 22 van de SWT bepaalt dat, in afwijking van de bepalingen die van toepassing zijn op de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen zijn aan de regeling die geldt voor het overeenkomstig gebied. Daaruit volgt dat de KVS in zijn betrekkingen met particulieren, met de openbare diensten in het overeenkomstig gebied en voor zijn berichten en mededelingen aan het publiek, het Nederlands moet gebruiken (artikelen 10, 11 en 12 van de SWT).

Gelet op de aard van de opdrachten van de KVS, beschreven in artikel 3 van de statuten en naar analogie met artikel 11, §3, van de SWT, heeft de VCT in haar vaste rechtspraak geoordeeld dat de KVS in uitzonderlijke gevallen zijn berichten en mededelingen, en derhalve brochures, in het Nederlands en ten minste twee andere talen mag stellen, op voorwaarde dat het Nederlands op de eerste plaats komt en dat uit de anderstalige teksten duidelijk blijkt dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat (adviezen 37.173-38.008-38.042 van 20 april 2006 en 38.104-38.184-38.185 van 12 oktober 2006; 38.258-39.005 van 8 maart 2007, 39.062-39.113 van 28 juni 2007, 39.173-39.192 van 22 november 2007, 40.043-40.050 van 27 juni 2008, 39.258-39.259-40.008 van 28 februari 2008, 40.118 van 10 oktober 2008).

Het systematisch verspreiden van meertalige brochures, zowel op naam als in het algemeen, is niet in overeenstemming met de SWT.

Programmabrochures die worden gestuurd aan particulieren en – zij het via een private medewerker als de NV Aeolus (artikel 50 van de SWT) – ter beschikking worden gesteld van openbare besturen in het Nederlandse taalgebied, moeten in het Nederlands zijn gesteld.

(Advies [<>1N, 2F] 40.068-41.130 van 27 november 2009)

- **FOD Financiën – Taxatiekantoor Elsene:**
sturen van een in het Frans gestelde informatieaanvraag aan een Nederlandstalige inwoner van Elsene, terwijl het dossier van de klager steeds in het Nederlands behandeld was geweest.

Het betwiste document is een betrekking van een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 19, lid 1, van de SWT, dient het gesteld te zijn in de taal die gebruikt wordt door de betrokkene, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de taalaanhorigheid de dienst bekend was (fiscaal dossier in het Nederlands), had het document in het Nederlands verstuurd moeten worden.

(Advies 40.115 van 15 mei 2009)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – Station Brussel-Noord:**
afleveren van een vervoerbewijs in het Nederlands aan een cliënt die het in het Frans gevraagd zou hebben.

Het Noordstation is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die, conform artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal gebruikt voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In de mate dat de klager het ticket in het Frans vroeg, had dit hem eveneens in het Frans afgeleverd moeten worden.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.202 van 12 juni 2009)

– **Politiezone Montgomery:**
Nederlandsonkundige onthaalbediende.

De politiezone Montgomery (Etterbeek / St.-Pieters-Woluwe / Sint-Lambrechts-Woluwe) is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT, en valt, wat de taalregeling betreft, onder hetzelfde regime als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Met toepassing van artikel 21, §5, van de SWT, kan niemand benoemd of bevorderd worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands is of het Frans.

De onthaalbediende moet derhalve tweetalig zijn.

(Advies 40.217 van 20 februari 2009)

– **Politiezone 5.342:**
personeelslid aan de telefoon spreekt geen Nederlands.

De politiezone 5.342 is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT, en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Artikel 21, §5, van de SWT, bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Het betrokken personeelslid is niet geslaagd voor bovenvermeld examen en mag geen functie uitoefenen waarin hij omgang heeft met het publiek.

De klaagster richtte zich in het Nederlands tot de beambte aan de telefoon en had in het Nederlands moeten geholpen worden.

(Advies 40.228 van 20 maart 2009)

– **De Post – Kantoor van Brussel:**
sturen van een tweetalig document aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Conform artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad (*in casu* een postkantoor) in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Indien de dienst de taalaanhorigheid van de particulier kent, dient hij diezelfde taal te gebruiken. Indien dit niet het geval is, dan richt hij zich in beide talen tot de particulier.

De dienst kende allicht de taalaanhorigheid van de particulier, aangezien diens gegevens in het Frans op het document voorkwamen. Hij had hem het document derhalve enkel in het Frans moeten bezorgen.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.233 van 19 juni 2009)

– **Koninklijke Vlaamse Schouwburg:**
taalincidenten in de gebouwen van de KVS.

De KVS is als instelling van openbaar nut onderworpen aan de SWT en moet beschouwd worden als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Artikel 22 van de SWT bepaalt dat in afwijking van de bepalingen die van toepassing zijn op de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen zijn aan de regeling die geldt voor het overeenkomstig gebied.

Het is van primordiaal belang dat de KVS, wanneer hij zelf geen organisator is maar zijn infrastructuur ter beschikking stelt van de tweetalige Staten-Generaal van Brussel (in verband met het onderwijs), erop toeziet dat deze organisatie de bezoekers kan ontvangen in hun eigen taal. De KVS heeft zelf geverifieerd dat het onthaalpersoneel van de Staten-Generaal tweetalig was. De klacht is ongegrond.

Naar aanleiding van de internationale productie Mental Finland werd de klager die de zaal had verlaten en opnieuw wilde binnengaan teruggeroepen door een dame die enkel Engels sprak.

De klacht is ongegrond aangezien bleek dat klager niet door een personeelslid van de KVS, maar door een toevallig voorbijlopende Finse productieleidster werd aangesproken.

Gelet op de toepasbaarheid van de SWT op de KVS wijst de VCT in het algemeen op de noodzaak te allen tijde – ook bij internationale producties van de KVS – eigen onthaalpersoneel in te zetten dat zowel meertalig als Nederlandstalig is.

(Advies [<>2N] 41.025 van 3 april 2009)

– **BTW-administratie van Schaarbeek:**
bediende weigert Frans te spreken.

De BTW-administratie Schaarbeek 1, 2&3 is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad. Artikel 19 SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wat de taalkennis van het personeel betreft, dient te worden verwezen naar artikel 21, §5, van de SWT, dat bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken, door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Aangezien het betrokken personeelslid de Franssprekende belastingplichtigen steeds doorverwijst naar haar Franssprekende collega's, kan verondersteld worden dat zij niet voldoet aan bovenvermelde vereisten en is de klacht gegrond.

(Advies 41.027 van 25 september 2009)

- **De Post – Kantoor "Postiljon" te Ukkel:**
de gegevens van het postkantoor komen enkel in het Nederlands voor op een rekeninguittreksel bij een geldafhaling aan de Bancontactterminal die zich in dit kantoor bevindt.

De Firma NV Banksys is een private medewerker in de zin van artikel 50 van de SWT. Krachtens dit artikel ontslaat de aanstelling van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT (cf. adviezen 33.218 van 24 april 2003, 34.108-34.117 van 10 april 2003, 35.295 van 11 maart 2004 en 31.053 van 23 september 1999).

Een postkantoor is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Naar luid van artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Daar de benaming "Post Postiljon 1180" die voorkwam op het rekeninguittreksel, niet vergezeld ging van de versie in het Frans, is de klacht gegrond.

(Advies 41.030 van 13 maart 2009)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
een Franstalige inwoner van Brussel ontving voor een seniorenreis eentalig Nederlandse reservatietickets.

Reservatietickets zijn getuigschriften in de zin van de SWT.

Conform artikel 20, §1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de akten die de particulieren betreffen, alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende.

Volgens artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De reservatietickets dienen volledig in de taal van de particulier gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.033 van 9 oktober 2009)

- **Registratiekantoor Elsene III:**
registratie van een huurcontract voor een studentenkamer te Oudergem.

De werkkring van het registratiekantoor Elsene III omvat de gemeenten Elsene, Etterbeek en Oudergem (d.w.z. uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad). Dit registratiekantoor is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a) van de SWT, die onder dezelfde regeling valt als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

De briefwisseling (registratie door het kantoor van de huurovereenkomst en de envelop) is een betrekking van het registratiekantoor met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 35, §1, a, van de SWT, dat verwijst naar artikel 19, lid 1, van dezelfde wetten, dient ze gesteld te zijn in de taal die door de particulier wordt gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de taalaanhorigheid van de particulier bij het registratiekantoor bekend was (aanvraag tot registratie via een Nederlandstalige e-mail van een Nederlandstalige huurovereenkomst), diende de registratie (via de stempel van het registratiekantoor) en het terugsturen per envelop van de geregistreerde huurovereenkomst in het Nederlands te gebeuren, *quod non*.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.056 van 29 mei 2009)

– **Postpunt Delhaize te Evere:**
Franstalig particulier ontving een eentalig Nederlands kassaticket.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Het Postpunt Delhaize te Evere is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het kassaticket diende dan ook uitsluitend in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 41.078 van 23 oktober 2009)

– **Iris Ziekenhuizen Zuid:**

- 1. sturen van Franstalige documenten aan een Nederlandstalige particulier;**
- 2. niet alle personeelsleden zijn tweetalig.**

1. De IZZ worden als ziekenhuisverenigingen van het Iris-netwerk beheerst door de wet van 8 juli 1976 aangaande de OCMW's en vallen derhalve onder toepassing van de SWT, meer bepaald onder de artikelen 17 tot 21.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De facturen die aan de klager gestuurd werden, dienden in het Nederlands gesteld te zijn. De klacht is op dit punt gegrond.

2. Wat de taalkennis van het personeel van de ziekenhuisverenigingen van het Irisnetwerk betreft, luidt de vaste rechtspraak van de VTC als volgt.

Artikel 21, §2, van de SWT, bepaalt dat voor alle kandidaten voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad "het toelatingsexamen voor iedere kandidaat een schriftelijk of computergestuurd gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal [bevat]. Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk of computergestuurd examen over dezelfde kennis onderworpen worden."

Het mondeling examen waarin voorzien wordt in artikel 21, §5, van de SWT, dient afgelegd te worden vóór elke benoeming of bevordering. Voornoemd artikel bepaalt inderdaad dat "niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal" (zie advies 36.010 van 15 maart 2007 aangaande het UVC-Brugmann en 37.170 van 14 juni 2007 aangaande het ziekenhuis Etterbeek-Elsene).

De klager werd aan de telefoon in eerste instantie te woord gestaan door een personeelslid dat niet voldeed aan bovenvermelde vereisten.

De klacht is ook op dit punt gegrond.

(Advies 41.096 van 18 september 2009)

– **Gemeente Oudergem – Postpunt van het warenhuis Carrefour:**
een Franstalige inwoner van Brussel ontving in het betreffende Postpunt eentalig Nederlandse kassatickets.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare

dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Het Postpunt van het warenhuis *Carrefour* te Oudergem is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het kassaticket had derhalve in het Frans gesteld moeten zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 41.123 van 18 december 2009)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
afleveren van een eentalig Nederlands reservatieticket aan een Franstalige reiziger.

Het afleveren van een vervoerbewijs is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Het blijkt dat het biljet gekocht werd in het station van Brussel-Zuid.

Het Zuidstation is een gewestelijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die, overeenkomstig artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager het biljet in het Frans vroeg, had hij dit eveneens in het Frans moeten ontvangen.

(Advies 41.129 van 27 november 2009)

- **Postpunt Sint-Alixplein te Sint-Pieters-Woluwe:**
Franstalige particulier ontving een eentalig Nederlands kassaticket.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Het Postpunt Sint-Alixplein te Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het kassaticket diende dan ook uitsluitend in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 41.138 van 23 oktober 2009)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Koninklijke Vlaamse Schouwburg:**
 - 1. volledig drietalige (Nederlands, Frans, Engels) seizoenskrant 2009-2010, geadresseerd aan klager;**
 - 2. programmabrochure KVS-Express van maart-april 2008, die in Nederlands, het Frans en ook deels in het Engels is gesteld, ter beschikking gesteld van het publiek in de Dendermondse audiovisuele en kinderbibliotheek.**

De KVS is een instelling van openbaar nut. De Raad van Bestuur is samengesteld uit vijf leden benoemd door de Stad Brussel, vijf leden benoemd door de Vlaamse Regering en één lid benoemd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De KVS is als instelling van openbaar nut, onderworpen aan de SWT en moet beschouwd worden als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad (cf. advies 34.076 van 10 oktober 2006). Artikel 22 van de SWT bepaalt dat, in afwijking van de bepalingen die van toepassing zijn op de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen zijn aan de regeling die geldt voor het overeenkomstig gebied. Daaruit volgt dat de KVS in zijn betrekkingen met particulieren, met de openbare diensten in het overeenkomstig gebied en voor zijn berichten en mededelingen aan het publiek, het Nederlands moet gebruiken (artikelen 10, 11 en 12 van de SWT).

Gelet op de aard van de opdrachten van de KVS, beschreven in artikel 3 van de statuten en naar analogie met artikel 11, §3, van de SWT, heeft de VCT in haar vaste rechtspraak geoordeeld dat de KVS in uitzonderlijke gevallen zijn berichten en mededelingen, en derhalve brochures, in het Nederlands en tenminste twee andere talen mag stellen, op voorwaarde dat het Nederlands op de eerste plaats komt en dat uit de anderstalige teksten duidelijk blijkt dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat (adviezen 37.173-38.008-38.042 van 20 april 2006 en 38.104-38.184-38.185 van 12 oktober 2006; 38.258-39.005 van 8 maart 2007, 39.062-39.113 van 28 juni 2007, 39.173-39.192 van 22 november 2007, 40.043-40.050 van 27 juni 2008, 39.258-39.259-40.008 van 28 februari 2008, 40.118 van 10 oktober 2008).

Het systematisch verspreiden van meertalige brochures, zowel op naam als in het algemeen, is niet in overeenstemming met de SWT.

Programmabrochures die worden gestuurd aan particulieren en – zij het via een private medewerker als de NV Aeolus (artikel 50 van de SWT) – ter beschikking worden gesteld van openbare besturen in het Nederlandse taalgebied, moeten in het Nederlands zijn gesteld.
(Advies [<>1N, 2F] 40.068-41.130 van 27 november 2009)

– **Communicatiecentrum Noord te Brussel:**
aan de bushaltes dragen de borden enkel de vermelding "perron" en niet *quai*.

Bushaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT.

De teksten die er geplaatst worden (*in casu* door De Lijn), zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

De betreffende haltes van het CCN zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, waar, overeenkomstig artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans gestelde vermeldingen aangebracht dienen te worden.

Uit de raadpleging van het woordenboek *Le Petit Robert* blijkt dat het woord *perron* in het Frans slechts één betekenis heeft, en wordt gedefinieerd als een "kleine buitentrapp die voert naar een platform op gelijk niveau met de hoofdingang van een huis of monument" (vertaling).

Perron kan in het Frans derhalve niet gebruikt worden om een "perron" (in het Frans *quai*) aan te geven.

Bovendien blijkt uit de raadpleging van het Van Dale Groot woordenboek Nederlands – Frans, dat de Franse vertaling van het woord "perron", *quai* is.

Aangezien de opschriften in het CCN enkel de benaming "perron" bevatten, zijn ze eentalig Nederlands. De klacht is gegrond.

(Adviezen 40.132 van 29 mei en 40.201 van 18 september 2009)

– **De Post – Bureau van 1180 Brussel:**
verspreiding van een eentalig Nederlandse folder.

Het is wel degelijk het postkantoor van 1180 Brussel dat de folder enkel in het Nederlands heeft verspreid.

Dat kantoor is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die, krachtens artikel 18, §1, van de SWT, had moeten zorgen voor een verspreiding van de folder in beide talen, dus zowel in het Nederlands als in het Frans.

De klacht is gegrond.

(Advies 40.209 van 29 mei 2009)

- **Brussel – De Post:**
een Franstalige uit Brussel kreeg in haar brievenbus een eentalig Nederlands bericht aangaande de opening van een Postpunt in de Bossaertlaan.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans stellen.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.082 van 18 december 2009)

- **Politiezone Zuid:**
verscheidene opschriften op de kantoordeuren zijn eentalig Frans.

De politiezone Zuid (PZ 5341) is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad bestrijkt in de zin van artikel 35, §1, a, van de SWT, en valt derhalve onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Opschriften op kantoordeuren van politiegebouwen zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is gegrond in de mate dat niet alle kantoordeuren een tweetalig opschrift dragen.

(Advies 41.156 van 18 december 2009)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – Centraal Station van Brussel:**
plaatsing van alarmtoestellen die bij brand door de reizigers gemanipuleerd kunnen worden; de tekst van de veiligheidsvoorschriften is eentalig Frans.

Een onderzoek ter plaatse bevestigde de situatie die door de klager werd beschreven.

Het Centraal Station is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Conform de rechtspraak van de VCT zijn de veiligheidsvoorschriften die op de alarmapparaten zijn aangebracht, berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Naar luid van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.190 van 20 november 2009)

***GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN** **OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE**

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Gemeente Ukkel – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn:**
de directeurs van het rusthuis Brugmann en het domein Nekkersgat hebben niet voldaan aan de voorwaarden inzake taalkennis.

De personen die onlangs werden benoemd in de bedoelde betrekkingen hebben niet voldaan aan de taalvoorwaarden waarin wordt voorzien door artikel 21, §2 of §5, van de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies 39.166 van 23 januari 2009)

- **Gemeente Vorst:**
Nederlandstalige inwoner heeft telefonisch contact met Nederlandsonkundig personeelslid en krijgt een Franstalige fax toegestuurd.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier (als het telefonisch contact en de gestuurde fax) de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De titularis van een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die omgang heeft met het publiek, moet er mondeling door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, van laten blijken dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis van de tweede taal bezit (artikel 21, §5, van de SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 41.161 van 27 november 2009)

- **Gemeentebestuur Anderlecht:**
loketbediende spreekt geen Nederlands.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De titularis van een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die omgang heeft met het publiek, moet er mondeling door een aanvullend examengedeelte of door

een bijzonder examen, van laten blijken dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepast voldoende of elementaire kennis van de tweede taal bezit (artikel 21, §5, van de SWT).
(Advies 41.167 van 18 december 2009)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Gemeente Anderlecht – schepen voor Franse Cultuur:**
Franstalige uitnodiging voor *La librairie comme paysage mental* in het Erasmushuis, gestuurd aan een Nederlandstalige.

Een brief die uitgaat van een gemeentelijke overheid (een plaatselijke dienst) is, in de zin van de SWT, een betrekking met een particulier.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klager bij de gemeente is ingeschreven als Nederlandstalige, had de schepen voor Cultuur hem een Nederlandstalige uitnodiging moeten sturen. Klacht gegrond.
(Advies 39.143 van 20 maart 2009)

- **Gemeente Schaarbeek:**
Franstalige brief aan een Nederlandstalige particulier.

Een uitnodiging voor de 21 juliviering uitgaande van de gemeente Schaarbeek, is een betrekking met de particulier in kwestie, in de zin van de SWT.

Op grond van artikel 19 van de SWT, dient iedere plaatselijke dienst gevestigd in Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, diens taal te gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Daar de taalaanhorigheid van de betrokkene bekend was, diende hij een in het Nederlands gestelde uitnodiging te ontvangen.
(Advies 40.140 van 20 februari 2009)

- **Stad Brussel:**
een Nederlandstalige particulier ontving een Franstalige brief betreffende het innen van een parkeerretributie verstuurd in een tweetalige envelop.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De envelop maakt integrerend deel uit van de briefwisseling en dient in dezelfde taal gesteld te zijn.

De klager had een Nederlandstalige brief in een Nederlandstalige envelop moeten ontvangen.
(Advies 41.012 van 2 maart 2009)

– **Stad Brussel – Openbaar Centrum van Maatschappelijk Welzijn:
in het Frans gestelde brief aan een Nederlandstalige inwoner.**

Het OCMW van Brussel is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

De brief gericht aan een particulier, is een betrekking met deze laatste in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT, diende de brief aan de Nederlandstalige particulier, wiens taalaanhoorigheid bekend was, in het Nederlands te zijn gesteld.

(Advies 41.037 van 15 mei 2009)

– **Gemeente Sint-Agatha-Berchem:
afgifte van een Franstalige elektronische identiteitskaart aan een Nederlandstalig inwoner.**

Overeenkomstig artikel 4, §2, van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten, worden de gedrukte teksten gesteld en de vermeldingen aangebracht, naar keuze van de betrokkene, in het Nederlands of het Frans in de gemeenten van het arrondissement Brussel-Hoofdstad bedoeld in artikel 6 van de SWT, waartoe Sint-Agatha-Berchem behoort. Betrokkene geeft zijn keuze te kennen in een schriftelijke verklaring.

De gemeente Sint-Agatha-Berchem moest en kon de elektronische identiteitskaart van de dochter van de klachtindiener in de taal van haar keuze afgeven.

Eenzijds bestond er geen twijfel over de taal van de betrokkene: haar oproepingsbrief was in het Nederlands, het contact aan het loket was in het Nederlands. Anderzijds voorziet het Belpic-programma dat de voor de kaart gewenste taal door de ambtenaar kan worden aangevinkt, wat van hem wel een actieve interventie vraagt indien bij een eerste afgifte (zoals *in casu*) zijn RA-PC in een andere taal is gepositioneerd.

De klacht is gegrond in die zin dat de gemeente Sint-Agatha-Berchem niet het nodige heeft gedaan om de betrokkene een identiteitskaart in de taal van haar keuze af te geven.

De VCT stelt nochtans vast dat de betrokken persoon, die volgens de gemeente vergezeld was van een wettelijke vertegenwoordiger die het basisdocument kon controleren, het haar voorgelegde Franstalige basisdocument, dat blijkens de klacht niet met haar taalkeuze overeenkwam, toch heeft ondertekend, wat haar instemming ermee inhoudt.

(Advies 41.105 van 30 oktober 2009)

– **Gemeente Vorst:
Nederlandstalige inwoner heeft telefonisch contact met
Nederlandsonkundig personeelslid en krijgt een Franstalige fax
toegestuurd.**

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier (als het telefonisch contact en de gestuurde fax) de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De titularis van een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die omgang heeft met het publiek, moet er mondeling door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen van laten blijken dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis van de tweede taal bezit (artikel 21, §5, van de SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 41.161 van 27 november 2009)

- **Gemeente Anderlecht - Mobiliteitsambtenaar:**
Franstalige uitnodiging voor een *drink*, per e-mail gericht aan een Nederlandstalig gemeenteraadslid.

De uitnodiging werd per e-mail op naam gericht aan de klachtindiener, het weze gezamenlijk met een reeks andere personen. Zij was derhalve een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt in dergelijke betrekkingen de taal gebruikt door de particulier. Aangezien over de taal (het Nederlands) van het gemeenteraadslid geen enkele twijfel kon bestaan, diende hij door de gemeentelijke diensten alleszins in die taal te worden uitgenodigd, wat niet is gebeurd.

Wanneer gemeentelijke diensten, zoals *in casu*, een uitnodiging per e-mail op naam sturen aan een reeks zowel Franstalige als Nederlandstalige personen, kan de VCT aannemen dat die uitnodiging in het Frans en in het Nederlands wordt verstuurd – wat ook niet is gebeurd.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.168 van 9 oktober 2009)

- **Gemeente Oudergem:**
Nederlandstalige inwoner krijgt een in het Frans gesteld document toegestuurd aangaande de vernieuwing van zijn identiteitskaart.

Het sturen van een brief of een document aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

Conform artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Bijgevolg is de klacht gegrond.

(Advies 41.183 van 18 december 2009)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Brussel Internationaal Toerisme & Congressen – Promotieorgaan van de Stad Brussel:**
eentalig Engelse brochure *Let's meet in Brussels*.

De brochure is een mededeling aan het publiek.

Naar luid van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Aangaande de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het buitenland, oordeelt de VCT dat zij in andere talen mogen gesteld worden dan de in België gebruikte talen (cf. adviezen 28.048/G van 4 juli 1996 en 28.115/A van 17 april en 5 juni 1997).

De klacht is dan ook ongegrond.

Naar analogie herinnert de VCT eraan dat er moet worden verwezen naar haar vaste rechtspraak volgens welke de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in publicaties die bestemd zijn voor buitenlanders en gesteld in een andere taal dan het Nederlands of het Frans, de benamingen en adressen van hun diensten en andere openbare instellingen, in het Nederlands en in het Frans moeten vermelden om aan te tonen dat het Gewest tweetalig geweest is (cf. advies 28.048/G van 4 juli 1996).

Bijgevolg dienden de benaming en het adres van BITC op de bedoelde brochure in het Frans en in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 38.128 van 6 februari 2009)

- **Stad Brussel:**
ter hoogte van nr. 332 van de Emile Bockstaellaan werden twee eentalig Nederlandse signalisatieborden geplaatst met de vermelding "Uitgezonderd" onder het pictogram van een fiets.

Signalisatieborden zijn berichten en mededelingen in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans.

Het onderzoek dat gevoerd werd door de Verkeerstechnische Dienst van de Politie heeft geen enkele overtreding van de taalwetten aan het licht gebracht, wat de borden "F17" met pictogram (ministerieel besluit van 11 oktober 1976) noch de tweetalige borden van het type "M2" betreft.

Een onderzoek ter plaatse heeft uitgewezen dat de toestand die door de burgemeester werd beschreven, in orde was.

Klacht ongegrond.

(Advies 40.066 van 15 mei 2009)

- **Stad Brussel:**
twee eentalig Nederlandse aanplakborden zouden geplaatst zijn onder een pictogram dat een fiets voorstelt.

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans.

Het ingestelde onderzoek bracht geen enkele overtreding van de taalwetten aan het licht, wat de borden "F17" met pictogram (ministerieel besluit van 11 oktober 1976) noch de tweetalige borden van het type "M2" betreft.

(Advies 40.098 van 6 februari 2009)

- **Stad Brussel en Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn:**
site waarvan de portaalpagina eentalig Frans zou zijn.

De portaalsite www.1000LogementsBruxelles.be / www.1000WoningenBrussel.be is tweetalig en verstrekt toegang tot zowel in het Nederlands als in het Frans gestelde teksten. De teksten zijn echter niet altijd beschikbaar in het Nederlands (zo wordt *Le Plan avance* in het Frans opgenomen met de vermelding "Nog niet beschikbaar in het Nederlands").

De mededelingen die het OCMW van de stad Brussel op het internet verspreidt, zijn berichten en mededelingen die aan het publiek worden gericht door een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 18 van de SWT stelt een dergelijke dienst de berichten en mededelingen in het Nederlands en het Frans.

De woorden "in het Nederlands en het Frans" betekenen dat de teksten gelijktijdig, integraal en op voet van strikte gelijkheid opgenomen dienen te worden. De klacht is gegrond.

(Advies 40.193-40.194 van 12 juni 2009)

- **Gemeente Watermaal-Bosvoorde:**
 - 1. in het gemeentelijk zwembad Calypso zijn de aankondigingen aan het publiek evenals een inhoudigingsplakkaat eentalig Frans;**
 - 2. het jaarverslag 2007 van de VZW Sportwarande der Drie Linden, dat aan de gemeenteraadsleden werd bezorgd, bestaat uitsluitend in het Frans.**

Als gemeentelijke VZW valt Sportwarande der Drie Linden onder toepassing van de SWT. Het betreft een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

1. Aankondigingen aan het publiek en inhuldigingsplakkaat in het gemeentelijk zwembad Calypso.

Conform artikel 18 van de SWT stelt een plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad is gevestigd, de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

2. Activiteitenverslag 2007, enkel in het Frans gesteld

Ieder gemeenteraadslid dient in de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, om zijn mandaat te kunnen uitoefenen, niet alleen de oproepingsbrief, maar eveneens alle op de agenda geplaatste punten in zijn eigen taal te ontvangen, net als de documenten die door de Raad aan het College worden bezorgd, in welke taal de zaak ook behandeld werd in de eigenlijke administratieve dienst.

Hoewel het activiteitenverslag zowel in het Nederlands als in het Frans bestaat, ontbreekt in de Nederlandstalige versie het volledige gedeelte betreffende de beslissingen en de uittreksels van de notulen, de Algemene Vergaderingen en de Bureaus (aanstelling van de beheerders, wijzigingen van de statuten, voorstelling van de begroting, samenstelling van het bureau, contracten en dergelijke).

De klacht is gegrond.

(Advies 40.195 van 30 oktober 2009)

- **Gemeente Sint-Gillis:**
sommige inlichtingen op de parkeermeters (OK, Ticket, Cancel, Coin return) zijn in het Engels gesteld.

De vermeldingen op de parkeermeters zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is gegrond.

Ingevolge het VCT-advies liet de gemeente Sint-Gillis weten dat ze, teneinde dit advies te respecteren, ervoor gezorgd had dat de maatschappij die instaat voor het onderhoud van de parkeermeters de woorden *coin return* en *cancel* zou verbergen onder opgeschroefde metalen plaatjes.

Zij stelde anderzijds voor om de woorden "OK" en "Ticket", die in beide landstalen bestaan, te behouden. De VCT keurde dit voorstel goed.

(Advies 40.216 van 24 april 2009)

- **Gemeenteblad "Elsene Info" – editie november 2008:**
de redactionele bijdrage, ondertekend door de burgemeester, verscheen in het Frans op pagina 3 en nam de hele bladzijde in beslag; de Nederlandstalige versie stond pas op pagina 8 onder de titel "En bref – In het kort".

Een gemeenteblad is een bericht of een mededeling aan het publiek.

Krachtens artikel 18 van de SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, alles wat als een "bericht of een mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en in het Frans.

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid.

Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden opgestelde artikels.

Wat het redactiewerk betreft, moet naar een billijk evenwicht worden gestreefd.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die betrokken taalgroep van toepassing is; dit, zoals voorgeschreven door artikel 22 van de SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III, Brussel-Hoofdstad), zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied." (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

De redactionele bijdrage werd dus niet simultaan in het Frans en in het Nederlands gepubliceerd. De klacht is gegrond.

(Advies 40.223 van 18 september 2009)

V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– Gemeente Voeren: taalkennis gemeenteontvanger.

De ontvanger van de gemeente Voeren die deze functie ook uitoefent in Peer en Hamont-Achel, moet worden beschouwd als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT.

Overeenkomstig artikel 38, §3, van de SWT, worden dergelijke gewestelijke diensten zo georganiseerd dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan worden gestaan in de talen die de wet voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.

Aan de ontvanger van Voeren, Peer, Hamont-Achel, kan geen examen over de kennis van de tweede taal worden opgelegd.

(Advies [$\langle \rangle$ 1F] 41.055 van 29 mei 2009)

– De Post – Ronse: taalkennis van het personeel.

De huidige werkring van het postkantoor van Ronse, een taalgrensgemeente, is niet gewijzigd. Dit betekent dat de personeelsleden die er in contact komen met het publiek een elementaire kennis van het Frans moeten bewijzen.

Artikel 15, §2, laatste lid, van de SWT (betreffende de taalgrensgemeenten), stelt inderdaad dat in de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare diensten die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, niemand een ambt mag bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naargelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen.

Deze taalkennisvereiste is van toepassing op alle personeelsleden van het postkantoor van Ronse, ongeacht hun statuut, die in contact komen met het publiek. Dit wil zeggen dat de vervangingspersoneelsleden eveneens moeten voldoen aan de taalvoorwaarden voor de betrekkingen die ze tijdelijk uitoefenen (cf. ook de adviezen 16.109 van 30 januari 1986; 21.033 van 28 september 1989; 23.009, 23.014, 23.015, 23.032 van 25 maart 1992 betreffende het postkantoor van Ronse).

De klacht is gegrond, wat de personeelsleden van het postkantoor van Ronse betreft die niet tweetalig zijn, daar waar hun functie (omgang hebben met het publiek) de tweetaligheid vereist.

(Advies 41.182-41.186-41.187 van 18 december 2009)

B. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN

- **Postkantoor van Kraainem:**
eentalig Nederlands bericht van aangetekende brief aan een Franstalige inwoner van Kraainem; Fransonkundige loketbediende.

Een bericht van aangetekende brief dat door een postbode in een brievenbus wordt gedeponereerd, is een betrekking met een particulier.

De post te Kraainem is een plaatselijke dienst. Conform artikel 25, lid 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het eerste deel van de klacht is gegrond.

Het tweede deel van de klacht is gegrond in de mate dat de dienst niet als dusdanig georganiseerd zou zijn geweest dat de betrokkene er in het Frans onthaald had kunnen worden.

(Advies [\leq 2N] 40.149 van 18 september 2009)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **De Post – Gemeente Kraainem:**
bij haar verhuizing naar Brussel waren de gegevens van de Franstalige betrokkene in het Nederlands gesteld op het formulier *Do My Move* dat haar was uitgereikt door het bewuste postkantoor.

Het overhandigen van een *Do My Move*-formulier aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

De Post van Kraainem is een plaatselijke dienst. Overeenkomstig artikel 25, lid 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klacht is derhalve gegrond in de mate dat niet alle informatie op het formulier in het Frans ingevuld was.

(Advies 38.131 van 6 februari 2009)

- **Gemeente Voeren – lokale politiezone Voeren:**
Franstalige brief met Nederlandstalige vermeldingen aan een Franstalige particulier.

De politiezone Voeren is een ééngemeentezone en moet derhalve als een plaatselijke dienst in de zin van de SWT worden beschouwd.

Het sturen van een bericht aan een inwoner is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 12, lid 3, van de SWT, diende de brief aan de Franstalige inwoner, wiens taalaanhoorigheid bekend was, in het Frans te zijn gesteld.

De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling menen echter dat hier *per analogiam* toepassing dient te worden gemaakt van de Omzendbrief Peeters van 16 december 1997. De betrokken particulier had uitdrukkelijk om een Franse versie van de brief moeten vragen. Derhalve menen zij dat de politiezone Voeren de klager terecht een Nederlandstalige brief stuurde.

(Advies [$>$ 2N] 39.030 van 20 februari 2009)

– **Gemeente Voeren – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn:**
Nederlandstalige brief aan Franstalige inwoner van de gemeente.

Het gaat om een factuur voor geleverde prestaties. Er bestaat dus een overeenkomst tussen het OCMW en de particulier.

Naar luid van artikel 12 van de SWT, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Het document had dus moeten opgestuurd worden in de taal die door de particulier werd gebruikt in de overeenkomst.

Klacht gegrond.

(Advies 39.054 van 20 maart 2009)

– **Gemeente Voeren:**
brief aan een Franstalige inwoner:

1. de afdruk van de frankeermachine van het gemeentebestuur bevat enkel de vermelding "Voeren", en het adres van de geadresseerde is niet helemaal in het Frans gesteld, terwijl de taal van de betrokkene bekend was, aangezien de envelop was voorgedrukt in het Frans;

2. de inhoud van de envelop is niet uitsluitend in het Frans gesteld.

1. De poststempel en het adres van de geadresseerde, die beide op de envelop voorkomen, zijn een betrekking met een particulier.

Conform artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien het briefhoofd in het Frans was gesteld, was de taalaanhorigheid van de particulier de dienst bekend. Het eerste deel van de klacht is gegrond.

2. De inhoud van de envelop is niet helemaal in het Frans gesteld. Overeenkomstig artikel 12, lid 3, hadden de brieven in het Frans moeten verstuurd zijn. Het tweede deel van de klacht is derhalve eveneens gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling verantwoordden hun tegenstem als volgt.

Met toepassing van de Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1992 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, dient in de betrekking met particulieren van een taalgrensgemeente zoals Voeren in de eerste plaats het Nederlands te worden gebruikt. Bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans, wat hij niet deed. Het handelen op basis van een bekende taalaanhorigheid ondergraaft immers per definitie het principe van de taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied. De faciliteiten die daarop een beperkte uitzondering vormen, dienen zeer strikt te worden geïnterpreteerd.

De envelop en de brief hadden enkel in het Nederlands mogen zijn gesteld.

(Advies [2N] 39.194 van 15 mei 2009)

– **De Post – Gemeente Sint-Genesius-Rhode:**
Nederlandstalig bericht onder Franstalig adres gestuurd aan een Franstalige inwoner van de gemeente.

Het sturen van een bericht is een betrekking met een particulier.

Met toepassing van artikel 25, lid 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten in de randgemeenten, in hun betrekkingen met een particulier, de door betrokkene gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien het adres in het Frans was gesteld, is de klacht gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling achten de klacht ongegrond. Het handelen op basis van een bekende taalaanhörigheid ondergraaft het principe van de taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied. De faciliteiten die daarop een beperkte uitzondering vormen, moeten zeer strikt dienen worden geïnterpreteerd. Slechts na uitdrukkelijk verzoek van de betrokkene had hem een Franstalig exemplaar mogen worden toegezonden.

(Advies [> < 2N] 39.245 van 15 mei 2009)

– **Postkantoor van Kraainem:**
eentalig Nederlands bericht van aangetekende brief aan een Franstalige inwoner van Kraainem; Fransonkundige loketbediende.

Een bericht van aangetekende brief dat door een postbode in een brievenbus wordt gedeponereerd, is een betrekking met een particulier.

De post te Kraainem is een plaatselijke dienst. Conform artikel 25, lid 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het eerste deel van de klacht is gegrond.

Het tweede deel van de klacht is gegrond in de mate dat de dienst niet als dusdanig georganiseerd zou zijn geweest dat de betrokkene er in het Frans onthaald had kunnen worden.

(Advies [< > 2N] 40.149 van 18 september 2009)

– **Gemeente Zaventem – Brandweer:**
sturen van een in het Nederlands gestelde factuur aan een Franstalige inwoner van Kraainem.

De Brandweer van Zaventem is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, van de SWT. Voornoemde gewestelijke dienst gebruikt in zijn betrekkingen met particulieren de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Volgens artikel 25 van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten in de randgemeenten, zoals Kraainem, in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling hebben hun tegenstem als volgt verantwoord.

Met toepassing van de Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1992 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, dient artikel 25, lid 1, als volgt te worden uitgelegd dat in de betrekking van een randgemeente met particulieren in de eerste plaats het Nederlands wordt gebruikt. Bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans, wat niet het geval was. Het handelen op basis van een bekende taalaanhörigheid ondergraaft immers het principe van de taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied.

(Advies [> < 2N] 41.004 van 19 juni 2009)

– **Gemeente Voeren:**
versturen van een in het Nederlands gestelde brief aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de klager op de brief die hij aan de burgemeester van Voeren stuurde, een adres in het eentalig Franse taalgebied had vermeld, was de burgemeester niet verplicht in het Frans te antwoorden.

De klacht is ongegrond.

(Advies 41.016 van 26 juni 2009)

- **Gemeente Voeren:**
sturen van een document en brief in de twee talen (Nederlands en Frans) ingevolge een adreswijziging.

Het sturen van een document en een brief is een betrekking met een particulier.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt het volgende: "In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd".

Aangezien het document en de brief in beide talen verstuurd werden, is de klacht gegrond.

(Advies 41.017 van 18 september 2009)

- **Gemeente Voeren:**
meedelen aan Dexia Bank van informatie in het Nederlands met betrekking tot een terugbetaling aan een Franstalige inwoner, bij gemeenteraadsbeslissing van 26 juli 2007.

Een rekeninguittreksel is een betrekking met een particulier.

Het werd afgedrukt door Dexia Bank op basis van informatie vanwege de gemeente Voeren.

In de taalgrensgemeenten richten de diensten zich tot de particulieren in die van de twee talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkene zich heeft bediend of het gebruik gevraagd heeft.

Het komt de gemeente Voeren derhalve toe om erover te waken dat de gegevens in de taal van de begunstigde van de overschrijving worden ingevoerd. De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling achten de klacht ongegrond.

Zij zijn van mening dat de Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 betreffende het taalgebruik in gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied hier van toepassing is.

Volgens deze omzendbrief kan de particulier bij wijze van uitzondering op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans, wat hij niet deed.

(Advies [><2N] 41.058 van 29 mei 2009)

- **Gemeente Voeren:**
een Franstalige VZW ontving, voor het betalen van huur, eerst een Nederlandstalige factuur en vervolgens, op verzoek, een Franstalige, waarop echter de Nederlandstalige vermeldingen "Factuur", "Gemeente Voeren", "Gemeenteplein" en "Voeren" voorkwamen.

Wat het sturen van de eerste (Nederlandstalige) factuur betreft

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de

circulaire Peeters. Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse Regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse Regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26125B van 22 september 1994).

Gelet op de Franstalige huurovereenkomst en de eerdere contacten van de gemeente met de vereniging was de taalaanhorigheid van de VZW *Union Remersdaeloise* met zekerheid bekend.

Dat betekent dat de factuur in het Frans toegestuurd had moeten worden.

De klacht is derhalve gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse Regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik

van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten (en taalgrensgemeenten) in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten en taalgrensgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurswet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is derhalve ongegrond.

Wat de tweede, Franstalige factuur met enkele Nederlandstalige vermeldingen betreft

Het sturen van een factuur, ook met bijgevoegd overschrijvingsformulier, is een betrekking met een particulier.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt het volgende: "in de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd".

De factuur diende bijgevolg volledig in het Frans te zijn gesteld.

(Advies 41.059 van 23 oktober 2009)

- **De Post – kantoor van Sint-Genesius-Rode:**
afleveren aan een Franstalige klant van een document dat, hoewel het in het Frans gesteld was, de gegevens van het kantoor gedeeltelijk in het Nederlands vermeldde.

In hun betrekkingen met een particulier gebruiken de plaatselijke diensten in de randgemeenten, met toepassing van artikel 25, §1, van de SWT, de door betrokkene gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het briefhoofd en de andere vermeldingen op een brief of document dienen in de taal van het document gesteld te zijn.

In casu hadden de gegevens van De Post van Sint-Genesius-Rode volledig in het Frans gesteld moeten zijn.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.
Conform artikel 25, §1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten in de randgemeenten in hun betrekkingen met particulieren de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die het Nederlands of het Frans is. Met toepassing van de Omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1992 betreffende het taalgebruik door plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied, wordt, in de betrekkingen met particulieren van de betrokken randgemeente, evenwel in de eerste plaats het Nederlands gebruikt. Bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans. De faciliteiten, die volgens voornoemde omzendbrief strikt dienen te worden geïnterpreteerd, beogen geenszins de rechtstreekse of onrechtstreekse invoering van een tweetaligheid van het Nederlandse taalgebied.
(Advies [><2N] 41.127 van 18 december 2009)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Gemeente Voeren – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn: eentalig Nederlands wervingsbericht in het blad *Visé Magazine*.**

Volgens telefonisch meegedeelde inlichtingen wordt *Visé Magazine* onder meer verspreid in de volgende gemeenten: Blégny, Dalhem, Eben-Emael, Voeren (de hele gemeente) Oupaye en Wezet.

Het OCMW van Voeren valt onder toepassing van de SWT en alle publicaties aangaande aanwervingen zijn derhalve mededelingen aan het publiek. Conform artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, dienen die in het Nederlands en het Frans gesteld te worden.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het mogelijk om de mededeling hetzij in beide talen in een en dezelfde krant of in hetzelfde weekblad te publiceren, hetzij in een van beide talen in een bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. In dit laatste geval dienen beide teksten identiek (met dezelfde inhoud) te zijn en moeten ze gelijktijdig gepubliceerd worden in publicaties met dezelfde verspreidingsvorm.

Indien de mededelingen in eenzelfde publicatie in beide talen verschijnen, dienen de termen "in het Nederlands en het Frans" geïnterpreteerd te worden in die zin dat alle teksten gelijktijdig en integraal op het betreffende document moeten verschijnen, en dit op voet van strikte gelijkheid.

Aangezien de publicatie in een andere taal dan die van *Visé Magazine* gebeurde, *in casu* in het Nederlands, is de klacht gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling achten de klacht ongegrond.

Ofschoon een advertentie van een gemeente in een weekblad om melding te maken van een vacature een mededeling aan het publiek is, gaat het hier om een vacature die met opzet ook uitgeschreven is buiten de grenzen van de eigen gemeente, zelfs in een ander taalgebied.

Vanzelfsprekend mogen ook Voerenaars zich kandidaat stellen. De vacature is evenwel gericht aan een ruimer publiek dan de inwoners van Voeren.

Er was dus geen beletsel om de advertentie uitsluitend in het Nederlands in *Visé Magazine* te publiceren.

(Advies [><2N] 39.024 van 29 mei | 2009)

– **Gemeente Voeren – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn: publicatie van een eentalig Nederlands aanwervingsbericht in het blad *Visé Magazine*.**

Visé Magazine wordt onder meer verspreid in de volgende gemeenten: Blégny, Dalhem, Eben-Emael, Voeren (de hele gemeente) Oupaye en Wezet.

Het OCMW van Voeren valt onder toepassing van de SWT en alle publicaties aangaande aanwervingen zijn derhalve mededelingen aan het publiek. Conform artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, dienen die in het Nederlands en het Frans gesteld te worden.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is het mogelijk om de mededeling hetzij in beide talen te publiceren in een en hetzelfde dag- of weekblad, hetzij in een van beide talen in een bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie.

Aangezien de publicatie in een andere taal dan die van *Visé Magazine* gebeurde, *in casu* in het Nederlands, is de klacht gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling menen dat, ofschoon een advertentie van een gemeente in een weekblad om melding te maken van een vacature een mededeling aan het publiek is, het hier gaat om een vacature die met opzet ook uitgeschreven is buiten de grenzen van de eigen gemeente, zelfs in een ander taalgebied.

Vanzelfsprekend mogen ook Voerenaars zich kandidaat stellen. De vacature is evenwel gericht aan een ruimer publiek dan de inwoners van Voeren.

Er was dus geen beletsel om de advertentie uitsluitend in het Nederlands in *Visé Magazine* te publiceren.

(Advies [$><2N$] 39.228 van 20 november 2009)

- **Infrabel, Vlaamse Gewest en gemeente Linkebeek:**
bepaalde tweetaligheid van het openbaar onderzoek dat georganiseerd werd door Linkebeek in het kader van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, ingediend door Infrabel met betrekking tot het GEN-project op lijn 124 Brussel-Charleroi.

De voorgelegde plannen waren tweetalig, maar de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport waren enkel in het Nederlands beschikbaar. Enkel een zeer korte samenvatting werd ter beschikking van de Franstalige inwoners gesteld.

Artikel 24 van de SWT bepaalt dat, in de randgemeenten, de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, in het Frans en in het Nederlands worden gesteld.

Ten aanzien van Linkebeek is de klacht gegrond:

- m.b.t. het dossier aangaande de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport, moeten alle teksten die onontbeerlijk zijn om, enerzijds, het opzet te begrijpen en, anderzijds, volwaardig te kunnen deelnemen aan de procedure terzake, eveneens in het Frans beschikbaar zijn voor de inwoners van de gemeente Linkebeek die dit wensen;
- m.b.t. de bindteksten die de milieuproblematiek algemeen bespreken, volstaat het om een Franstalige samenvatting ter beschikking te stellen van de inwoners van de gemeente Linkebeek die dit wensen;
- gelet op het feit dat het ontwerpplan ter inzage ligt op het gemeentehuis, dient de gemeente Linkebeek ervoor te zorgen dat de particulieren van die gemeente alle inlichtingen of uitleg kunnen krijgen in hun taal.

Ten aanzien van Infrabel is de klacht ongegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling zijn van oordeel dat de klacht op alle vlakken ongegrond is.

De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieueffectenrapport in het Linkebeekse gemeentehuis mogen uitsluitend in het Nederlands ter inzage liggen. Beide

documenten richten zich tot de gewestelijke overheid. Het gaat dus ook in deze gevallen om beleids- en/of binnendienstdocumenten.

Teksten die aan het publiek zijn gericht om de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en het milieu-effectenrapport beter te doen begrijpen, kunnen in een Franstalige versie ter beschikking worden gesteld van inwoners van Linkebeek die zulks vragen. Immers, in haar advies 32.005 van 10 oktober 1998 bekleemtoonde de VCT dat het stelsel van de taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een veralgemeende tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst.

(Advies [2N] 39.232 van 20 februari 2009)

– **Notaris uit Riemst:**
affiches i.v.m. de verkoping van het vroegere gemeentehuis van Moelingen (Voeren) zijn niet dezelfde in beide talen.

In haar advies 3.823 van 18 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT dient te respecteren.

Overeenkomstig de geest en strekking van die wetgeving, moet de notaris die optreedt ten verzoeken van een administratieve dienst die onder toepassing van de SWT valt, de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, §1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

De berichten en mededelingen die van de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten (*in casu* Voeren) uitgaan moeten in het Nederlands en het Frans worden gesteld (artikel 11, §2, lid 2, van de SWT).

Beide teksten moeten op dezelfde wijze worden voorgesteld waarbij de taal van het taalgebied (*in casu* het Nederlands) steeds de voorrang moet krijgen, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De aanplakbrief aangebracht op de gevel van het vroegere gemeentehuis van Moelingen diende zowel in het Nederlands als in het Frans te zijn gesteld.

De klacht is gegrond ten aanzien van de notaris en ongegrond ten aanzien van de gemeente Voeren.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.

De zaken liggen anders al naargelang een plaatselijke dienst, al dan niet door bemiddeling van een openbaar ambtenaar zoals een notaris, zijn berichten en mededelingen uitsluitend gericht tot de inwoners van zijn gemeente of ook tot een ruimer publiek van buiten die gemeente. Aangezien dat ruimer publiek geen aanspraak kan maken op taalfaciliteiten, kan het niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest om de uitzondering van de faciliteiten voorrang te laten genieten op de algemene regel van de taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied.

Beide leden wijzen er ook op dat het stelsel van de taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een veralgemeende tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst. Het strikt tweetalig aanplakken, in een taalgrensgemeente, van een mededeling in het kader van een notariële verkoping, is daarmee in strijd.

(Advies [2N] 41.022 van 3 april 2009)

- **De Post – Gemeente Voeren:**
huis-aan-huisinformatie met, in de Franse tekst, het adres "Dorp 65" voor zijn hoofdkantoor te Sint-Martens-Voeren, terwijl een gemeenteraadsbeslissing betreffende de straatnamen bepaalt dat er voor de deelgemeente Sint-Martens-Voeren wel degelijk een Nederlandstalige benaming "Dorp" en een Franstalige benaming *Village* zou bestaan.

De huis-aan-huisfolder in kwestie is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Het postkantoor van Voeren gaf deze folders uit en verspreidde ze.

Dit kantoor is een plaatselijke dienst gevestigd in een taalgrensgemeente die, conform artikel 24 van de SWT, de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek, in het Nederlands en het Frans stelt.

Het adres had derhalve in het Frans gesteld moeten zijn. De klacht is gegrond.

(Advies [\leftrightarrow 2N] 41.060 van 15 mei 2009)

VI. EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **De Post:**
een niet bestelde brief werd teruggestuurd aan de klager met een tweetalige Nederlands-Franse zelfklever.

Het aanbrengen van een zelfklever op een niet bestelde brief – "Ontvangt de briefwisseling niet meer op het aangeduid adres" – is een betrekking met een particulier.

Postkantoren zijn plaatselijke diensten. Conform artikel 12, lid 1, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt aan de particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

In voorliggend geval is de klager, de geadresseerde van de brief, een Nederlandstalige inwoner van Dendermonde, een eentalig Nederlandse gemeente. De zelfklever had enkel in het Nederlands gesteld mogen zijn.

De zelfklever had enkel in het Nederlands gesteld moeten zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.062 van 26 juni 2009)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **De Post – Kantoor van Sint-Lievens-Houtem:**
in het Engels gestelde wachttickets.

Het wachtticket is een bericht of mededeling aan het publiek dat ter beschikking gesteld wordt in een postkantoor, een plaatselijke dienst die gevestigd is in het homogene Nederlandse taalgebied.

Conform artikel 11, §1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied.

Het ticket had in het Nederlands gesteld moeten zijn.
Het gebruik van Engelse vermeldingen is strijdig met de SWT.
(Advies 40.155 van 12 juni 2009)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – station van Brussel-Nationaal-Luchthaven:**
eentalig Nederlandse vermeldingen.

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stelt een plaatselijke dienst die in het homogene Nederlandse taalgebied (*in casu*, in Zaventem) gevestigd is, zijn berichten en mededelingen enkel in het Nederlands.

In haar vaste rechtspraak was de VCT anderdeels van oordeel dat het, gelet op het internationale karakter van de luchthaven en de aanwezigheid van talrijke buitenlandse reizigers, niet in strijd is met de geest van de SWT om de berichten en mededelingen in de drie landstalen alsook in het Engels te stellen. Aangezien de luchthaven in het homogene Nederlandse taalgebied gevestigd is, dient voorrang verleend te worden aan het Nederlands.

Bijgevolg mogen de mondelinge of schriftelijke mededelingen aan het publiek in het NMBS-station van Zaventem-Luchthaven, hetzij enkel in het Nederlands gebeuren, hetzij in de drie landstalen en het Engels, met voorrang aan het Nederlands, waarbij deze laatste mogelijkheid niet exclusief is.

De klacht is ongegrond.
(Advies [<>2F] 40.234 van 12 juni 2009)

VII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

– **FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu – website:**

- 1. geen versie in het Duits;**
- 2. onthaalpagina verwijst in het Engels naar een Engelstalige versie;**
- 3. rechtstreekse adressen zijn Engelstalige afkortingen.**

De betreffende FOD is een centrale dienst in de zin van de SWT.
Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT dient er echter over gewaakt te worden dat berichten en mededelingen die de Duitstalige bevolking aanbelangen eveneens in het Duits worden verspreid. Het komt de FOD derhalve toe na te gaan welke informatie, verstrekt via zijn website, als officiële documentatie moet worden beschouwd en dienvolgens eventueel zijn informatieaanbod aan te passen.

De VCT constateert wat volgt.

1. Er bestaat een Duitstalige versie van de website. De klacht is ongegrond.
2. Op de onthaalpagina wordt de toegang tot de website eerst in de drie landstalen aangegeven en daarna in het Engels. Aangezien vele buitenlanders de internetpagina's raadplegen, is het aanvaardbaar dat berichten en mededelingen die voor hen bestemd zijn, gesteld worden in andere dan de in België gebruikte talen. De klacht is ongegrond.
3. Wat de Engelstalige afkortingen in het adres betreft, is de klacht gegrond.
De VCT merkt op dat het gebruik van het Engels in de elektronische communicatie geen gemakkelijheidoplossing mag zijn, en dat er, eveneens in het domein van de elektronische communicatie, voldoende middelen bestaan om de SWT op een correcte manier na te leven.
(Advies 39.006 van 13 maart 2009)

– **Ministerie van het Waalse Gewest – Directie Eupen:**

1. **tweetalige (Duits-Franse) betekening van een beslissing aan een Duitstalige;**
2. **Duitse taalkennis van de ambtenaren.**

1. De betekening, aan een Duitstalige, van een beslissing tot stopzetting van ontbossingwerken moet in het Duits gesteld zijn als ze uitgaat van een gewestelijke dienst van het Waalse Gewest waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten van het Duitse taalgebied bestrijkt.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikte voornoemde dienst inderdaad de taal die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 34, §1, b, lid 1, van de SWT).

2. Niemand kan hier worden benoemd of bevorderd indien hij de taal van het gebied (Duits) niet kent en de dienst moet derwijze worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite te woord kan worden gestaan in de talen die de wet voor het ambtsgebied erkent (artikel 38, §§1 en 3, van de SWT).

In voorliggende klachten waren alle voorwaarden vervuld.

(Advies 40.220 van 29 mei 2009)

– **Gemeente Büllingen:**

- taal van de betekening van een overtreding.**

De betekening van een proces-verbaal van vaststelling van een overtreding door de burgemeester van Büllingen is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT en diende – terecht – in het Duits te zijn gesteld.

Wanneer door de regionale diensten van het Waalse Gewest een “bevestiging” wordt gestuurd van de bedoelde beslissing, moet deze, overeenkomstig artikel 34, §1, b, lid 4, van de SWT, ook in het Duits zijn gesteld. Deze bevestiging houdt evenwel niet de handeling of beslissing ten gronde in. Deze laatste was in het Duits gesteld en dus correct.

(Advies 41.152 van 20 november 2009)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen:**
website niet beschikbaar in het Duits.

De CBFA is een centrale dienst.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld. Die

berichten en mededelingen worden in het Duits ter beschikking gesteld van het Duitssprekende publiek. De klacht is gegrond.

(Advies 40.190 van 19 juni 2009)

- **Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen:**
op zijn internetsite zouden de Nederlandstalige en Duitstalige pagina's
aangaande de aangiften naar een eentalig Frans aangifteformulier
verwijzen.

Op de betwiste pagina's van de site van het FAVV verwijzen de toetsen "Elektronisch invullen" of "*Elektronisch ausfüllen*" wel degelijk naar respectievelijk Nederlandstalige en Duitstalige formulieren.

Aangezien de Franse eentaligheid van deze internetpagina's niet werd vastgesteld, is de klacht ongegrond

(Advies 41.013 van 13 maart 2009)

HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN

– Carrefour Sint-Agatha-Berchem: **opleidingscursussen enkel in het Frans.**

Een opleidingscursus voor caissières werd uitsluitend in het Frans gegeven.
Een opleidingscursus valt onder toepassing van artikel 52, SWT, en moet derhalve ook in het Nederlands worden georganiseerd.
(Advies 40.197 van 6 februari 2009)

– Carrefour St.-Agatha-Berchem: **taalgebruik werknemers.**

Werkopdrachten (takenlijsten) zijn documenten bestemd voor het personeel. Voor een Nederlandstalige werknemer moeten die gesteld zijn in het Nederlands (artikel 52, §1, van de SWT).

De klacht is gegrond.
(Advies 41.026 van 20 november 2009)

II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE NOTARISSEN

– Notaris van Brussel-Hoofdstad: **eentalig Franse affiches aangaande de vrijwillige openbare verkoping van een goed gelegen te Ukkel.**

In haar advies 3.823 van 18 december 1975 oordeelde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT dient te respecteren.

Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, §1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en het Frans gesteld te zijn (artikel 18 van de SWT).

De klacht is gegrond voor zover het geen gerechtelijke verkoping betrof.
(Advies 38.086 van 23 januari 2009)

– **Notaris met kantoor te Brussel:**
eentalig Franse affiches i.v.m. de openbare verkoping van een onroerend goed gelegen in de Stad Brussel.

De notaris dient in zijn betrekkingen met het publiek de SWT te respecteren. Overeenkomstig de geest van die wetgeving moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, §1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.
(Advies 39.016 van 30 januari 2009)

– **Notaris uit Riemst:**
affiches i.v.m. de verkoping van het vroegere gemeentehuis van Moelingen (Voeren) zijn niet dezelfde in beide talen.

In haar advies 3.823 van 18 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT dient te respecteren.

Overeenkomstig de geest en strekking van die wetgeving, moet de notaris die optreedt ten verzoeken van een administratieve dienst die onder toepassing van de SWT valt, de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, §1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

De berichten en mededelingen die van de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten (*in casu* Voeren) uitgaan moeten in het Nederlands en het Frans worden gesteld (artikel 11, §2, lid 2, van de SWT).

Beide teksten moeten op dezelfde wijze worden voorgesteld waarbij de taal van het taalgebied (*in casu* het Nederlands) steeds de voorrang moet krijgen, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De aanplakbrief aangebracht op de gevel van het vroegere gemeentehuis van Moelingen diende zowel in het Nederlands als in het Frans te zijn gesteld.

De klacht is gegrond ten aanzien van de notaris en ongegrond ten aanzien van de gemeente Voeren.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.

De zaken liggen anders al naargelang een plaatselijke dienst, al dan niet door bemiddeling van een openbaar ambtenaar zoals een notaris, zijn berichten en mededelingen uitsluitend gericht tot de inwoners van zijn gemeente of ook tot een ruimer publiek van buiten die gemeente. Aangezien dat ruimer publiek geen aanspraak kan maken op taalfaciliteiten, kan het niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest om de uitzondering van de faciliteiten

voorrang te laten genieten op de algemene regel van de taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied.

Beide leden wijzen er ook op dat het stelsel van de taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een veralgemeende tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst. Het strikt tweetalig aanplakken, in een taalgrensgemeente, van een mededeling in het kader van een notariële verkoping, is daarmee in strijd.

(Advies [$><$ 2N] 41.022 van 3 april 2009)

– **Notaris met kantoor te Brussel:
tweetalige affiches voor de openbare verkoping van een onroerend goed gelegen in Alsemberg.**

In haar advies 3.823 van 18 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT moet naleven.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure, de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, §1, 4°, van de SWT, geldt.

Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Affiches zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in navolging van artikel 11, §1, van de SWT, in Alsemberg in het Nederlands gesteld zijn. De klacht is gegrond.

(Advies 41.070 van 18 september 2009)

III. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE GEMEENTELIJKE MANDATARISSEN

VOORZITTER OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

– **Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Sint-Jans-Molenbeek:
voorzitter van de OCMW-raad weigert het Nederlands te gebruiken tijdens de zittingen van deze raad.**

De raadsleden voor Maatschappelijk Welzijn zijn openbare mandatarissen en geen enkele wetsbepaling eist dat zij beide talen waarvan het gebruik erkend is in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, begrijpen of spreken.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dient ieder gemeenteraadslid of OCMW-raadslid, in de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, om zijn mandaat te kunnen uitoefenen, niet alleen de oproepingsbrief, maar eveneens alle op de agenda geplaatste punten in zijn eigen taal te ontvangen, evenals de documenten die door de Raad aan het College worden bezorgd, in welke taal de zaak ook behandeld werd in de betreffende administratieve dienst (adviezen. 1.526 van 22 september 1966, 1.444 van 12 januari 1967, 25.157 van 16 februari 1995, 31.119 van 14 december 2000, 32.066 van 12 oktober 2000, 33.130 van 14 maart 2002 en 37.224 van 11 mei 2006).

Het mondelinge taalgebruik (Nederlands – Frans) bij de debatten in de gemeenteraden uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, is daarentegen volgens de rechtspraak van de VCT en van de Raad van State, vrij. Met het oog op het verzekeren van de goede werking van de gemeenteraad, kunnen de gemeenteraden, ongeacht de taal die wordt gebruikt, evenwel een beroep doen op vertalers (arrest van de Raad van State 19.907 van 13 november 1979).

Wat geldt voor de gemeenteraad, geldt ook voor de OCMW-raad. De klacht is ongegrond. Elk raadslid moet in zijn taal aan de debatten kunnen deelnemen maar heeft ook het recht om een antwoord op zijn vragen in zijn taal te ontvangen, desgevallend via een vertaler. **(Advies 40.147 van 15 mei 2009)**

IV. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

- **Brussel Internationaal Toerisme & Congressen – Promotieorgaan van de Stad Brussel:**
eentalig Engelse brochure *Let's meet in Brussels*.

De brochure is een mededeling aan het publiek.

Naar luid van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Aangaande de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het buitenland, oordeelt de VCT dat zij in andere talen mogen gesteld worden dan de in België gebruikte talen (cf. adviezen 28.048/G van 4 juli 1996 en 28.115/A van 17 april en 5 juni 1997).

De klacht is dan ook ongegrond.

Naar analogie herinnert de VCT eraan dat er moet worden verwezen naar haar vaste rechtspraak volgens welke de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in publicaties die bestemd zijn voor buitenlanders en gesteld in een andere taal dan het Nederlands of het Frans, de benamingen en adressen van hun diensten en andere openbare instellingen, in het Nederlands en in het Frans moeten vermelden om aan te tonen dat het Gewest tweetalig gewest is (cf. advies 28.048/G van 4 juli 1996).

Bijgevolg dienden de benaming en het adres van BITC op de bedoelde brochure in het Frans en in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 38.128 van 6 februari 2009)

- **FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu – website:**
 - 1. geen versie in het Duits;**
 - 2. onthaalpagina verwijst in het Engels naar een Engelstalige versie;**
 - 3. rechtstreekse adressen zijn Engelstalige afkortingen.**

De betreffende FOD is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT dient er echter over gewaakt te worden dat berichten en mededelingen die de Duitstalige bevolking aanbelangen eveneens in het Duits worden verspreid. Het komt de FOD derhalve toe na te gaan welke informatie, verstrekt via zijn website, als officiële documentatie moet worden beschouwd en dienvolgens eventueel zijn informatieaanbod aan te passen.

De VCT constateert wat volgt.

1. Er bestaat een Duitstalige versie van de website. De klacht is ongegrond.

2. Op de onthaalpagina wordt de toegang tot de website eerst in de drie landstalen aangegeven en daarna in het Engels. Aangezien vele buitenlanders de internetpagina's raadplegen, is het aanvaardbaar dat berichten en mededelingen die voor hen bestemd zijn, gesteld worden in andere dan de in België gebruikte talen. De klacht is ongegrond.

3. Wat de Engelstalige afkortingen in het adres betreft, is de klacht gegrond.

De VCT merkt op dat het gebruik van het Engels in de elektronische communicatie geen gemakkelijheidoplossing mag zijn, en dat er, eveneens in het domein van de elektronische communicatie, voldoende middelen bestaan om de SWT op een correcte manier na te leven.

(Advies 39.006 van 13 maart 2009)

– **De Post – Bureau van Sint-Lievens-Houtem:
in het Engels gestelde wachttickets.**

Het wachtticket is een bericht of mededeling aan het publiek dat ter beschikking gesteld wordt in een postkantoor, een plaatselijke dienst die gevestigd is in het homogene Nederlandse taalgebied.

Conform artikel 11, §1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied.

Het ticket had in het Nederlands gesteld moeten zijn.

Het gebruik van Engelse vermeldingen is strijdig met de SWT.

(Advies 40.155 van 12 juni 2009)

– **Luchthaven van Brussel-Nationaal:
het bord met de vertragingen en landingen is weliswaar viertalig, maar de informatie zou een dertigtal seconden zichtbaar blijven in het Nederlands tegen slechts enkele seconden in de overige drie talen (Frans, Engels, Duits).**

BIAC is een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT.

Het aankondigingbord met de vertragingen en landingen is een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en het Frans gesteld.

In haar vaste rechtspraak (adviezen 27.069 van 30 mei 1996 en 30.063 van 3 september 1998) was de VCT anderdeels van oordeel dat het, gezien het internationale karakter van de luchthaven en de talrijke aanwezigheid van buitenlandse reizigers, niet strijdig is met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanduidingen in de drie landstalen alsook in het Engels te formuleren.

De VCT stelt vast dat de informatieverstrekking op de aankondigingborden op de luchthaven te Zaventem zo is geprogrammeerd dat de mededelingen op een gelijke wijze worden weergegeven in achtereenvolgens het Nederlands, het Frans, het Duits en het Engels, conform de SWT.

De klacht is ongegrond.

(Advies 40.178 van 20 maart 2009)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – station van Brussel-Nationaal-Luchthaven:**
eentalig Nederlandse vermeldingen.

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stelt een plaatselijke dienst die in het homogene Nederlandse taalgebied (*in casu*, in Zaventem) gevestigd is, zijn berichten en mededelingen enkel in het Nederlands.

In haar vaste rechtspraak was de VCT anderdeels van oordeel dat het, gelet op het internationale karakter van de luchthaven en de aanwezigheid van talrijke buitenlandse reizigers, niet in strijd is met de geest van de SWT om de berichten en mededelingen in de drie landstalen alsook in het Engels te stellen.

Aangezien de luchthaven in het homogene Nederlandse taalgebied gevestigd is, dient voorrang verleend te worden aan het Nederlands.

Bijgevolg mogen de mondelinge of schriftelijke mededelingen aan het publiek in het NMBS-station van Zaventem-Luchthaven, hetzij enkel in het Nederlands gebeuren, hetzij in de drie landstalen en het Engels, met voorrang aan het Nederlands, waarbij deze laatste mogelijkheid niet exclusief is. De klacht is ongegrond.

(Advies [↔2F] 40.234 van 12 juni 2009)

– **Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering:**
gebruik van het Engels in een brief aan artsen, met individuele feedback betreffende hun voorschrijfprofiel inzake geneesmiddelen.

Het RIZIV is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Bedoelde *feedback* die door het RIZIV aan een arts op zijn naam wordt gestuurd, is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Het RIZIV maakt voor die betrekking gebruik van die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkene zich heeft bediend (artikel 41, §1, van de SWT).

Het gebruik van Engelse termen is slechts aanvaardbaar in uitzonderlijke verantwoorde gevallen.

- Wat de lijst van de farmaceutische specialiteiten met de werkzame bestanddelen betreft, wordt het gebruik van het Engels verantwoord onder verwijzing naar artikel 35bis, §1, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, dat op zijn beurt verwijst naar artikel 34, lid 1, 5°, b) en c) van dezelfde wet. Gelet op deze specifieke wettelijke regeling is de VCT op dit punt niet bevoegd.

- Wat de vermelding in het Engels (*Yes/No*) van de beschikbaarheid van goedkope specialiteiten betreft, kan het gebruik van het Engels geenszins worden verantwoord. Hier moeten de SWT worden nageleefd en is de klacht gegrond. De VCT neemt kennis van de toelichting dat dit in de toekomst zal gebeuren en dat derhalve de taal van de betrokken arts zal worden gebruikt.

- Wat het gebruik van het Engels betreft voor de omschrijving van de vier grote geneesmiddelenklassen, dienen, bij gebrek aan verantwoording, de SWT te worden gevolgd (gebruik van de taal van de arts) en is de klacht gegrond.

(Advies 41.038 van 29 mei 2009)

– **Muziekinstrumentenmuseum:**
voornamelijk in het Engels gestelde uitnodiging voor een tentoonstelling, uitgaande van de VZW Artonaut.

Het MIM is een departement van het Museum voor Kunst en Geschiedenis, welke een dienst is waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

Het sturen van een uitnodiging is een betrekking met een particulier.
Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Volgens Artonaut ging het om een privé-uitnodiging. Op de uitnodiging kwam evenwel de naam van het MIM en van het Brussels Gewest voor.
Het gebruik van deze logo's door Artonaut wekte de indruk dat het ging om een uitnodiging van het MIM, ook al gebeurde alles buiten zijn weten.
(Advies 41.042 van 15 mei 2009)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
eentalig Engelse folder in de voertuigen.**

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Dat artikel 32 bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, uitgezonderd de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, op deze diensten van toepassing zijn.
De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Nederlands en in het Frans gesteld (zie artikel 40, lid 2, van de SWT).

De aangeklaagde folder is een bericht en mededeling aan het publiek en dient bijgevolg in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn. Gelet op het feit dat deze folders zich voornamelijk richten tot een internationaal publiek, kan de VCT ermee instemmen dat naast de Nederlandstalige en Franstalige tekst ook een Engelstalige versie van de tekst vermeld zou worden (zie adviezen 30.187 van 22 oktober 1998 en 33.373/33.374/330375 van 24 januari 2002). Een eentalig Engelse folder is echter niet in overeenstemming met de SWT.
De klacht is gegrond.
(Advies 41.076 van 18 september 2009)

– **Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering:
gebruik van het Engels.**

Naar aanleiding van advies 41.038 van 29 mei 2009 van de VCT dient een arts nu een nieuwe klacht in, waarbij hij terugkomt op de titels van de werkzame bestanddelen in farmaceutische specialiteiten. Hij twijfelt niet aan het bestaan van een internationale classificatie, waarnaar het RIZIV verwees en die ook in de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 is opgenomen. Hij wenst wel de aandacht te vestigen, wat de benaming van werkzame bestanddelen betreft, op een officiële lijst die bestaat in de Belgische context, namelijk het Gecommentarieerd Geneesmiddelenrepertorium van het Belgisch Centrum voor Farmacotherapeutische Informatie (BCFI). Gezien deze volgens hem officiële lijst, acht hij de taalwet van toepassing en hoeft geen gebruik te worden gemaakt van het Engels.

Gelet op de specifieke wettelijke regeling voor de titels van de werkzame bestanddelen in farmaceutische specialiteiten, namelijk de verwijzing in de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 naar de *Anatomical Therapeutic Chemical (ATC) Classification* vastgesteld door de Wereldgezondheidsorganisatie, en de nieuwe toelichting van het RIZIV, bevestigt de VCT op dit punt haar advies 41.038 van 29 mei 2009.

Zij neemt akte van de verbintenis van het RIZIV om vaker, in de mate van het mogelijke, gebruik te maken van de door het BCFI voorgestelde vertalingen opdat zijn *feedback* door alle voorschrijvers goed begrepen zouden worden.
(Advies 41.107 van 23 oktober 2009)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
eentalig Engelse affiches in de metrostations.**

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Dat artikel 32 bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, uitgezonderd de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, op deze diensten van toepassing zijn.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten worden in het Nederlands en in het Frans gesteld (zie artikel 40, lid 2, van de SWT).

De aangeklaagde affiches zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen bijgevolg in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn. Gelet op het feit dat deze affiches zich voornamelijk richten tot een internationaal publiek, kan de VCT ermee instemmen dat naast de Nederlandstalige en Franstalige tekst ook een Engelstalige versie van de tekst vermeld wordt (zie adviezen 30.187 van 22 oktober 1998 en 33.373/3.374/33.375 van 24 januari 2002). Een eentalig Engelse affiche is echter niet in overeenstemming met de SWT.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.133 van 20 november 2009)

V. TAALEXAMENS

– **Taalgrensgemeenten:**

afvaardiging van een waarnemer van de VCT bij alle taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd met toepassing van artikel 61, §4, van de SWT.

Aan de VCT werd verslag uitgebracht over de volgende taalexamens die in 2009 werden georganiseerd.

Examen georganiseerd te:		Verslag:
Moeskroen (OCMW) / Komen (politie)	15 januari	41.003
Ronse (politie)	3 maart	41.158
Ronse (stad)	4 maart	41.159
Ronse (stad)	25 april	41.053
Voeren (gemeente)	11 mei	41.075
Ronse (OCMW)	12 mei	41.052
Ronse (stad)	3 juni	41.094
Ronse (stad)	3/4 juni	41.188
Moeskroen (politiezone Komen-Waasten)	11 juni	41.086
Voeren (OCMW)	25 augustus	41.150
Ronse (OCMW)	22 september	41.160
Ronse (politie)	26 oktober	41.197
Moeskroen (stad)	12 november	41.180
Ronse (stad)	23 november	41.198

DEEL TWEE

BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, §5, van de SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van de Vlaamse Raad die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De NA hield in 2009 vier zittingen. Zij bracht eenentwintig adviezen uit.

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

– **Gemeente Merchtem:**
marktreglement.

In een brief betreffende de vernietiging van het marktreglement van de gemeente Merchtem door de bevoegde Vlaamse minister, gaf de schrijver geen precieze omschrijving van zijn klacht. Dit deed hij ook niet wanneer hem terzake door de VCT om verduidelijking werd gevraagd. De NA kon de zaak derhalve niet behandelen.

(Advies 38.152 van 12 juni 2009)

– **Stad Gent:**
meertalige folder in verband met pleinfeesten.

Een klacht aangaande een meertalige folder waarvoor geen enkel bewijs wordt geleverd, kan door de NA niet worden onderzocht.

(Advies 38.170 van 12 juni 2009)

– **Gemeente Zaventem:**
erkenningsreglement voor sportverenigingen schrijft Nederlands voor.

De VCT kan zich niet uitspreken over een bepaling van een gemeentereglement dat de erkenningprocedure vastlegt voor de sportverenigingen. Zij verklaart zich onbevoegd terzake.

(Advies 41.001 van 2 maart 2009)

HOOFSTUK TWEE RECHTSPRAAK

* DECREET VAN 19 JULI 1973

- **Privé-bedrijf:**
toepassing van het decreet van 19 juli 1973.

Wanneer in een privé-bedrijf de voor het personeel bestemde documenten in het Nederlands zijn gesteld (arbeids- en bediendeovereenkomsten, loon- en weddebriefjes, individuele verloffiches, aangifteformulieren voor arbeidsongevallen, belastingfiches, enz...), eerbiedigt het bedrijf het decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen.

(Advies 40.128 van 2 maart 2009)

- **Bedrijf Arcelor Mittal Antwerpen:**
Engelstalige infovergaderingen en e-mails voor het personeel.

Informatievergaderingen voor en het e-mailverkeer met het personeel behoren tot de sfeer van de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemer. De bepalingen van het decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen zijn er derhalve op van toepassing. De informatievergaderingen en het e-mailverkeer moeten in Antwerpen in het Nederlands verlopen.

De klacht is gegrond.

(Advies 41.014 van 2 maart 2009)

* SWT

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Gemeente De Panne:**
Franstalig (en onvertaald) contract tussen de gemeente en Vivacité (RTBf) – schending inzagerecht gemeenteraadsleden.

Het contract is in het Frans afgesloten tussen de VZW Dienst voor Toerism van de gemeente De Panne en *Vivacité (RTBf)*.

De statuten van de vzw tonen aan dat zij een nauwe band heeft met de gemeente De Panne en moet beschouwd worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar heeft toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, §1, 2° van de SWT.

De VZW Dienst voor Toerisme De Panne valt onder toepassing van de SWT en dient als een plaatselijke dienst gevestigd in het homogeen Nederlandse taalgebied te worden gekwalificeerd.

De SWT (artikel 10) bepalen dat iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd uitsluitend de taal van zijn gebied gebruikt in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit zijn eigen taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad.

De NA stelt vast dat de SWT niet de betrekkingen met de overige diensten regelt, zoals in het buitenland gevestigde rechtspersonen of een dienst uit een ander taalgebied (uitgezonderd de diensten uit Brussel-Hoofdstad).

De tekst van artikel 10 van de SWT sluit niet uit dat een dienst uit een bepaald taalgebied met een dienst uit een ander taalgebied correspondeert in de taal van de laatstgenoemde dienst, mits hij er niet onder ressorteert (Verslag Saint-Rémy, Parl. Stukken, Kamer, 1961-1962, nr. 331/27, pag. 26).

Derhalve mocht het contract tussen de VZW Dienst voor Toerisme De Panne en *Vivacité* van de *RTBf Mons*, een dienst van de Franse Gemeenschap, in het Frans worden gesteld.

Deze overeenkomst behoort evenwel tot het domein van het inzagerecht van de gemeenteraadsleden. Deze laatsten moeten over alle elementen beschikken die nodig zijn om de overeenkomst met kennis van zake te kunnen inzien (cf. advies 35.178 van 1 september 2003 van de NA).

De klacht is ongegrond in de mate dat zij ervan uitgaat dat de overeenkomst tussen de VZW Dienst voor Toerisme De Panne en *Vivacité* van *RTBf Mons* in het Nederlands had moeten zijn gesteld. De klacht is echter gegrond voor zover een gemeenteraadslid niet over alle elementen beschikte om met kennis van zaken kennis te nemen van de inhoud van de overeenkomst.

Twee leden motiveren hun tegenstem als volgt.

Deze overeenkomst behoort tot het domein van het inzagerecht van de gemeenteraadsleden. Deze laatsten moeten over alle elementen beschikken die nodig zijn om de overeenkomst met kennis van zake te kunnen inzien. Doel en opzet van de overeenkomst zijn zo specifiek dat een volledige Nederlandstalige vertaling van het contract zich opdringt. Pas op die manier kunnen gemeenteraadsleden zich terdege vergewissen van alle clausules en andere elementen van de overeenkomst. Beide leden achten de klacht gegrond in de mate dat niet was voorzien in een Nederlandstalige versie van de Franstalige overeenkomst tussen de VZW Dienst voor Toerisme De Panne en *Vivacité*. Het loutere feit dat een Franstalige versie van het contract toegelaten is, sluit de noodzaak te voorzien in een Nederlandstalige versie geenszins uit.

(Advies [$><2$] 40.212 van 2 maart 2009)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Stad Antwerpen – Reglement inzake concessies op begraafplaatsen: aflevering van een vertaald uittreksel.

Het afleveren van een uittreksel uit het reglement inzake concessies op begraafplaatsen, is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Iedere plaatselijke dienst gevestigd in het Nederlandse taalgebied gebruikt uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met particulieren, onverminderd de mogelijkheid aan particulieren, gevestigd in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal van dat gebied.

Het overhandigen van een gedeeltelijke vertaling van bedoeld reglement aan een particulier gevestigd in een ander taalgebied is derhalve niet strijdig met de SWT.

Twee leden vinden evenwel dat hier niet kan worden afgeweken van de wetsbepalingen terzake. Zij menen dat de SWT restrictief moeten worden geïnterpreteerd. Interpretatie door de VCT is slechts mogelijk bij onduidelijkheid van de SWT, wat *in casu* niet het geval is. Artikel 12, §1, van de SWT is duidelijk: plaatselijke diensten in het eentalig Nederlandse gebied stellen berichten en mededelingen aan het publiek in de taal van dat gebied.

(Advies [$><2$] 38.214 van 10 september 2009)

– **Gemeente Meise – kiesbureau:**
kiezer aangesproken in het Frans door bijzitter.

Een kiesbureau is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Het aanspreken van een kiezer in het kiesbureau is een betrekking met een particulier.

Overeenkomstig artikel 12 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst, gevestigd in het homogeen Nederlandse taalgebied, uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren.

Bij gebrek aan bewijs kan de NA zich niet ten gronde uitspreken over de klacht.

(Advies 38.215 van 2 maart 2009)

– **Stad Antwerpen:**
tentoonstelling "Meesters van Licht en Schaduw" – tweetalige uitnodiging.

De bewuste tentoonstelling werd georganiseerd door de steden Antwerpen en Straatsburg. De uitnodigingen voor deze tentoonstelling zijn betrekkingen met particulieren in de zin van de SWT.

Omwille van het feit dat de tentoonstelling een gezamenlijke organisatie betrof van Antwerpen en Straatsburg, kan de NA aanvaarden dat de uitnodiging, naar analogie met artikel 11, §3, van de SWT, kan worden gesteld in tenminste drie talen. Daar zij slechts in het Nederlands en het Frans was gesteld, was de klacht op dat punt gegrond.

(Advies 40.171 van 2 maart 2009)

– **Stad Maaseik – VZW Expo Maaseik – tentoonstelling *The Terracotta Army of Xi'an*:**
reservatiegegevens, inkomtickets en reclamestrookjes al dan niet gesteld in het Engels.

Er bestaat een nauwe band tussen de stad Maaseik en de VZW Expo Maaseik (cf. statuten). Derhalve moet deze laatste worden beschouwd als een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de SWT.

De reservering, annex verkoop van toegangsbewijzen moet worden beschouwd als een betrekking tussen een plaatselijke dienst en particulieren.

Overeenkomstig artikel 12, lid 1, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst die gevestigd is in het homogeen Nederlandse taalgebied, uitsluitend de taal van zijn gebied voor zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt aan de particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

De reservatiedocumenten voor de bedoelde tentoonstelling, alsook de inkomtickets en de reclamestrookjes moesten dus uitsluitend in het Nederlands gesteld zijn.

(Advies 41.018 van 31 maart 2009)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Stad Antwerpen:**
meertalig bericht inzake huisvuilophaling.

Een brief van de stad Antwerpen met richtlijnen inzake de ophaling van het huisvuil, is een bericht of mededeling bestemd voor het publiek.

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, moet bedoelde brief uitsluitend gesteld zijn in de taal van het gebied.

Met het oog op de volksgezondheid, de veiligheid en de integratie van allochtone bevolkingsgroepen aanvaardt de NA dat naast het Nederlands één of meer andere talen worden gebruikt. Boven de anderstalige teksten dient de vermelding "Vertaling uit het Nederlands" te worden aangebracht. Klacht ongegrond.

Twee leden zijn evenwel van mening dat de wetgever met het woord "uitsluitend" in artikel 11, §1, van de SWT, geen andere invulling heeft willen geven dan dat de folder enkel in het Nederlands ter beschikking van het publiek mocht worden gesteld.

(Advies [><2] 40.224 van 2 maart 2009)

– **Stad Deinze:**
Engelstalige informatieborden.

In het Engels gestelde BIN- en crimewatchborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst. Overeenkomstig artikel 11, §1, van de SWT, dienen zij in een gemeente van het homogeen Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 41.061 van 10 september 2009)

– **Gemeente Nieuwpoort – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn:**
tweetalige vermeldingen aan de ingang van de kantoren (bv. wachten/attendre).

Vermeldingen aan de ingang van kantoren zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Bij een onderzoek ter plaatse kon terzake evenwel geen overtreding worden vastgesteld.

(Advies 41.074 van 16 december 2009)

– **Stad Vilvoorde:**
tweetalige parkeerverbods borden.

Parkeerverbods borden zijn berichten en mededelingen bestemd voor het publiek. Wanneer die geplaatst worden door een andere instantie dan de stad, *in casu* de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, is de stad daarvan op de hoogte. Zij moet er dan ook voor waken dat de bedoelde borden, in een homogeen Nederlandstalige gemeente, uitsluitend in het Nederlands worden gesteld (artikel 11, §1, lid 1, van de SWT).

(Advies 41.184 van 16 december 2009)

– **Stad Antwerpen:**
meertalige richtlijnen inzake ophaling huisvuil.

Aansluitend bij advies 40.224 van 2 maart 2009, beklemtoont de NA dat, met het oog op de volksgezondheid, de veiligheid of de integratie van allochtone bevolkingsgroepen, naast het Nederlands, een of meer andere talen kunnen worden gebruikt. Het Nederlands dient steeds op de eerste plaats te staan en boven de anderstalige teksten dient de vermelding "Vertaling uit het Nederlands" te worden aangebracht, om op die wijze de voorrang van het Nederlands te beklemtonen en aan te tonen dat de Nederlandstaligen over dezelfde informatie beschikken. Bovendien mogen de anderstalige teksten enkel een vertaling van de Nederlandse tekst inhouden en mogen er dus geen "aanvullende" mededelingen worden gedaan. De NA bevestigt haar advies [><2N] 40.224 van 2 maart 2009.

(Advies 41.185 van 16 december 2009)

II. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– **Rijksdienst voor Sociale Zekerheid:**
brieven naar het buitenland.

De RSZ mag formulieren en documenten naar een bedrijf in Luxemburg sturen in de taal die hij wenst. De RSZ heeft zich voor het versturen van Nederlandstalige formulieren gebaseerd op de woonplaats van de Belgische mandataris van de klager.

De klacht is ongegrond

(Advies 38.029 van 2 maart 2009)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **VZW Daarkom - Vlaams-Marokkaans Culturenhuis:**
meertalige folder.

Daarkom valt, gelet op de taak waarmee deze VZW is belast, onder toepassing van de SWT (artikel 1, §1, 2°, van de SWT).

Gelet evenwel op het internationale karakter en de specifieke doelstelling van het Culturenhuis, kan de folder niet enkel in het Nederlands maar ook in het Frans en het Arabisch worden gesteld. Een vertaling in het Engels is evenwel strijdig met de SWT. Overigens moet het Nederlands op de eerste plaats komen.

(Advies 41.067 van 12 juni 2009)

– **Provinciale Hogeschool Limburg:**
Engelstalige berichten en mededelingen aan het publiek.

De PHL is een autonoom provinciebedrijf en derhalve een rechtspersoon belast met een taak die de wet of de openbare machten haar heeft toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, §1, 2°, van de SWT).

De PHL is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, van de SWT. Berichten en mededelingen uitgaande van een dergelijke dienst worden gesteld in de taal of talen, opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar zijn zetel is gevestigd, *in casu* Hasselt.

Anderzijds zijn berichten en mededelingen uitgaande van schooloverheden administratieve handelingen in de zin van de SWT (artikel 1, §1, 4°).

De benamingen van de departementen van de PHL en de berichten op haar webstek dienen derhalve in het Nederlands te zijn gesteld.

(Advies 41.172 van 16 december 2009)

DEEL DRIE

BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING

Met toepassing van artikel 61, §5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

In 2009 werden geen klachten ingediend die tot de bevoegdheid van de Franse afdeling behoorden. De Franse afdeling heeft dan ook in 2009 niet vergaderd.

INHOUD

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST 4

- A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE 4
- B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST 6

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE 6

RECHTSPRAAK

DEEL EEN VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN 11

HOOFSTUK EEN ALGEMEENHEDEN 11

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

- DIENTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT 11

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

- A. SWT NIET VAN TOEPASSING 15
- B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN 17
- C. TAALGEBRUIK BIJ HET LEGER 18

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK 20

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

- A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS 20

Algemeenheden

- 1. Aantal uitgebrachte adviezen 20
- 2. Toezicht op de naleving van de taalkaders 21
- 3. Ontstentenis van taalkaders 38

Rechtspraak

- Ontstentenis van taalkaders 40

- B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 40
- C. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN 40
- D. BEHANDELING IN BINNENDIENST 41
- E. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 42
- F. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 51

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

- A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 60
- B. BEHANDELING IN BINNENDIENST 60
- C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 61
- D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 66

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	78
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	78
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	79
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	83
IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD	
* GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	86
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	87
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	93
* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	96
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	97
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	99
V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	102
B. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN	103
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	103
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	109
VI. EENTALIGE PLAATSELIJKE DIENSTEN	
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	112
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	112
VII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE	
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	113
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	114
HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN	
I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN	116
II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE NOTARISSEN	116
III. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE GEMEENTELIJKE MANDATARISSEN	118
VOORZITTER OCMW	118
IV. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	119
V. TAALEXAMENS	123

DEEL TWEE	
BIJZONDER VERSLAG VAN DE	
NEDERLANDSE AFDELING	107
HOOFDSTUK EEN	107
ALGEMEENHEDEN	
KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	
SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING	127
HOOFDSTUK TWEE	128
RECHTSPRAAK	
* DECREET 19 juli 1973	128
* SWT	128
I. PLAATSELIJKE DIENSTEN	
A. BEHANDELING IN BINNENDIENST	128
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	129
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	130
II. GEWESTELIJKE DIENSTEN	
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	132
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	132
DEEL DRIE	
BIJZONDER VERSLAG VAN DE	
FRANSE AFDELING	133